

T R A N S K R I P T
23. SJEDNICE DOMA NARODA PARLAMENTARNE SKUPŠTINE
BOSNE I HERCEGOVINE,
ODRŽANE 4. 12. 2008. GODINE, S POČETKOM U 11,00 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
MLADEN IVANIĆ:

Dame i gospodo, predlažem da počnemo. Dame i gospodo, poštovane kolegice i kolege delegati, poštovani gosti, sve vas pozdravljam i otvaram 23. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH.

/INTONIRANJE HIMNE/

Današnjoj sjednici prisustvuje 14 delegata, od toga četiri iz bošnjačkog naroda, pet iz hrvatskog naroda i pet iz srpskog naroda. Gospodin Sulejman Tihić je opravdao svoje odsustvo, s obzirom da je spriječen da prisustvuje današnjoj sjednici.

Za 23. sjednicu predlažem sljedeći dopunjeni dnevni red u odnosu na ono što ste dobili u sazivu.

DNEVNI RED

- 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja;**
- 2. Usvajanje Zapisnika 22. sjednice Doma naroda;**
- 3. Zahtjev Savjeta ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju depozita u bankama BiH po hitnom postupku, u skladu sa članom 122. Poslovnika;**
- 4. Zahtjev Savjeta ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o dopunama Zakona o porezu na dodatu vrijednost po hitnom postupku, u skladu sa članom 122. Poslovnika;**
- 5. Prijedlog kodeksa ponašanja poslanika i delegata u Parlamentarnoj skupštini BiH (drugo čitanje) – predlagač: Zajednička komisija za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigracije, izbjeglice, azil i etiku;**
- 6. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sportu u BiH (drugo čitanje) – predlagač: Ustavnopravna komisija;**
- 7. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o klasifikaciji djelatnosti u BiH (drugo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;**
- 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Obavještajno-bezbjednosnoj agenciji BiH (prvo čitanje) – predlagač: Zajednička bebjednosno-obavještajna komisija za nadzor nad radom Obavještajno-bezbjednosne agencije BiH;**
- 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tajnih podataka (prvo čitanje) – predlagač: Zajednička bezbjednosno-obavještajna komisija za nadzor nad radom Obavještajno-bezbjednosne agencije BiH;**

10. Prijedlog zakona o maloljetnim počiniocima krivičnih djela i kaznenopopravnoj zaštiti djece i maloljetnika (prvo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;
11. Prijedlog zakona o zaštiti i dobrobiti životinja (prvo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH;
12. Izvještaj o izvršenju Budžeta institucija BiH i međunarodnih obaveza BiH za period januar-decembar 2007. godine;
13. Informacija o stanju u oblasti imovinskih delikata u Bosni i Hercegovini, sa naglaskom na krivično djelo otuđenje vozila u 2006. i 2007. godini i u prvih šest mjeseci 2008. godine;
14. Izvještaj Zajedničke komisije za usaglašavanje Prijedloga za imenovanje ombudsmena u Instituciju ombudsmena za ljudska prava BiH;
15. Izvještaj Zajedničke komisije za usaglašavanje Prijedloga za imenovanje zamjenika generalnog revizora;
16. Izvještaj o radu Državne komisije za reviziju odluka o naturalizaciji stranih državljana u BiH za period od 1. 1. 2008. do 30. 6. 2008.;
17. Privremeni izvještaj o radu Interresorne radne grupe na izradi Prijedloga zakona o imunitetu;
18. Godišnji izvještaj o napretku (praćenje sprovođenja Akcionog plana 1 Strategije reforme javne uprave u Bosni i Hercegovini – materijali Savjeta ministara BiH);
19. Deklaracija o dobroj upravi – predlagač: Predstavnički dom;
20. Prijedlog zaključka povodom Informacije o krivičnim djelima protiv života i tijela, s naglaskom na nasilje u porodici za 2006. i 2007. godinu te tendencijama u prva tri mjeseca 2008. godine;
21. Izbor članova Upravnog odbora Agencije za razvoj visokog obrazovanja i obezbjeđivanje kvaliteta (Rang-lista Savjeta ministara BiH);
22. Zahtjev ustavnopravnih komisija oba doma Parlamentarne skupštine BiH za davanje ovlaštenja za utvrđivanje prečišćenog teksta Zakona o Sudu BiH i Zakona o Tužilaštvu BiH;
23. Inicijativa za izradu novog zakona o javnim nabavkama BiH – predlagač Dušanka Majkić;
24. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o kreditu između Bosne i Hercegovine, koju zastupa Ministarstvo finansija i trezora BiH, i Bank Austria Creditanstalt AG – Projekat izgradnje vodovoda Fojnica-Kiseljak i kanizacionog kolektora Lepenica-Kiseljak;
25. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Savjeta ministara Republike Albanije o recipročnom unapređenju i zaštiti investicija;
26. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Ugovora o finansiranju između Bosne i Hercegovine i Federacije BiH i Evropske investicione banke – Projekat vodovoda i kanalizacije u Federaciji BiH;
27. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Evropskog sporazuma o dostavljanju molbi za pravnu pomoć;
28. Imenovanje Ad hoc komisije za izradu izmjena i dopuna Poslovnika Doma naroda i izradu prečišćenog teksta Poslovnika Doma naroda.

Ovo je usaglašeni dnevni red Kolegijuma Doma naroda.

Da li se neko javlja za riječ? Niko. Dakle nema prijedloga izmjena i dopuna i ovaj dnevni red se smatra usaglašenim.

Prelazimo na prvu tačku dnevnog reda:

Ad. 1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja

MLADEN IVANIĆ:

Odgovore na delegatska pitanja dobila je delegat Dušanka Majkić, na pitanje postavljeno na 21. sjednici. Da li ste zadovoljni odgovorom?

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Zadovoljna odgovorom.
Slobodan Šaraba, na pitanje postavljeno na 22. sjednici Doma naroda. Da li ste vi?

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Uvažene kolege, poštovani članovi radnog predsjedništva, moram da kažem da sam apsolutno nezadovoljan odgovorom koji sam postavio na prethodnoj sjednici a odnosio se na lica koja je smijenio visoki predstavnik i kojima su oduzeta osnovna ljudska i građanska prava.

Nezadovoljan sam iz dva razloga. Prvo, što odgovor nisam dobio od visokog predstavnika, nego sam dobio odgovor od čovjeka koji je u potpisu ovoga dokumenta i čije ime je Eduard Daust, šef Pravnog odjela. Dakle, ja sam tražio lično od visokog predstavnika, smatrajući da su tim odlukama koje je donio visoki predstavnik povrijeđena osnovna ljudska i građanska prava velikom broju lica u BiH i tražio sam da se tim izmjenama tih odluka omogući licima da mogu da ostvare bar osnovna ljudska i građanska prava, kao što je pravo na rad, pravo na socijalnu pomoć, pravo na osiguranje, pravo na pomoć prilikom nezaposlenosti. Nažalost, dobio sam sasvim pogrešan odgovor i odgovor u kome se u jednoj rečenici kaže da su te odluke donesene od strane visokog predstavnika prema kojima su ta lica smijenjena ili iz razloga što su neposredno ili posredno povezani sa nepostojanjem saradnje sa Međunarodnim krivičnim tribunalom za bivšu Jugoslaviju.

Zaista ne želim ovo da komentarišem i, gospodine predsjedavajući, potpuno sam nezadovoljan sa odgovorom koji sam dobio na pitanje koje sam decidno postavio i tražio da se tim ljudima omogući ono što je utvrđeno u Ustavu BiH.

Zahvaljujem.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Iako mislim da naša mogućnost uticaja u ovoj oblasti kao Kolegijuma je takva da ne možemo ništa posebno više ni mi napraviti.

... odgovor je dobio i gospodin Hilmo Neimarlija. Pa jeste li Vi zadovoljni?

HILMO NEIMARLIJA:

Djelomično zadovoljan.

MLADEN IVANIĆ:

Djelomično, zahvaljujem.

Zatim gospodin Vidović.

RUDO VIDOVIĆ:

Ja sam zadovoljan odgovorom ali ovdje moram kazati da nisam zadovoljan činjeničnim stanjem koje je pobrojano u odgovoru, a to će mi zapravo uzrokovati da na jednoj od narednih sjednica postavim dodatno pitanje.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ima li novih pitanja delegatskih?

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Molim? Pa dobro, ali ja sad idem sa uobičajenim pitanjem i molim vas sve da se prijavite, pošto imate mogućnost elektronski, ko ima namjeru da postavi pitanje, da bih ja onda dobio.

Prvi se javio gospodin Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja ću tekst ovoga uvodnog obrazloženja i pitanje dostaviti ... i može se onda umnožiti.

Povodom sage o ombudsmanima BiH meni osobno kao i mnogim drugim zastupnicima, odnosno izaslanicima Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH, obratio se kandidat za ombudsmana gospodin Mariofil Ljubić da bi ukazao na niz nepravilnosti u postupku imenovanja ombudsmana BiH. On tvrdi da je Ad hoc povjerenstvu Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH kao i u klubovima zastupnika pisao i upozoravao da je izbor ombudsmana izmješten iz okvira zakona i da ga je nužno vratiti u zakonske okvire ali da nitko nikada nije

odgovorio na njegova pitanja. Nadalje, on zahtijeva da se ispita kako je i čijim djelovanjem zastupnicima Doma naroda na sjednici, održanoj 23. srpnja 2008. godine, rečena neistina kako Dom naroda nije dobio Odluku Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH o izboru ombudsmana na sjednici tog doma od 14. srpnja 2008. godine. Gospodin Ljubić navodi kako je provjerio taj navod i utvrdio da je Dom naroda primio rečenu odluku Zastupničkog doma dana 15. srpnja 2008. godine preko Pisarnice Parlamentarne skupštine BiH, pod brojem 01-50-1-15-32/08.

Upućujem pitanje Kolegiju Doma naroda i glavnom tajniku Parlamentarne skupštine BiH: 'Jesu li navodi gospodina Mariofila Ljubića o svjesnom skrivanju odluke Zastupničkog doma od zastupnika Doma naroda točni i, ako jesu, tko je za to odgovoran?'

Zbog urgentnosti pitanja i pravne zaštite kandidata, zahtijevam pisani odgovor, i to vrlo hitno. Prilog: pismo gospodina Mariofila Ljubića, ... mnogim zastupnicima, Tajništvo Glavne skupštine.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Delegatsko pitanje ima gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju. Pozdravljam Vas i supredsjedatelja, uvažene kolege, ministre i sve goste ovog našeg današnjeg zasjedanja.

Mi smo samo prije dva-tri dana imali obljetnicu Vojske BiH. Nazočio sam jednoj od svečanosti i vidio sam jednu otužnu sliku kada smo u Domu vojske vidjeli glazbenike Vojske BiH koji su bili u iznošenim, istrošenim i vojničkim odorama s ratišta. Ne mislim da su bili na ratištu nego su odore koje su za nošenje, uvježbavanje itd. Zato postavljam pitanje Ministarstvu obrane i Zajedničkom zapovjedništvu Oružanih snaga BiH:

'Kad se može očekivati nabavka svećanih odora za pripadnike Oružanih snaga postrojbi glazbenika puhačkog orkestra?'

I drugo pitanje istom naslovu:

'Kada će se početi primjenjivati Odluka o unapređenim generalima u Generalskom zboru koja je donesena još prije godinu dana? Mislim na priznavanje čina, plaće i sve ono što ide uz taj dio.'

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Moje pitanje je postavljeno Državnoj agenciji za istrage i zaštitu. Dakle, Zakon o Državnoj agenciji za istragu i zaštitu u članu 14. navodi zadatke Odjela za zaštitu ličnosti i objekata i kaže: 'Odjel za zaštitu ličnosti i objekata provodi fizičku i tehničku zaštitu osoba zaštićenih po ovom zakonu, kao i zaštićenih objekata i društvene imovine.' U članu 15. Zakona navedeno je ko su zaštićene osobe, i to su, znači članovi Predsjedništva BiH, predsjedavajući Vijeća ministara, ministri u Vijeću ministara, predsjedavajući Doma naroda Parlamentarne skupštine, predsjedavajući Predstavničkog doma, predsjednik Suda BiH, glavni tužilac BiH, dakle i strani zvaničnici u posjeti BiH i druge osobe po odluci Vijeće ministara.

'Na obrazloženi zahtjev zaštićenih osoba iz stava (1), SIPA će pružiti zaštitu i ostalim članovima Parlamentarne skupštine BiH, ostalim sudijama Suda BiH, zamjeniku tužioca i ostalim tužiocima BiH, po odluci direktora, a na osnovu stručne procjene SIPA-e.'

Molim direktora Državne agencije za istrage i zaštitu da mi, u cilju blagovremenog i tačnog informisanja u vezi raspolaganja javnim novcem koji je namijenjen za pokriće troškova angažovanja policijskih organa SIPA na zaštiti objekata i lica, odgovori na slijedeća pitanja:

'1. Koliki je broj ljudi angažovanih na obezbjeđenju lica i objekata na državnom nivou? Koliki je ukupan iznos finansijskih sredstava i koliki je ukupan broj ljudi za ove namjene bio angažovan u 2007. godini?

2. Koliko je utrošeno sredstava u 2008. godini za obezbjeđenje lica i objekata i koliki je broj ljudi bio angažovan na realizaciji ove obaveze? Prikazati stanje na dan 30.9. i dati procjenu do kraja 2008.

3. Koliko je iz ove namjene planirano sredstava u 2009. godini i koliki je broj ljudi planirano da realizuje ovu obavezu?'

Odgovor molim pisanim putem. Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući,

Uvažene kolege, postaviću tri delegatska pitanja, odnosno jedno ću obnoviti budući da sam ga postavio prije pet mjeseci, nažalost nisam dobio nikakav odgovor, niti bilo kakvu naznaku da ću dobiti odgovor, a pošto ga smatram izuzetno značajnim, onda ću ga ponoviti.

'Šta namjerava da učini Savjet ministara kako bi zaustavio daljnju krađu električne energije iz sistema hidroelektrana na Trebišnjici od strane Hrvatske elektroprivrede?'

Budući da sam ovo pitanje postavio ranije, nisam dobio nikakav odgovor, u međuvremenu je ovaj dug, a ja ovdje imam listu, poprilično narastao i on u ovom trenutku iznosi oko 3,5 milijarde kwh, što je negdje oko 200 miliona maraka, dakle, tražim od Savjeta ministara da preduzme hitne mjere kako bi zaustavio daljnju štetu koju trpi energetska sektor RS-a i BiH.

Moje drugo pitanje je:

'Zašto još uvijek nije izvršena raspodjela finansijskih sredstava namijenjenih za povratnike srpske nacionalnosti u opštini Ravno, a koja su odobrena još u prvoj polovini ove godine i koje je kriterijume koristila komisija prilikom određivanja kome će pripasti pomoć?'

U prvoj polovini ove godine sa nivoa BiH, a u okviru implementacije zajedničkih projekata, odobrena su sredstva za pomoć u obnovi uništenih kuća za povratnike srpske nacionalnosti u opštini Ravno, uz rubni pojas sa opštinom Trebinje u iznosu od 175.000 maraka. Iako je građevinska sezona već završena, još nije izvršena raspodjela ovih sredstava i ne zna se kada će to biti.

I moje treće pitanje je:

'Kada će biti nastavljena zajednička sjednica oba doma Parlamentarne skupštine BiH u vezi Informacije o stanju u diplomatsko-konzularnoj mreži BiH?'

S obzirom da je 8. zajednička sjednica oba doma, održana 23.04., prekinuta kada se počela razmatrati ova tačka dnevnog reda, smatram da je treba hitno nastaviti s obzirom na katastrofalno stanje u pojedinim dijelovima ove mreže.

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Alma Čolo.

ALMA ČOLO:

Hvala, predsjedavajući.

Moje pitanje je upućeno Vijeću ministara, odnosno nadležnom Ministarstvu finansija i trezora. Ja pitam:

'Šta je Vijeće ministara, odnosno nadležno ministarstvo, uradilo ili šta ima namjeru da uradi u pravcu zaštite izjednačavanja zaposlenica institucija BiH koje se nalaze na porodiljskom odsustvu?'

Ovo pitanje postavljam zbog toga što sada, kada je usvojen Zakon o plaćama i nakandama u institucijama BiH, većina nas zna da imamo situaciju da porodilje, zaposlenice institucija BiH, koje imaju pravo na plaću iz Budžeta BiH, primaju naknadu za vrijeme korištenja porodiljskog odsustva koja nije ujednačena, tako što neke primaju naknadu u punom iznosu, 100% od visine plaće koju su ostvarivale u prethodnom periodu, dok neke tu naknadu primaju u mnogo manjem iznosu, a neke ne primaju nikako, u zavisnosti od mjesta prebivališta, ...mjesta u kojem imaju svoje prebivalište. Ukoliko zakon regulira jednako plaće za sve

zaposlenike institucija BiH, mislim da i pitanje naknada treba da bude jednako regulisano, jer Evropska konvencija o ljudskim pravima koja je sastavni dio Ustava BiH podržava, garantira uživanje svih prava bez diskriminacije, a to je potvrdio i Protokol broj 12 na Evropsku konvenciju koji garantira uživanje svih prava bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi na nivou cijele teritorije BiH. I, želim odgovor od Ministarstva finansija da li je ovaj problem razmatrao i da li je Ministarstvo predložilo Vijeću ministara rješavanje ovog problema a tiče se i jednog konkretnog člana Zakona o plaćama ili naknadama u institucijama BiH.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Novih prijavljenih nema. Ja podsjećam delegate koji su postavili pitanje da treba da ih dostave u pismenom obliku. Jedan broj je dostavio, ali ne svi, pa vas molim da tu obavezu izvršite.

Prelazimo na drugu tačku:

Ad. 2. Usvajanje Zapisnika sa 22. sjednice Doma naroda

MLADEN IVANIĆ:

Da li se neko javlja za riječ? Ne. Prelazimo na glasanje.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Završeno glasanje. Konstatujem da je sa 14 glasova „za“ Zapisnik 22. sjednice usvojen.

Prelazimo na treću tačku:

Ad. 3. Zahtjev Savjeta ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju depozita u bankama BiH po hitnom postupku, u skladu sa članom 122. Poslovnika

MLADEN IVANIĆ:

U skladu sa ovim članom, Dom odlučuje o Zahtjevu za razmatranje Prijedloga zakona prema ovome članu nakon rasprave. Amandmani se ne ulažu. Predstavnički dom je usvojio Zahtjev da se prijedlog ovog zakona razmatra po hitnom postupku, a nakon toga je usvojio navedeni zakon.

Ja otvaram raspravu. Javlja li se neko za riječ? Prijavite se, gledam ja prijave. Nemam nikoga još. E sad imam.

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, poštovane kolegice i kolege, poštovani predsjedavajući, imam obavezu da kažem nekoliko riječi vezano za ovaj Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o osiguranju depozita. Dakle, vidjeli smo da nam je Savjet ministra pustio u parlamentarnu proceduru zakon u kojem se iznos garancije za sve štedne uloge povećava sa 7.500 na 20.000. Mislim da je ovo treće povećanje depozita od 2002. kada je bilo 5.000.

Smatram da je ovaj prijedlog zakona nužno razmotriti po hitnom postupku kako bi se isti našao i već je trebalo da završimo ovu proceduru, ali eto imali smo kašnjenje, pa danas bi trebali završiti. Vidimo da je značajna stvar da Prijedlog zakona predviđa ukidanje garancija depozita pravnim licima, što stvara mogućnost za osiguranje štednje, da se osiguranje štednje građana poveća iznad prvobitno predloženih 15.000. Ja ne sumnjam da treba bilo kakvu polemiku oko ovoga voditi, ali ostaje jedno pitanje koje onako se nameće većini ljudi, a to je kako to da i pored povećanja osiguranja po ovom prijedlogu zakona BiH ima daleko i ubjedljivo najmanji iznos depozita od svih zemalja u regionu. Ja znam da je evropska smjernica osiguranja do 50.000 eura. Pa, evo recimo i ostale zemlje u okruženju nisu u mnogo boljoj ekonomskoj situaciji. Tu je recimo zanimljiv odgovor na to i voljela bih da mi neko o tome kaže a, dakle, Klub delegata srpskog naroda će podržati ovaj prijedlog i smatram da će ovim biti riješeno osiguranje depozita čak do 90% kako se najavljuje.

Evo, toliko, ali bih voljela da mi zamjenik ministra odgovori na ovo pitanje.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Sljedeći koji se javio za riječ je gospodin Zrno.

BRANKO ZRNO:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege i svi ostali nazočni ovdje, mislim – ja sam samo u jednoj rečenici htio izraziti, ali evo već je rečeno u onomu što je kazala gospođa Dušanka – izraziti nezadovoljstvo iako ću se pozitivno odrediti prema ovoj izmjeni i dopuni Zakona o osiguranju depozita, ali htio sam izraziti nezadovoljstvo limitom koji je ovdje uspostavljen, 20 tisuća maraka. Mislim da i poruka koju smo poslali ovim limitom koji je daleko ispod svih koji su utvrđeni tamo gdje su utvrđeni, a ima puno zemalja koje nisu ni utvrđivale taj limit, npr. susjedna Slovenija, da ne šaljemo baš ohrabrujuću poruku ni ljudima koji ovdje žive, rade i imaju taj novac. Osiguranje je zapravo stvaranje sigurnosti, ne samo osiguranje gotovoga novca nego stvaranje sigurnosti za rad s novcem, osobito za ulaganja.

Samo toliko, hvala lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, gospodin Zrno je svojom diskusijom dijelom i rekao ono što sam ja želio pitati, ali evo ja ću i postaviti to konkretno pitanje. Dakle, ove izmjene su potpuno jasne, ovim izmjenama su date garancije za štedne uloge do 20 hiljada maraka. Ja postavljam ono osnovno ljudsko pitanje: 'Šta je sa štednim ulozima preko 20 hiljada maraka? Da li su ti štedni ulozi u opasnosti?' Ja lično mislim da predstavnici Ministarstva trebaju da odgovor na to pitanje daju potpuno konkretno. Ljudi na ovim prostorima u prošlosti su jako puno puta i varani i lagani i ja lično mislim da im treba konkretno reći da li su štedni ulozi u iznosu većem od 20 hiljada u opasnosti?

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Kolegice i kolege, ja, naravno, priključujem se onima koji izražavaju zadovoljstvo da je Vijeće ministara, preko nadležnog ministarstva, pokrenulo izmjene i dopune ovog zakona kako bi se u mogućoj mjeri zaštitili štedni ulozi građana u ovom vremenu apsolutne nesigurnosti i katastrofičnih predviđanja.

Međutim, ja se principijelno zalažem za jasnoću kvalifikacija, pa i u zakonima. Pošto se radi o postupku u kojem se ne može intervenirati na tekst ni u amandmanskome smislu, ja samo onda želim da predstavnik Ministarstva financija objasni malo, radi javnosti, ne radi mene toliko, odredbe članka 2. i 4. Dakle, što je bitno? Bitno, u članku 2. se kaže da osigurani depozit u smislu ovog zakona je dio od najviše 20 tisuća KM prikladnog depozita fizičke osobe koji je pokriven osiguranjem putem Fonda za osiguranje. Molim da se objasni pojam, radi javnosti, što se podrazumijeva pod 'prikladnim depozitom'.

I u članku 4., ono što građane sigurno najviše zanima, štetiše: Što je to što država jamči, odnosno što jamči Agencija za osiguravanje depozita? Ja li to depozit po jednoj banci, depozit po jednoj osobi ili umnoženi ta dva efekta, depozit i po osobi i po banci? Ja razumijem da članak 4. govori upravo o tome drugome, da je najveći iznos osiguranog depozita zajedno sa obračunatom kamatom, dakle ovdje imamo sad jednu dvojbu je li se jamči osiguravanje osiguranih uloga u nominalnom iznosu ili sa pripisanom kamatom. Dakle, to je sad treće pitanje. I koje isplaćuje Agencija po fizičkoj osobi po banci .../ne razumije se .../... je prikladan depozit umanjene zakonske ugovorne obaveze koje dužnik ima prema banci ili koji je manji. Dakle, meni je ova odredba ovoga članka prilično konfuzna, vrlo nejasna. Ali ja shvaćam otprilike ovako ... da se jamči za pojedinačne uloge po osobi po svakoj banci. Dakle, ja mogu, pojednostavljeno rečeno, imati ... u deset banaka uloga do 20 tisuća maraka i za svaki mi se jamči. Znači, mogu imati u pet banaka i mogu imati u deset banaka da mi se jamči, bez obzira je li to jedne osobe ili više osoba za cijeli ulog. I drugo, da mi se isplaćuje iznos koji ... odgovara prebijenom stanju ako ima obaveza prema banci, ali mi nije jasno što znači ovo 'ili ako je manji'. Što znači to 'ako je manji'?

Ako kaže da je do 20, onda uključuje valjda i neke manje iznose, može biti i marka i može biti 19.999.

Ja bih zamolio gospodina Kasumovića da malo nam to proba objasniti, jer ljude zanima ovo kad se donosi zakon o jamčenju uloga, da vidimo što je to što se jamči, a ne da nam treba opet tumač zakona čim odemo odavde.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, poštovani predsjedavajući,

Uvažene kolegice i kolege, članovi Vijeća ministara, predstavnici medija, uvaženi gosti, Klub delegata bošnjačkog naroda podržava proceduru da se ovaj zakon usvoji po hitnom postupku, to ćemo podržati kao i usvajanje samog zakona. S obzirom na proceduru, naravno nije se moglo amandmanski djelovati, ali podržavam diskusije kolegica i kolega koje govore o određenoj nepreciznosti u ovom zakonu. Dakle, podržavam, s jedne strane, nastojanje da se zaštite građani i da se izvrši jedna vrsta osiguranja štednih uloga u bankama, ali formulacije koje su sadržane u ovom zakonu i nisu baš najjasnije i nisu možda najbolje. Jer sa izmjenama i dopunama će, je li, pasti odredbe zakona koje govore o osiguranjima koji su bili manji iznosi, a ovdje se kaže do 20 hiljada. Pa do 20 hiljada je i marka i dvije i pet i sve do 20 hiljada, pogotovo kad se ima na umu da se u članu 4. iza stava (1) dodaje novi stav koji kaže da 'Upravni odbor Agencije, na prijedlog direktora Agencije, donosi odluku o izmjeni visine iznosa osiguranog depozita i koji se objavljuje u Službenom glasniku BiH'. Dakle, tek neko treba da donese koji je to ... iznos. Ma, ovdje bi bila bolja i sretnije i sigurnija formulacija – najmanje 20 hiljada. A onda neka, je li, Agencija donosi pa neka bude 20.001 marka ili više.

Također, u prilog ovome želim kazati da, to je logično, veliki broj građana ima manje iznose na štednji i naravno da to treba zaštititi. A manji broj građana, manji, sasvim mali broj, ili u apsolutnom ili u procentualnom iznosu, ima veće iznose na štednju u bankama. Dakle, sasvim je bilo logično i moguće je bilo predvidjeti i veći iznos ... dakle recimo, ne znam ja, 30 ili 50 hiljada kao zaštićeni iznos, jer to u ukupnom iznosu štednje i u ukupnom iznosu broja zaštićenih građana ne bi nikome nanijelo štetu. Na kraju krajeva, država hoće da zaštiti svoje građane i država nikakvu štetu ne bi imala da smo i veći iznos, kao osigurani iznos, predvidjeli u ovom zakonu. Žao mi je što ove izmjene nisu išle u ovom pravcu.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ovdje ja imam još jednom da ste se Vi prijavili. Niste, opet Vas nemam prijavljenog, pritisnite mi tu prijavu. E, sad imam.

Gospodin Adem Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Naću puno tog novog reći. Država ovo radi da ohrabri štediša, odnosno ljude koji imaju novca da te novce ulažu u banku kako bi mi i pravna lica mogli taj novac koristiti, oplemeniti, uvećati itd. Zbog tog ja mislim kao i Rančić da je trebalo hrabrije ući u ovo, da ljudi budu rasterećeni kod tog svog uloga u banke. Ta štednja jeste motorna snaga razvoja ove zemlje. Ako to sad nećemo uraditi, jer priliva izvana neće biti godinu-dvije dana, da zaboravimo, nema više novca koji dolazi koji će se ovdje moći trošiti na kredite. Valjalo bi ovo razmisliti da u nekakvom budućem vremenu, u nekoj izmjeni hrabrije malo uđemo u to, pa kažemo - pa neka je to i sto hiljada, jer je malo tih koji će prebaciti i ovih dvadeset, ali jednostavno da damo signal građanstvu da je njegov štedni ulog siguran a od tog ćemo mi imati koristi.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Nema više prijavljenih, a bilo je dosta zahtjeva za pojašnjenjem pa ja predlažem da zamjenik ministra finansija odgovori, gospodin Kasumović.

FUAD KASUMOVIĆ:

Uvaženi predsjedavajući, uvaženi delegati, uvažene kolege i mediji, ja ću odmah na početku, da ne bi bilo nekakvih dilema, zamoliti vas, kažu, uvijek ona narodna ima izreka 'bolje vrabac u ruci nego golub na grani', ja vas molim da, i uz sve manjkavosti, ove izmjene i dopune da ovo usvojite danas iz sljedećih razloga.

Vi vidite da smo mi jedina država u regionu koja još ovo ništa nije uredila. Sve susjedne nama države su promptno reagovala, u roku sedam dana svu su ovu proceduru završile. U zemljama u okruženju, osigurani depozit je 50 hiljada eura. Evropska komisija je prije dva dana donijela odluku za svoje članice da bude neograničen depozit, da države EU garantuju svim štedišama neograničen depozit. U BiH se dešava sljedeće. Bilo je pokrenuto naglo da mnogi razočavaju svoja sredstva u bankama, po nekim informacijama, i neki su iznosili i u susjedne naše zemlje, gdje tamo im se za viši iznos garantuje itd., itd.

Finansijska kriza koja je pogodila evo čitav svijet pa i BiH dotiče i prvo šta je dotakla u BiH je banke, a odmah direktno je dotakla i privredu. Jer u bankama se sve teže dolazi do novca, a ljudi koji se bave privredom znaju šta to znači. Mi na ovaj način želimo, znači za ovo nadležnost je Agencije za bankarstvo BiH, a Ministarstvo finansija i trezora kao resorno ministarstvo samo ovo treba da proprati i u Vijeću ministara i na Parlamentu.

Ja ću ponoviti. Znači, zamoliti da ovo, uz sve manjkavosti, usvojimo, ali bih vas zamolio i za jedan zaključak. BiH se opredijelila da ide nepovratno ka zajednici evroatlantskoj. Da svi zakoni koji se donose trebaju biti na fonu toga. BiH je jedna od najnezaduženijih država u regionu, s te strane, znači i ostale parametre kada uzmemo, nema nikakvog razloga da i država BiH ne može do 50 hiljada pa i više eura garantovati svojim štedišama. Ali, pošto znamo da ove naše procedure dugo traju i sve vas molim da ovo usvojite, ali istovjetno i zaključak - zadužuju se nadležni da vide, da nas svrstaju, je li, opredijelili smo se prema EU, ima prostora, za to samo

treba još malo volje, za ovo ne treba ni malo politike - ja se nadam da će ovo proći jer radi se o svim građanima BiH.

Drugo, kamate na kredite koje naša privreda diže su već poskupile i što je najgore nema dostatno, i po tim skupim kamatama, nema dostatno sredstava. Ovo je jedini način, kada država BiH ove godine očekuje rekordni debalans izvoza iz uvoza. Znači, to morate i vi znati, znači ove godine će biti najveći debalans uvoza i izvoza. Nemamo na što drugo se nego upravo da ovo pomognemo svojoj privredi, svojim građanima, da nekako ohrabrimo ljude da štede, da oročavaju sredstva i to. A da bi to uradili, vi znate samo koliko problema i dan-danas imamo oko stare devizne štednje, jer ljudima nije jednostavno i vi nekakvim zaključkom, jednostavno, moramo svi učiniti i vlada i svi ostali da građane ohrabrimo da štede, jer jedino to će donijeti dobro privredi, a onda i nama svima indirektno.

Hvala puno. Ja se samo izvinjavam, bila su još samo dva pitanja na koja nisam odgovorio. Znači, u članu 2. osigurani depozit po ovom zakonu je do najviše 20 hiljada. Znači, to je jasno, precizno. Šta znači prikladno? Znači da je sve ono urađeno ..., da ima ugovor, da ima, razumijete me, znači da banka i taj koji polaže sve ima decidno i precizno. U članku 4. se kaže, opet, 20 hiljada, znači radi se o 20 hiljada maraka, ne uključujući tu i kamatu i ne kamatu. Znači, do 20 hiljada u ukupnom iznosu država garantuje, to je. A ovo što se kaže, znači zakonski ugovoreni iznos, znači banke se kroz ovaj način osiguravaju u varijanti da taj koji ima osigurani depozit 20 hiljada, a ima isto tako na osnovu tog depozita kod banke dignut nekakav kredit, kaže se da će se taj a u varijanti, ne dao Bog, pa propadne banka, pa država da garantuje, znači za taj iznos koji on duguje banci bit će mu umanjen taj depozit.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Nisam čuo dva odgovora koji me zanimaju. Prvi je odgovor, dakle apsolutno nema dvojbe, ja ne vjerujem da iko danas ovdje u ovome domu sjedi ko nije za to da se podrži ovaj zakon i da prođe, pa da donesemo zaključak da se preispitaju daljnje mogućnosti. Ali zbog jasnoće, ljude zanima upravo zbog ovoga ... što su ovi iznosi koji se jamče relativno niski, pa će recimo neko ko ima 50 tisuća podijelit će na tri mjesta – ima li garancije za sva tri uloga po osobno ili samo za jedan?

FUAD KASUMOVIĆ

/nije uključen mikrofon/

BOŽO RAJIĆ:

Onda vam članak 4. nije dosljedan, nije korektan, ako je to tako. Jer, ovdje piše po banci i po osobi. Prema tome to nije dosljedno.

I drugo, ako vi kažete do 20 tisuća maraka ukupno, onda može neko ko je štedio 10 godina da mu je već veća kamata nego što je glavnica. Znači, ne jamči se za nominalni iznos

štednje. Prema tome, to su dva bitno različita pitanja. Međutim, i to treba sagledati u budućnosti, ja sam zato da danas napravimo što možemo napraviti, a da idemo dalje raditi nešto.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Predlažem ovako, mi smo vodili raspravu i o metodu kako ćemo glasati i o suštini. I da sada se prvo izjasnimo da glasamo, pa ćemo na kraju o zaključku nekom, eventualno, ako se dogovorimo, tako da ćemo sada prvo glasati o tome da li će se Prijedlog zakona razmatrati po članu 122. Poslovnika.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Hvala. Konstatujem da ... neko mi nije glasao, a suzdržani, je li.

Dobro, dobro, onda 13 „za“, jedan „suzdržan“.

Konstatujem da je usvojen prijedlog da se ovaj zakon razmatra po članu 122. Poslovnika Doma naroda.

Sada glasamo o Prijedlogu zakona.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Konstatujem da je sa 13 glasova „za“ i jedan „suzdržan“, uz potrebne većine, ovaj zakon usvojen.

Bio je prijedlog, istina od zamjenika ministra, ali koliko sam razumio, samo sekund, da su suglasni ljudi. Evo, gospođa Majkić će imati prijedlog formulacije da se donese neki zaključak kojim bi se zadužili nadležni organi da prate to kretanje i predlože i eventualno povećanje osiguranog iznosa.

Ja se slažem s tim zaključkom u tom kontekstu, s tim, što podsjećam ja ponovo, depoziti su osigurani u skladu sa veličinom rezervnog fonda. Postoji Fond za osiguranje depozita koji svojom veličinom to garantuje. Dakle, nije to ni budžet ni ništa nego ovaj fond i banke moraju naravno ispuniti uslove ..., ja mislim da su sve naše banke ispunile te uslove, da su sve u tom fondu. Obim tog fonda zavisi, od njega zavisi visina pojedinačnog depozita koji će se osigurati i moje mišljenje je da bi se ovaj zaključak eventualno trebao proširiti na način da nadležne institucije porade na povećanju ovog fonda i u skladu s tim po visini. Evo, to sam samo ja htio da eventualno sugerišem.

Gospođa Majkić je tražila riječ.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja sam samo mislila, što je u kontekstu predložio zamjenik ministra, da bi zaključak mogao da glasi: 'Zadužuje se Savjet ministara da razmotri mogućnost, do predlaganja zakona, kojim bi se iznos glavnice za sve štedne uloge građana povećao sa sadašnjih 20 na 50 hiljada maraka.'

MLADEN IVANIĆ:
Ibrahimpahić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Imam jednu inicijativu ... jer ona ovisi o mnogo čemu, nego da prati ovu situaciju i da u svakom slučaju čim se ukaže mogućnost digne ovu cifru na onu koja bude moguća. Možemo mi to svaki mjesec dana ako je ... to tako. Dakle, ne bih licitirao cifrom, zašto ne i 100 hiljada ako je to moguće, jer u okruženju je svugdje 100 hiljada. A ja mislim da se to može i u sadašnjem vremenu da je ovo malo preoprezno.

MLADEN IVANIĆ:

A možete li dopustiti predsjedavajućem, kome je inače obaveza da pokuša formulisati zaključak, da on formuliše kad nije dobio konkretan prijedlog, pa ja predlažem, evo ako može, ovako neko kompromisno rješenje: 'Dom naroda zadužuje nadležne institucije, a prije svega Savjet ministara, da se angažuju na povećanju iznosa Fonda za osiguranje depozita i traži posebno od Savjeta ministara da predloži u najkraćem roku nove izmjene i dopune zakona kojima bi se osigurani iznos približio osiguranim depozitima u okruženju.'

Gospođo Majkić, jel to je otprilike to, a nije nabrojan iznos. Predlažem, pripremite se za glasanje da i za ovaj zaključak se opredijelite.

Možete glasati.

Konstatujem da je, sa 14 glasova „za“, ovaj zaključak dobio većinu i da je usvojen.

Prelazimo na petu tačku, to je; pardon, četvrta tačka, izvinjavam se;

Ad. 4. Zahtjev Savjeta ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o dopunama Zakona o porezu na dodatu vrijednost po hitnom postupku, u skladu sa članom 122. Poslovnika

MLADEN IVANIĆ:

Dakle, Dom opet odlučuje o Zahtjevu za razmatranje Prijedloga zakona prema ovome članu. Amandmani se ne ulažu. Predstavnički dom je usvojio Zahtjev da se Prijedlog zakona razmatra po hitnom postupku i nakon toga usvojio navedeni zakon.

Otvaram raspravu i predlažem da opet vodimo zajedničku raspravu i o 122. i o sadržaju. Da li ima zainteresovanih za raspravu?

Za riječ se javila gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pa hoću da kažem, kao i prethodni zakon, da i ovo treba što prije donijeti i da smo već izgubili mnogo vremena i da značajna sredstva Evropske komisije stoje na raspolaganju BiH koji ne može podići. I da je Uprava za indirektno oporezivanje učinila sve da ne izvrši izmjenu zakona, ali na kraju je shvatila da se mora izvršiti promjena u smislu regulisanja od oslobađanja od plaćanja PDV-a za sve projekte koji se finansiraju iz IPA fondova. Tako da nemamo šta da mi posebno polemišemo od ovog, nego da što prije donesemo ovaj zakon da bi nam ova sredstva bila na raspolaganju.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala.

Ja nemam više prijavljenih za raspravu. Možemo li pristupiti glasanju? Prvo ćemo se izjašnjavati o tome da li će se ovaj zakon ... razmatrati po članu 122.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Konstatujem da je, sa 13 glasova „za, ovaj zakon usvojen, prijedlog usvojen.

Sada se izjašnjavamo o Prijedlogu zakona.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Konstatujem da je, sa 13 glasova „za“, Prijedlog zakona o ... dopunama Zakona o PDV-u usvojen.

Prelazimo na petu tačku:

Ad. 5. Prijedlog kodeksa ponašanja za poslanike i delegate u Parlamentarnoj skupštini BiH – predlagač: Zajednička komisija za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, izbjeglice, azil i etiku (drugo čitanje)

MLADEN IVANIĆ:

U drugom čitanju se vodi rasprava o amandmanima i glasa se o Prijedlogu kodeksa. Predstavnički dom usvojio je ovaj kodeks sa amandmanima, koje je usvojila Zajednička komisija. Dobili ste i vi Izvještaj Zajedničke komisije. Komisija je usvojila osam amandmana koji su time postali sastavni dio Prijedloga kodeksa. Nove amandmane na Prijedlog kodeksa uložila je delegat Dušanka Majkić.

Otvaram raspravu.

Za riječ se javila gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, ja sam ove amandmane ponudila već podugo, godinu dana se ti amandmani vuku, i, pošto je išlo na Predstavnički dom, gospodin Prodanović je preuzeo moje amandmane i ova dva amandmana nisu usvojena i ja želim da ih danas branim ponovo. Smatram ustvari ... da je posebno ovaj amandman na član 13. možda i ključni amandman na kome počiva ovaj poslovnik.

O čemu se ustvari radi? U zemlji koja se toliko optužuje za korupciju definisati ovako nespretno i nedorečeno pitanje korupcije za mene je vrlo simptomatično, posebno što su neki poslanici i delegati pokušali da to na različite načine brane. Ali član koji glasi: 'Izabrani zvaničnici će u obavljanju svojih odgovornih funkcija uzdržati se od bilo kakvog ponašanja koje bi, prema važećem domaćem ili međunarodnom krivičnom zakonodavstvu, moglo se okarakterisati kao korupcija.'

Šta? Kako? Gdje? Ništa. Na taj član ja sam predložila da ide ovaj amandman koji u skladu sa zakonodavnom i međunarodnom praksom definiše moguće oblike koruptivnog ponašanja izabranih zvaničnika i na takav način ne ostavlja nikakve prostore i dileme za različita tumačenja korupcije za razliku od ovog koji je predložen u članu 3.

Dakle, ovaj amandman kaže: 'Izabrani zvaničnici će se u obavljanju svojih odgovornih funkcija uzdržati od bilo kojeg vida koruptivnog ponašanja, a koje se odnosi na:

1. Sve vrste zloupotrebe položaja izvršene iz koristoljublja;
2. Sve oblike ponašanja usmjerene na predlaganje, donošenje i tumačenje zakona, odluka i drugih propisa koji idu u korist izabranog zvaničnika, pojedinca, grupa ili firmi u javnom ili privatnom sektoru;
3. Sve oblike namjernog iskrivljavanja ... pravilne primjene postojećih zakona, pravila i propisa s ciljem stavljanja u povoljniji položaj (pa ja molim Vas, kolega Ademe, ako Vas ne zanima da ja prestanem)izabranih zvaničnika, pojedinaca, grupa ili firmi u javnom ili privatnom sektoru.

Ja zaista ne mogu da vjerujem da ovakav prilog koji tačno definiše sve oblike korupcije gdje se ona može najviše javiti, na kojim poljima, i to je osnov za sankcionisanje istog momenta, da ovako nešto nije moglo biti prihvaćeno na ovoj komisiji i zato predlažem Domu da usvoji ovaj amandman. Hoćemo prvo po jednom, ili da ga odmah ...

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Je li ima još zainteresovanih za raspravu generalno, pa ćemo mi kad bude dolazilo.

Gospodin Božo Rajić, pa gospodin Šaraba.

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Nije registrovano, samo pritisnite.

BOŽO RAJIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, uvaženi članovi Vijeća ministara i gosti, ja sam se javio zbog toga da bih u jednom dijelu opće rasprave rekao svoje stajalište o kodeksu kao predmetu u cjelini, a ne o amandmanima. Gospođo Majkić, ja sam Vas slušao, očekujem to i od Vas.

Dakle, javio sam se da kažem zašto ću biti protiv donošenja kodeksa, ne, to je prvo. Dakle, ja smatram da u BiH, pored raznih neproduktivnih energija koje se ovdje troše, postoji jedna potrošnja energije na tzv. prednormativizam, odnosno pretjerano normiranje nečega što uopće nije potrebno normirati. Ja smatram da kodeks nije pitanje utvrđivanja standarda ponašanja, to je pitanje ... i to se ponese iz kuće, iz škole, iz vjerske institucije, ko u to vjeruje, ili se ne ponese. Kodeks nas neće preodgojiti, niti ja u to vjerujem i zato se protivim infantilnim postupcima koje sadrže ovakvi akti. Dakle, to je moj stav, to je moj otpor prema zaglupljivanju, jer mi nismo od jučer, mi nismo ljudi koji ne znamo misliti, mi nismo ljudi koji ne znamo što je kazneno djelo, što je moralno djelo, što je nemoralno djelo.

Ako pogledate ovaj kodeks u cjelini, onda ćete vidjeti da on definira pojam dužnosnika, definirano je to zakonom, pogotovo Izbornim zakonom. On govori ovdje, želim vam definirati na poseban način, da zastupnik radi po zakonu i da je dužan djelovati samo isključivo sa javnim interesom. Pa mi smo položili prisegu, mi smo dali zakletvu da ćemo raditi po Ustavu ove zemlje i po zakonu koji podrazumijeva zaštitu općeg interesa, općeg dobra, a ne vlastitog interesa. Kodeks nas poučava da mi moramo u vršenju svoje dužnosti držati se nekih načela, to su opća etička načela. Ja kažem, ona se donose iz kuće ali ih ne možete naći nigdje na ulici. Da odgovornost se podrazumijeva u vršenju svake dužnosti, poštenju, potpuno iracionalan pojam – što je poštenje, integritet, objektivnost itd, da bi se u nekim završnim dijelovima ovoga teksta uz amandmanske intervencije, koje već jesu usvojene na ovom povjerenstvu ili nisu, govorilo o zabrani i zlouporabi ovlasti u vlastite interese. Ovo se u svim zakonodavstvima svijeta verificira kao kazneno djelo, propisano kaznenim zakonom. Sukob interesa je definiran našim Izbornim zakonom i još nekim drugim zakonima. Ograničenja istodobnog obnašanja više funkcija, također je predmet materija koje je regulirao Izborni zakon. Primjena ovlasti, zabrana korupcije? Korupcija je znači kazneno djelo u svim zemljama pa je tako i u BiH.

Dakle, kad sve ovo zbrojimo, oduzmemo, mi pokušavamo reinterpreirati čitav niz zakonskih propisa koji govore o nedopuštenim radnjama, da bismo im dali neku moralnu dimenziju, jer eto, ako mi to nismo donijeli, nismo znali do sada uraditi, sad kad donesemo kodeks, mi ćemo postati drugi ljudi. A ja ne pamtim. Ako neko pamti, volio bih da me podsjeti na to, kada je u Parlamentarnoj skupštini BiH se dogodio ijedan čin koji bi ličio na incident, na povredu dostojanstva osobe ili na nepristojno ponašanje? Ja to ne pamtim. Kome je potreban ovaj materijal? Potreban je onima koji trebaju opravdati svoju prisutnost ovdje. Meni ovaj kodeks ne treba, spreman sam i kao čovjek i kao zastupnik za sve svoje postupke odgovarati na moralnoj, prekršajnoj i kaznenoj razini, i ne treba me niko poučavati kako se treba ponašati u javnosti prema javnosti, prema ljudima, prema građanima, prema kolegama zastupnicima.

Hvala lijepa. I zato ću biti, glasovat ću protiv, jer to je principijelni stav i protiv svakog amandmana i teksta u cjelini.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala.
Imamo repliku, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Bilo je slučajeva, gospodine Božo Rajiću, neodgovarajućeg, nekorektnog i, ne znam, kakvog sve ponašanja poslanika. I ovaj se kodeks ne pravi za jednu osobu, pravi se za sadašnje i buduće parlamentarce. Imaju ga mnoge zemlje i ne vidim zašto ne bi bila BiH, jer protiv nas jedno jako ružno mišljenje vlada u javnosti. Mi možemo da mislimo jako dobro o sebi, to nas neće niko spriječiti da svoju sliku u ogledalu vidimo neiskrivljenu, i pitanje da li nas drugi tako vide.

Kad smo pričali na temu principa ovog zakona, Vi ste glasali za. Sad imamo drugu fazu u kojoj govorimo o amandmanima. Otvaranje priče o principima je sad nesuvislo. Ja vas molim da se držimo amandmana, jer druga faza je amandmanska faza.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Rajić, replika.

BOŽO RAJIĆ:

Gospođa Majkić, ja ne bih polemizirao sa Vašim uvjerenjem, nemojte ni Vi sa mojim. Moje je uvjerenje da je ovo maltretiranje zastupnika. Ja ostajem pri tome, ja sam podržao principe jer ustavni osnov koji je naveden tamo u principima zakona podržao sam, neka uđe u proceduru. A u fazi kad odlučujemo o cjelini ovoga projekta danas, ja imam pravo biti protiv i objasnio sam zašto sam protiv. A to ne ograničava Vaše pravo da budete za.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Pa evo, ja bih htjela da se osvrnem na ovaj amandman koji je predložila gospođa Dušanka Majkić, a koji je ova komisija i radna grupa koja je radila na ovim amandmanima, ustvari na razlozima – da li se određeni amandmani trebaju uvrstiti u Prijedlog kodeksa ponašanja i predložiti kao amandmani ove komisije, zašto je ta radna grupa, na čijem čelu sam bila ja, odbila ovaj amandman i Komisiji preporučila da taj amandman ne postane amandman Komisije i ne postane tako sastavni dio Prijedloga kodeksa ponašanja. Pa evo, gospođa Majkić,

jeste Vi ovdje naveli neke od oblika koruptivnog ponašanja, međutim ja bih željela da podsjetim poslanike da BiH do 2003. godine nije u svom krivičnom zakonodavstvu imala definirana krivična djela korupcije. Mi do 2003. godine nismo ni znali šta se može sve podvesti pod pojam korupcije. Izmjenom krivičnog zakonodavstva 2003. godine, Krivičnog zakona BiH a i entitetskih zakona, uvedena je u krivično zakonodavstvo jedna posebna glava, to su krivična djela korupcije. I ona obuhvata šire oblike korupcije od ovog što je gospođa Majkić, možda se ona ne slaže sa mnom, ali vjerujte korupcija je nešto što je definirano i UN Konvencijom protiv korupcije i Konvencijom Vijeća Evrope protiv korupcije. A naše krivično zakonodavstvo, materijalno-krivično zakonodavstvo, koje propisuje krivična djela je uvažilo stavove ovih konvencija i ugradilo ih u naše pozitivno krivično zakonodavstvo. Tako da, evo samo u Krivičnom zakonu BiH i entitetskim zakonima pod korupcijom, ja ću nabrojati neka krivična djela koja nisu sadržana u ovom amandmanu koja je navela gospođa Majkić, a to su npr. zloupotreba položaja, ona kaže iz koristoljublja. To zakon ne poznaje. Zloupotreba položaja je zloupotreba položaja i ona se može počinuti samo sa umišljajem. Da li sebi ili nekom drugom da pribavite imovinsko-pravnu korist, to u zakonu piše. Nesavjestan rad u službi je također krivično djelo korupcije, uzimanje i davanje mita je također krivično djelo korupcije i čitav dijapazon krivičnih djela.

Mislim da je ovako definiranje, kako je u ovom kodeksu ostavljeno, mnogo šire i omogućava podvođenje pod ovaj član 13. kako je dat u ovom kodeksu i nekih drugih krivičnih djela koje zakon regulira i koje reguliraju međunarodne konvencije o borbi protiv korupcije, a ne samo ovo. Ovo, mislim da je dosta uže i da je dosta kruto i da se ne mogu podvesti svi oblici korupcije pod ovaj amandman kako je gospođa Majkić ovdje formulirala. Ja uvažavam njeno znanje iz oblasti ekonomskih nauka, ali ovo je pitanje prava i, evo, dozvolite da je radna grupa ovaj amandman odbila iz tih razloga.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Replika, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Znam ja ... zašto ovaj amandman ne može proći. Nemojte niko da misli da sam ja toliko nesvjesna da vidim zbog čega insistiramo da prođu ove tri nemušte, tri reda ova nemušta, koja ništa ne znače u odnosu na ovo što približava stvar istini. Draga kolegice Čolo, nesavjestan rad u Parlamentarnoj skupštini – kako se to može izmjeriti? Odnosno primanje mita – na koji način ćemo doći do toga?

Dakle, ovih par stavki, sam pokušaj da se na temu korupcije uopšte počne razgovarati u ovoj Parlamentarnoj skupštini, ako mi tu ne možemo naći dogovor i ako ovo treba da bude neko moje insistiranje, hoću da kažem Klub delegata srpskog naroda će to podržati i ne mora niko drugi. I to nešto znači.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Sljedeći na listi prijavljenih je Adem Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ima repliku samo ovaj prije mene.

MLADEN IVANIĆ:

Molim? Ima replika, je li?

Gospodin Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

Gospodine predsjedavajući, kolege delegati, gosti, imam potrebu da reagiram na ton replike koju smo čuli od gospođe Majkić i zamjenjivanje argumentacije za ovaj amandman tonom i prijetnjom kako god se mi ponašali da će delegati srpskog naroda glasati za ovaj amandman. Izražavam neslaganje sa tonom kojim se zamjenila normalna argumentacija, koju je trebalo ponuditi kao odgovor na argumentaciju kolegice Čolo.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Sad morate sjesti zato što je sljedeći, pošto sam Vam dao riječ, pa sad ste ponovo treći još, ali nema veze. Nemojte se ljutiti, dao sam Vam riječ, uključio se mikrofona, a sljedeći na listi je gospodin Branko Zrno, zadnji. Odustaje.

Gospodin Zrno.

BRANKO ZRNO:

Pa evo, ušli smo sad u jednu malo čudnu situaciju. Ja ću sam sebi oduzeti riječ, jer sam mislio malo raspravljati oko ovoga kodeksa, zbog toga što, evo, u drugoj smo fazi, amandmanskoj. Prema tomu, nemam puno pravo govoriti o ovomu. U suštini meni je ovdje, kada je riječ o amandmanima, sve mi je logično, ali mi je sve i nelogično isto tako. Kodeks, ovaj kodeks u suštini počiva na etičkom principu. Etički princip – makar u modernom svijetu ili civilizaciji kojoj mi pripadamo – je univerzalni princip. Niti mu se ima šta oduzeti, niti mu se ima šta dodati. Ono što pokušavamo riješiti, odnosno determinirati, odrediti amandmanima, već je odredio zakon, odredili su zakoni. Ima li potrebe u formu kodeksa izvlačiti ono što je definirao zakon ili ispod zakona ponavljati zakon u formi kodeksa? To je trajno pitanje. Mislim, i to je, to je u suštini, to je u suštini dilema. I sad dolazimo na ono – treba li nam uopće ovakav kodeks ili nam ne treba? To je centralno pitanje. A znači, vrijedi i za amandmane, trebaju li nam uopće amandmani na ovaj kodeks ili nam ne trebaju? To je, to je moja dilema. Sve što sam pokušao u njemu naći, imam odgovor u zakonu. S jedne strane, ovaj kodeks nam ne treba apsolutno. Ako ga promatramo kao etičku kategoriju, što on u suštini jeste i mora biti, oprostite, ali etika se malo na drugi način uči, etiku ne uče ljudi od 40, 50 ili 60 godina, etika se uči u dječijem vrtiću i osnovnoj školi, čak mislim da se ne uči ni u gimnaziji. Ko je nije donio u srednju školu, taj je u suštini nema. Ali postoji jedna druga kategorizacija na tom planu, onda postoji kategorizacija

koja je psihološki i fiziološki riješena na jednoj drugoj znanstvenoj osobini, od labilne osobe, preko devijantne itd., da ne ulazim u područje koje ne znam.

Toliko samo, ako je ovo uopće bio prilog raspravi. Iako nisam daleko od toga podržati onaj prijedlog koji su ponudile naše kolege, iako mi nije jasan motiv zašto ... su uopće ponudile ovakav kodeks ili da me poduče ili da me nauče. Niti me imaju čemu podučiti, osobno sad govorim, niti me imaju šta naučiti, niti će me podučiti, niti će me naučiti ovaj kodeks.

I drugo, volio bih, molim vas još samo jedna primjedba, kad govorimo o kodeksu ponašanja i ovome parlamentu svatko odgovara za sebe. Mi smo kolektiv kao parlament, ali svi imamo svoje ime i prezime i sve što činimo isključivo činimo i moramo činiti u svoje ime i u svoje prezime. E, to je već prava razina odgovornosti. A to što se prebacuje, često ja čujem, te neradnici, odgovor je jesmo ili nismo, kolektiv ne zaslužuje i ne može se etiketirati na taj način.

Hvala lijepa.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodine Vidović, je li replika bila, izvinjavam se? Nije, pritisnite onda ovo.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Ja sam bio razmišljanja da odustanem od javne rasprave, jer većinu toga je rekao gospodin Rajić i Zrno. Ali evo, kad sam već dobio riječ, bez obzira što je amandmanska faza, dopustio sam da kažem i ja svoje promišljanje kad je u pitanju definiranje načina ponašanja izabranih dužnosnika, kakvo je zapravo bila ambicija Zajedničkog povjerenstva i ovog dokumenta koji je ovdje pred nama. Ali ono što ću ponoviti, što se slažem, dakle ponašanje nas ovdje, prije svega, proizilazi iz odgoja u obitelji, iz kulture, iz izobrazbe, iz odgovornosti kroz prisege koje smo dali kod preuzimanja naših mandata. Međutim, ja sam razumio ambiciju ovog zajedničkog našeg povjerenstva da taj dokument ima smisla i potrebe da ima i BiH i u tom smislu naravno podržavam. Iskustva govore, dakle i moja i ono što smo pratili kroz medije, dakle da u BiH u parlamentima i na razini BiH i na razini entiteta baš nije bilo primjećeno nedoličnog ponašanja koje bi zaslužilo da se uobliči kodeksom ponašanja. Bilo je različitih promišljanja, ali ono što se događa i događalo u nekim parlamentima pa se potuku tašnama i kišobranama i, ne znam, itd., vjerujem da ni u takvim parlamentima neće ni kodeks ponašanja, ako postoje takvih zastupnika i ambicija, to ni uokviriti.

Međutim, evidentno je da je uloženo dosta truda Zajedničkog povjerenstva oba doma kolega zastupnika kroz rad ovog povjerenstva i razmatranje u prvoj fazi, dakle i amandmana i usvajanja amandmana i evo došli smo do jednog, kako u ovom izvješću stoji, jednoglasnog prijedloga Zajedničkog povjerenstva iz oba doma. Ja u tom smislu, dakle cijenim trud kolega zastupnika. I evo javio sam se zapravo i da kažem da ću podržati ovakav Prijedlog kodeksa ponašanja, bez obzira na sve ove primjedbe koje smo istaknuli ovdje. Ako postoji pojedinačni neodgoj, a kojeg nismo primijetili ovdje, vjerujem da ga kodeks neće uobličiti. Dakle, podržavam ovakav tekst koji je usaglašen, bez predloženog današnjeg amandmana.

Hvala lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Evo, drage kolege i gospođo Majkić, ja ću govoriti o ovom drugom Vašem prijedlogu amandmana. I na svakoj sjednici ove komisije gdje sam bio, ja sam ovo rušio i govorio i zašto. Možda nisam bio dovoljno direktan, pa evo sad ću, nemojte mi zamjeriti, uzet ću sebe i primjer jedan koji će biti slika ovoga. Dakle, ja sam prije jedno godinu i po, godinu i osam mjeseci predložio zakon o izmjeni Zakona o carinskoj tarifi ovdje ovom domu. I to je, kako kod nas sve što je važno izmješta se odavde pa ode u Upravu za indirektno oporezivanje, da se traži mišljenje i to se onda stavi u ladicu i nema, nema, i na kraju se potpiše Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju i ekonomski dio tog sporazuma se počinje primjenjivati od 1. 7. i ja sam došao na svoje, evo zašto. Dakle, ja sam kupovao slad u Gradiškoj ili Novoj Gradiškoj u Hrvatskoj, kupovao slad, primjer jedan samo, znači repromaterijal, hajmo reći, sirovinu, nije važno. U Gracu, recimo, 500 maraka je tona. Kad kupim u Gracu, dođem na našu granicu, ovaj mi uzme 10% carine, jer je bila carina. Kad kupim u Gradiškoj, onaj digne svoju cijenu, a nema, ima bescarinski režim sa Hrvatskom, a on digne svoju cijenu nekih 10%. A to ne može napraviti svojim pivovarama u Hrvatskoj, jer oni su imali Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju i mogli su da kupe u Gracu, gdje god hoće, sve bi bilo isto. I sad kad čitam ovo, ja to po ovom ne smijem uraditi.

Dakle, skratit ću malo ovaj amandman. 'Sve oblike ponašanja usmjerene na predlaganje zakona', ima tu još, ali ja sad čitam samo, .. 'koji idu u korist izabranih zvaničnika, pojedinaca, grupa ili firmi u javnom ili privatnom sektoru'. Pa ja imam firmu koja to radi i ovo je za opšte dobro svih firmi, jer nas pljačkaju tamo, i to godinama nas pljačkaju. Pazite, vi to niste mogli primijetiti, vi nemate takvu firmu kakvu ja imam, niste došli. I dok nisam ja došao u ovaj parlament, otprilike to je stajalo i tako se radilo 13 godina, 12 godina, 11, nije važno, na teret ovih, ja nisam konkurentan na svom vlastitom tržištu, jer ja u kalkulaciji imam to što moji konkurenti iz Hrvatske nemaju, i onda se kaže - što ne izvoziš? Po ovom ja to ne bih smio raditi, ja bih došao u sukob interesa. I mislim da to nije uredu, eto.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala.
Prvo, je li replika? Replika, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

... kolega Ademe, Vi ste to jako dobro razumjeli. Strašno, upravo to sam mislila, upravo to i jeste sadržaj ovog amandmana. Vi ste u sukobu interesa ako radite ono što se, što je, predlažete zakon koji ide u korist Vašoj firmi, Vi ste onda u sukobu interesa. O tome govorim ja i zato je važno da ovo prođe.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

... pa ja sad govorim, ja sam to na svojim leđima primjećivao, Vi niste, nemate biznis. I dok god nisam došao u ovaj parlament, niko to nije spomenuo. I sad, ako ja sad ... napiši pa potpiši, da ne potpisujem ja. Ako je to cilj, onda, je li. A nije, ne može, mislim ne možete. Kome god da ovo ispričate, svako će reći da sam u pravu kao što su i govorili. Prema tome nisam ... nego zbog tog što sam ja doveden u situaciju da sam nekonkurentan na vlastitom tržištu prema konkurenciji iz Hrvatske. I čija je to šteta? Jest i moja, ali je šteta čitave bh. privrede. To se isto javljalo i sa repromaterijalima u Srbiji, imaš bescarinski režim, a nemaš.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući, na datoj riječi. Pozdravljam kolege i gospodu iz Vijeća ministara.

Priča o Prijedlogu kodeksa ponašanja za poslanike i delegate u Parlamentarnoj skupštini BiH, evo već gotovo dvije godine je pred nama. Znamo sve šta je i koji je postupak do sada proveden. Takođe, poznato je da je Predstavnički dom i u drugom čitanju razmatrao i usvojio predloženi kodeks ponašanja. Znamo koje su aktivnosti provedene što se tiče same Zajedničke komisije za ljudska prava, prava djeteta, mlade, imigraciju, azil i etiku i potkomisije koja je formirana od strane te komisije. Takođe, znamo i one druge procedure, mišljenja civilnog sektora, stav OSCE-a i drugih pojedinih institucija koje su bile uključene u ove aktivnosti na donošenju jednog ovakvog akta. Pridružujem se onim stavovima i onim mišljenjima ... koja smo imali priliku čuti da jedan takav akt je neophodan i potreban Parlamentu BiH, da se jednostavno njime moraju urediti pravila ponašanja poslanika i delegata. Ne slažem se sa onima koji tvrde da nije bilo pojedinih situacija koje su, da je postojao kodeks u takvim situacijama, trebale biti i sankcionisane. Zbog toga, to je jedan dodatni razlog zbog koga, iako nije riječ o principima, mi smo se o tome davno izjasnili, slažem se sa kolegama koje su dale podršku donošenju ovakvog jednog akta.

S obzirom na to da je Predstavnički dom i u drugom čitanju usvojio Kodeks ponašanja, nama ostaje da se danas, na ovoj sjednici, izjasnimo o obnovljenim amandmanima gospođe Majkić. Sva druga rasprava, mislim da je nepotrebna. Predlažem da se pristupi glasanju i da, naravno, nakon toga donesemo zaključak da po usvajanju ovog kodeksa zadužimo Komisiju za ljudska prava, odnosno ovu potkomisiju da se donese i provedbeni akt kojim će se regulisati sam postupak u slučaju da dođe do određenih povreda tog kodeksa ponašanja, na koji način se podnosi prijava, ko vodi postupak, na koji način se prikupljaju dokazi i kako se izriču mjere, odnosno pravo na žalbu i ono drugo što slijedi u tom provedbenom aktu. Ja zaista ne bih konkretno više ništa govorio. Predlažem da se izjasnimo o ponuđenim amandmanima koje smo čuli od gospođe Majkić i da ovu raspravu okončamo.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Ja nemam više prijavljenih za raspravu. E, sad imam.
Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, poštovani predsjedavajući.

Dakle, Klub Bošnjaka je stava da je Parlamentarnoj skupštini neophodan kodeks za poslanike i mi ćemo podržati Prijedlog kodeksa koji je došao od nadležne komisije.

Ono šta još želim kazati da bez obzira šta su u ovom kodeksu sadržane stvari koje su već propisane određenim propisima, zakonima, tačno je da se možda evo nije moralo to sadržavati i u ovom kodeksu, ali to opet ne znači da nam nije neophodan kodeks. Kodeks je nama potreban da propiše naše ponašanje, i to ona koja nisu već sadržana u pozitivnim propisima, je li, Zakon o sukobu interesa, u Poslovniku itd., potrebno je propisati zabranjena ponašanja, mjere za to, kao i nadležna tijela i proceduru za provođenje postupka ukoliko eventualno neko, je li, prekrši kodeks.

U ovom kodeksu su sadržana, uslovno kazano, zabranjena ponašanja za nas poslanike i ono šta meni fali, šta nedostaje i šta mislim da je ozbiljan propust i smetnja jeste šta ove zabranjene stvari nisu podijeljene na način da se propiše koje su lakše, a koje su teže povrede. Jer ovisno o tome, o toj činjenici su i propisane sankcije: opomena, novčana kazna, javna opomena sa objavljivanjem. A sve to treba da primijeni prvostepeni i drugostepeni organ. Kad mi usvojimo ovaj kodeks, i ako dođe do njegove primjene, odnosno u prvom redu kršenja, pa prijavljivanja i provođenja procedure utvrđivanja odgovornosti pojedinog poslanika ili delegata, upravo će ova tijela biti u dilemi da li se radi o lakšoj ili težoj povredi i koju će, eventualno, sankciju primijeniti. Po ovom sadašnjem, postojećem, oni će moći da procjenjuju u svakom konkretnom slučaju da li je to jedna ili druga vrsta povrede, pa na osnovu toga, je li, ili da li je uopšte povreda i spram toga da izriču odgovarajuću sankciju.

Prijedlog moj vezano za ovo – dakle, ja nisam htio da ja, kao pojedinac, dijelim ove povrede na lakše i teže, pa da amandmanski djelujem, s obzirom da je došlo ovo od nadležne komisije – jeste da nakon što ovo usvojimo uputimo ovu inicijativu Komisiji da ovo sagleda, podijeli, pa da kroz izmjene i dopune, što prije to bolje, se izvrše ove podjele na lakše i teže, a radi lakše primjene ovog kodeksa.

Hvala lijepa.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepa.

Ja mislim da sad više nemam prijavljenih za raspravu.
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

...ostao je još drugi amandman o kome nismo govorili.

MLADEN IVANIĆ:

Pa, nismo se mi još ni o prvom izjasnili, tek sad ide proceduralno, moja sva pitanja, mada sam ja malo iznenađen dubinom i širinom rasprave o Prijedlogu kodeksa ponašanja u odnosu na neke druge akte koje smo danas imali, ali dobro.

Proceduralno, prvo se treba izjasniti o amandmanima koje nije usvojila ova komisija, koje je predložila naknadno gospođa Majkić. Prvi amandman smo čuli, njegovo obrazloženje, gospođe Majkić. Čuli smo i stavove ove komisije ... zašto je protiv toga, a oni usaglašeni amandmani koje je Zajednička komisija usvojila, oni su postali sastavni dio zakona. Dakle, mi ako usvojimo prijedlog ove komisije, usvajamo ga onda u obliku u kome je usvojen na Predstavničkom domu, tako da to svi znamo.

Sada trebamo da se izjasnimo o Amandmanu I koji je podnijela gospođa Majkić.

Molim vas da se pripremite za izjašnjenje.

Možete glasati!

Konstatujem da je uz osam glasova „protiv“, jedan „suzdržan“ i pet „za“ ..., ovaj amandman odbijen.

Amandman II se odnosi ... Gospođu Majkić, hoćete njega obrazlagati?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, u članu 24. Prijedloga zakona stoji: 'Izabrani zvaničnik može da uloži žalbu Zajedničkom kolegiju oba doma Parlamentarne skupštine na izrečene mjere Zajedničke komisije.'

Ja predlažem da se izmijeni u smislu: da na izrečene mjere Zajedničke komisije iz stava (1) ovog člana izabrani zvaničnik može uložiti žalbu Zajedničkoj komisiji za administrativne poslove Parlamentarne skupštine.

Zašto to predlažem? Statusna pitanja poslanika i delegata kao i svi pojedinačni akti kojima se regulišu plate i materijalne naknade date su u nadležnost Zajedničkoj komisiji za administrativne poslove. Dakle, radi se o isključivoj nadležnosti za odlučivanje o statusnim pitanjima i materijalnim naknadama poslanika i delegata i njene odluke su konačne.

Dakle, ovim kodeksom je kao jedna od mjera utvrđena novčana kazna koja će vjerovatno uticati na primanja poslanika, pa u skladu s tim bi imalo smisla da nadležnost bude na Administrativnoj komisiji, a ne na Kolegiju.

Evo, to je obrazloženje.

MLADEN IVANIĆ:

... kako jedna komisija bude nadležna drugoj komisiji istog doma?

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Ja bih htjela samo da vama kažem razloge zbog kojih taj amandman nije prihvaćen. On je inače bio dio amandmana koje je uložio poslanik u Predstavničkom domu, gospodin Lazar Prodanović, i on se sastojao od tri stava. Dva stava tog amandmana su prihvaćena, gospođa Majkić je preuzela taj amandman, dva stava su prihvaćena, jedan nije prihvaćen, i to je sad ovaj Amandman II koji se podnosi ovdje.

Evo čime smo se mi rukovodili: jesu odluke Zajedničke komisije konačne, ali smo smatrali da Zajednička komisija za ljudska prava, koja je takođe zajednička kao i ova administrativna, broji 12 poslanika i delegata iz jednog i drugog doma. Znači, ta komisija administrativna bi se ovdje pojavila kao drugostepeni organ, kao neko ko je hijerarhijski viši od Zajedničke komisije za ljudska prava, one po Poslovniku su jednake. One su po Poslovniku jednake i mi smo to ocijenili kao razlog da je bolje da Kolegij odlučuje po žalbi. Međutim, evo nije sporno, prihvatili smo ovaj amandman da će taj proceduralni akt, akt kojim će se regulirati procedura provedbe ovog kodeksa, donijeti ove dvije komisije, znači Zajednička komisija za ljudska prava uz saglasnost Administrativne komisije. Znači, ne isključujemo ovu komisiju koja odlučuje o statusnim pravima poslanika i delegata, ali smo htjeli evo da ostavimo da Kolegij odlučuje u drugostepenom postupku, postupku po žalbi kao jedan organ koji je malo iznad tih parlamentarnih komisija. Ali evo, mislim da ja kao rukovodilac te radne grupe, koja je formirana od strane Zajedničke komisije za ljudska prava – možemo prihvatiti ovaj amandman gospođe Majkić ukoliko se Dom naravno s tim složi, i onda ćemo ići na usaglašavanje, jer taj amandman nije prihvaćen na Predstavničkom domu.

MLADEN IVANIĆ:
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, sve komisije, sve njihove odluke moraju doći u ovaj dom da ga potvrdi, jedino se ne potvrđuju odluke Administrativne komisije. Dakle, nije isti nivo svih komisija. Odluke Administrativne komisije su završene i može samo sud da ih pobije. Dakle, ne možemo reći da su sve komisije iste. Odluke Administrativne komisije ne potvrđuje Dom, odnosno domovi. I zato je logično bilo da se Kolegij ne bavi time, da se to bavi ona komisija koja inače bavi se pravima poslanika, mislim i delegata, to je i meni zato logično, ne mora biti, ali mislim da je to operativnije nego da zadužimo da se takvim operativnim pitanjima bavi Kolegij. Ako Kolegij misli da je to njegov, da mu je to posao koji mu odgovara, evo.

MLADEN IVANIĆ
Gospodine Neimarlija, jeste se Vi javili?

HILMO NEIMARLIJA:

Da budem iskren, i ja sam iznenađen opsegom, temeljitošću rasprave o ovom kodeksu. I evo imam potrebu da izrazim i svoje mišljenje zato što sam, naravno kao pripadnik Kluba Bošnjaka, dao kolegi Rančiću da kaže to što je kazao, premda ja ne držim ovaj kodeks neophodnim i u mnogo čemu dijelim zapravo mišljenje koje je iznio kolega Rajić. Međutim, to nije razlog da se javljam, nego samo iznosim jedno svoje dodatno razumijevanje i pitanja ovog kodeksa, pa i ove naše rasprave, i u tom kontekstu onda i ovog amandmana koji evo ima, evo, po prijedlogu i predstavnicima Komisije za izradu ovog kodeksa moguću prohodnost u smislu nekih formalnih zapreka koje su rukovodile Komisiju da ga ne prihvati, jer da ne bi bila Administrativna komisija nadređena Komisiji za ljudska prava.

Međutim, radi se o tome da nama ovaj kodeks treba zato što, između ostalog, opravdava ga to što kod nas kodeksi ponašanja ne funkcioniraju, recimo, i u nekim drugim područjima našeg života. Pa da mi imamo, recimo, sad će me vjerovatno predstavnici medija povući za riječ, a nisam u prilici da to posebno obrazložim, da recimo i mediji kod nas poštuju nepisane kodekse novinarskog ponašanja, pa da poslanike u ovom parlamentu tretiraju diferencirano, a ne kolektivno, a ne stranački, onda nama kodeks zapravo i ne bi trebao. Nama treba ovaj kodeks zato što se naš rad ne tretira u skladu sa nekim i moralnim i etičkim, ali i drugim evo zahtjevima, ali prije svega ovim moralnim i etičkim. I s te strane, dakle mi smo prinuđeni, ako nas drugi ne tretiraju u skladu sa onim da nije dozvoljeno sve što je zakonom zabranjeno, recimo, da onda mi sami sebe podvrgavamo i tom evo moralno-etičkom sudu koji je bitni sadržaj ovog kodeksa. E, s te strane, ja mislim da je prikladnije da ostane kako je predloženo, zato što držim da je Kolegij odgovoran za predstavljanje Parlamenta i da za, u neku ruku, odgovornost za individualno ponašanje poslanika i delegata koje, na neki način, koje se ne gleda i u javnosti kao pojedince, nego preko kojih se vidi Skupština. A Kolegij predstavlja Parlamentarnu skupštinu i s te strane ja zapravo evo samo iznosim jedan argument i predlagaču gospođi Majkić, kao razlog zašto sam za ostajanje prethodnog rješenja Komisije. Logičnije je da ovaj posljednji sud o postupcima poslanika i delegata koji zaslužuju neku sankciju, da tako kažem, ipak donosi tijelo koje predstavlja Parlamentarnu skupštinu.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepa.

Mislim da smo čuli argumente i da nema potrebe više. Ako se slažete, da zaključimo raspravu o ovom.

Gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.

Pošto sam od Povjerenstva zadužen za podnošenje izvješća o ovom pitanju, ja sam cijelo vrijeme šutio. Razlog? Od prvog dana, kada smo pristupili ovom poslu, promišljalo se je li ovaj kodeks zakon ili je norma. I cijelo vrijeme mi imamo polarizaciju i ovdje u ovom domu, a znam da je kod kolega u Zastupničkom domu, ako donosimo zakon i koje će proći cijelu proceduru zakona, taj propis koji mi sami sebi donosimo, onda on mora nužno imati i prateće elemente. I

evo, sad smo ovdje došli u tu dilemu. Ako netko izriče mjeru, mora imati i komu da se ona strana oštećena žali. Odmah to ima formu nekog sudbenog ili prosudbenog djela, gdje moraju da vrše ulogu neka tijela ili bilo je prijedlog da to rade čak sudovi.

Da ne bih ja ovdje širio, uvaženi izaslanik Neimarlija je dobrim dijelom odgovorio ono zašto je nas rukovalo da prihvatimo da Kolegij donese konačnu odluku. Jer radi se o moralnim načelima, a ne radi se o povredi prava čovjeka. Zato nije ni predloženo izricanje kazne iz onog dijela što se zove plaća ili iz onog dijela koja su nužno prava ili obveze djelatnika ili izaslanika nego iz onog dijela koja mu pripadaju za njegovo djelovanje i rad, a gdje može na ovakav način se i utjecati u finacijskom dijelu, a to je paušal. Sasvim se logično čini da ne donose povjerenstva takvu odluku, nego oni koji su zaduženi za predstavljanje Doma u javnosti.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Predlažem da se sada izjasnimo i o Amandmanu II.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Konstatujem da je, uz sedam glasova „protiv“, pet „za“ i dva „suzdržana“, i ovaj amandman odbijen.

Pristupamo glasanju o Prijedlogu kodeksa u cjelini.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Konstatujem da je, uz 13 glasova „za“, jedan „protiv“, ovaj kodeks usvojen u identičnom tekstu kao i na Predstavničkom domu.

Prelazimo na šestu tačku, to je:

Ad. 6. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sportu u BiH – predlagač: Ustavnopravna komisija (drugo čitanje)

MLADEN IVANIĆ:

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o zakonu. Dobili ste Izvještaj nadležne komisije. Komisija je usvojila zakon, amandmana nije bilo.

Da li se ko javlja za riječ? Nema zainteresovanih za raspravu. Zaključujem raspravu.

Pripremite se za glasanje, samo sekund.

Možete glasati!

Osam glasova „za“, četiri „protiv“, jedan „suzdržan“, opšta većina postoji. Iz RS-a jedan „za“, četiri „protiv“, nema trećine.

Ovo bi moralo ići na usaglašavanje. S obzirom da nema trećeg člana Kolegija, da se ova komisija ne može formirati bez trećeg člana Kolegija, danas se nećemo izjašnjavati i Kolegij Doma naroda će se sastati po ... trećeg člana Kolegija i pokušati doći do zajedničkog rješenja. Ako to ne bude, onda ćemo na idućoj sjednici imati novo izjašnjenje.

Prelazimo na sedmu tačku:

Ad. 7. Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o klasifikaciji djelatnosti u BiH – predlagač: Savjet ministara BiH (drugo čitanje)

MLADEN IVANIĆ:

U drugom čitanju vodi se rasprava o amandmanima i glasa se o zakonu. Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon u predloženom tekstu. Dobili ste Izvještaj Zajedničke komisije za evropske integracije. Komisija je usvojila ovaj zakon u predloženom tekstu, amandmana nije bilo.

Da li se neko javlja za riječ? Koliko vidim, niko se ne javlja za riječ.

Glasamo o zakonu. Pripremite se za izjašnjenje.

Možete glasati.

Konstatujem da je, s 13 glasova „za“, zakon usvojen, i to u identičnom tekstu kao i na Predstavničkom domu.

Prelazimo na osmu tačku, to je:

Ad. 8. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Obavještajno-bezbjednosnoj agenciji BiH – predlagač: Zajednička bezbjednosno-obavještajna komisija za nadzor nad radom Obavještajno-bezbjednosne agencije BiH

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona kao i Mišljenje Zajedničke komisije. Komisija je prihvatila principe zakona. Predstavnički dom usvojio je zakon u prvom čitanju. Ovo je prvo čitanje zakona. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i principima na kojima je zakon zasnovan.

Ko se javlja za riječ? Nema, je li tako?

Ima, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Evo dobili smo Prijedlog zakona koji je predložila nadležna komisija i za koji se može reći da je primijenjen jedan novi kvalitetniji pristup Obavještajno-bezbjednosnoj agenciji. Dakle, na 109. članova zakona, Komisija je uradila 16. članova, izmijenjenih članova. I oni su plod sveobuhvatne analize sprovođenje uopšte Zakona o Obavještajno-bezbjednosnoj agenciji i

njegovoj usaglašenosti sa savremenim demokratskim standardima. Znamo da su na izradi ovog prijedloga zakona učestvovali svi oni koji su trebali da se uključe, sama Obavještajno-bezbjednosna agencija, Ministarstvo bezbjednosti, OEBS, NATO, EUPM, OHR i drugi.

Dakle, meni se čini da je najznačajniji princip koji je za pohvalu, a koji je uključen u predloženu izmjenu, da se ukida obavezna bezbjednosna provjera članova Zajedničke komisije od strane Obavještajno-bezbjednosne... To mislim da je ključna stvar, da oni koji su imenovani provjeravaju svoje poslanike i delegate Parlamentarne skupštine i to je jedna od novina koja je eto tako značajna i na nju treba ukazati.

Drugo, ako je nadležnost Zajedničke komisije da vrši nadzor nad zakonitošću OBA, onda je besmisleno znači da ona vrši provjeru tih istih članova i mislim da je to preporuka koja je došla iz različitih izvora, ali mislim da se u posljednje vrijeme, mislim, čak i iz Ministarstva bezbjednosti da se signalizira da tako nešto ne bi trebalo biti prihvaćeno i da je u stvari to u suprotnosti sa NATO standardima. Dakle, ja pretpostavljam da se ova komisija, prije nego što je to stavila kao član izmjene, da je takvu stvar prethodno usaglasila.

Treće, ono što je isto važno, da je konačno došlo do promjene tog nezgrapnog naziva ove komisije, dakle stvarno je teško bilo izgovoriti uopšte. Dakle, ova komisija se zvala Zajednička bezbjednosno-obavještajna komisija za ... nad radom Obavještajno-bezbjednosne agencije. Dakle, sad se ova komisija zove Zajednička komisija za nadzor nad radom Obavještajno-bezbjednosne agencije BiH i to je već nešto što možemo lakše prihvatiti i u komunikaciji.

Takođe, promijenjene su neke nadležnosti koje do sada nisu bile predviđene zakonom, a to je da su obaveze Zajedničke komisije razmatranje izvještaja generalnog direktora o razvoju i troškovima Agencije kao i analiza trošenja budžeta ove institucije. Ja, kao predsjedavajući Komisije za finansije i budžet, nikad nisam vidjela izvještaj, revizioni izvještaj ove institucije, ali ovo sad ipak stavlja tu agenciju pod nečiji nadzor, neko će o tome raspravljati. Znači, i to je jedna dobra stvar koja je unesena u izmjenu ovog zakona. Direktor ima obavezu da podnese izvještaj, ali taj izvještaj se nije usvajao. Dakle, predložene izmjene podrazumijevaju i to da ... izvještaj direktora ove agencije se usvaja.

Dakle, postoji još niz dobrih stvari koje su vezane za ovaj zakon i u skladu s tim, s obzirom da je nevelik broj izmjena, Klub delegata srpskog naroda smatra da ove izmjene i dopune Zakona treba podržati.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Ima li još? Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.
Dakle, radi se o prvom čitanju Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Obavještajno-sigurnosnoj agenciji. Evo, kolegica je kazala vezano za hronologiju. Zna da smo imali zakone u ovoj oblasti predložene od jednog poslanika, pa smo se, evo nakon drugog

vremena, usaglasili i došli do teksta Prijedloga zakona. Vezano za principe, dakle radi se o principima, Klub Bošnjaka će podržati donošenje i ovog i narednog zakona, dakle u ovom prvom čitanju, a nadam se i da će ugledati svjetlo dana drugog čitanja.

Vezano za jednu od važnih stvari koja su sadržana u ova oba zakona kad su u pitanju principi, želim da kažem da smo se rukovodili, pošto sam član te komisije, principom digniteta Parlamenta i digniteta poslanika. Također, principom odnosa između zakonodavne i izvršne vlasti, također, principom zaštite tajnosti podataka domaćih, misli se na ... i, kao četvrtu stvar, nepovređivanje, odnosno zaštitu tajnosti podataka do kojih se dolazi, je li, u bilateralnim, regionalnim ili međunarodnim sporazumima između BiH i međunarodnih, je li, organizacija ili regionalnih institucija. Ovo su principi o kojima smo vodili računa. U izradi zakona su učestvovala i resorna ministarstva i međunarodne institucije i evo ja molim sve kolege da podržimo donošenje ovih zakona.

Hvala lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ima li još? Ima gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Ja bih samo dvije-tri rečenice rekao. Možda sam, kao zamjenik predsjedavajućeg ovog povjerenstva zajedničkog, zadužen kao izvjestitelj. Dakle, kolege su već u raspravi rekle da su suštinska pitanja uočena, da su uz konzultaciju svih faktora koji su uključeni u ove poslove predložena rješenja i očito je da postoji klima da se podrže principi ovoga zakona. A u daljnjoj proceduri ćemo vidjeti ako bude tu potrebe nešto doraditi. Uglavnom, mi smo zahvatili ona područja za koja smo ocijenili u praksi da predstavljaju teškoće, nejasnoće, počev od naziva, nadležnosti Agencije, zaštite tajnih podataka, sustava sigurnosnih provjera, prava iz radnog odnosa koja proizilaze povodom tih nadležnosti, žalbenog postupka itd. To smo sve pročistili. Nadam se da ćemo u drugoj fazi, kada budemo govorili o amandmanim, imati možda i neke koristi, neki ljudi koji će poboljšati ovaj tekst. Dakle, potičem i ove kolege dok se nisu izjasnili da podrže prijedlog u ovoj fazi.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Nema više prijavljenih.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Konstatujem da je ovaj zakon dobio 14 glasova „za“ i time je usvojen u prvom čitanju.

Prelazimo na devetu tačku:

Ad. 9. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tajnih podataka (prvo čitanje) – predlagač: Zajednička bezbjednosno-obavještajna komisija za nadzor nad radom Obavještajno-bezbjednosne agencije BiH

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona i Mišljenje Zajedničke komisije. Komisija prihvata principe zakona. Predstavnički dom usvojio je zakon u prvom čitanju. Ovo je prvo čitanje zakona i prvo se vodi rasprava o neophodnosti i principa na kojima je zakon zasnovan.

Ko se javlja za riječ?

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Eh, ovdje imam primjedbu na rad ove komisije iz jednostavnog razloga što postoji u Parlamentarnoj skupštini, (kolega Rančiću, ja mislim, dok završi gospodin Adem)

MLADEN IVANIĆ:

Opet ti! Gospodo, opet vas gospođa Majkić opominje, odnosno ja u njeno ime.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, u Parlamentarnoj skupštini postoji jedan dokument koji se zove Jedinstvena pravila za izradu pravnih propisa u institucijama Bosne i Hercegovine. Po tom dokumentu stoji, ... znači Jedinstvena pravila član 46. stav (3): 'Ako se više od polovine članova osnovnog propisa mijenja, odnosno dopunjuje, potrebno je pristupiti donošenju novog propisa.'

Tu stvar vam je trebao reći i sekretar nadležne komisije koja je radila ovaj posao, veliki posao. Jer, šta se dogodilo? Na 88 članova osnovnog zakona, izmijenjeno je 52 člana. Samo je član 15. imao nekih devet različitih verzija od a) do f), ne znam. Dakle, 60% zakona je izmijenjeno. E sad, ako se postavi pitanje, šta je, u stvari, ostalo da važi?, čovjek više ne može da se snađe u tom obimu izmjena. Meni sad nije jasno zašto ova komisija nije pristupila izradi i onda sveobuhvatan napravila zakon koji je jednostavan, upravljiv, lako čitljiv!? Ovako ne može da se snađu ni ljudi koji su eksperti u pravnoj oblasti, a kamoli ljudi i poslanici i delegati Parlamentarne skupštine.

Dakle, ovo jedinstveno pravilo je predviđalo da napravi se novi zakon. Ja predlažem, ako još uvijek postoji mogućnost, da se napravi novi zakon, da ova komisija nastavi da radi i da napravi novi zakon. Jer naši zakoni su toliko problematični sa aspekta traženja, čitanja, nalaženja velikog broja izmjena koje niko ne usaglašava na kraju, tako da, evo to je moj prijedlog, znači ne mogu da se snađem u tolikom broju izmjena. Na znam u stvari na šta liči zakon kad se to sve sad zajedno pogleda. Evo to je, to je.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo.

Ja ću ponovo podsjetiti. Radi se o prvom čitanju i ovog zakona i poštovana kolegica Majkić je upravo u diskusiji vezano za Zakon o OSA-i upravo podržavala stvari koje su sadržane i u ovom zakonu, a vezano za sigurnosnu provjeru. Dakle, evo ja sam to tako, e, ok, hvala lijepo, dakle razumjeli smo se na jednak način. To je jedna stvar.

Druga stvar, 37 članova je u Prijedlogu zakonu o izmjenama i dopunama Zakona, a osnovni tekst ovog zakona ima 88 članova. Dakle, čak, evo i u onom tehničkom dijelu, pozivajući se na Jedinostvena pravila, nije više od pola. Ali važna je stvar šta se ne vrši izmjena i dopuna određenih odredbi postojećeg Zakona o zaštiti tajnih podataka nego se sa Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti tajnih podataka uvode nove stvari koje nisu bile sadržane u osnovnom tekstu zakona. Pa najviše u ovom dijelu vezano za uvođenje novih članova 15. a) do 15. i) govori se o industrijskoj, je li, sigurnosnoj dozvoli i procedurama vezanim za to, što uopće nije bilo sadržano u postojećem zakonu, a ta stvar nam je neophodna, dakle da imamo u zakonu propisano. I još neke slične stvari kojima se, dakle na nov, na potpuno nov način reguliše u ovom novom zakonu, a nisu bili sadržani u osnovnom tekstu ovog zakona.

Evo, ja ne sumnjam da ćemo mi podržati principe sadržane i u ovom zakonu i da ćemo pustiti ovaj zakon u daljnju proceduru a, eventualno, ako bude nekih izmjena i dopuna i našim zajedničkim radom i u komisiji i amandmanima ... poslanika, naravno svaka popravka je dobrodošla.

Hvala lijepo i molim da podržimo ovaj zakon.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Mi ćemo podržati ovaj zakon, ali iskustvo da ponesemo jednom, da, ako se mijenja više od 60% zakona, idemo na novi zakon. Ne možemo se snalaziti više u našim zakonima. Kako ljudi rade po njima, to je strašno!

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Dobro, ja sam dužan kao izvjestitelj ovog povjerenstva reći da smo se mi bavili ovom mišlju o kojoj govori gospođa Majkić. Naše računice pokazuju da se ne mijenja ni približno taj postotak normi postojećeg zakona i da nije na taj način povrijeđeno opće načelo za donošenje propisa, s jedne strane. I, s druge strane, kad bi taj podatak i bio točan, veći je broj novih odredbi, novih normi u zakonu koje ovdje nisu bile, uopće nisu postojale. Prema tome, ne radi se o izmjenama nego o dopunama, a to su dva različita kvaliteta izmjena i dopuna. Prema tome, mi smo to kao Zajedničko povjerenstvo prošli tu proceduru, prošlo je Ustavnopravno povjerenstvo, prošlo je Zastupnički dom, niko nije uočio tu vrstu primjedbe. Možda ste Vi u pravu, ali ne vjerujem da možemo sad ad hok to tako riješiti, neka se to još jedanput provjeri. Mi stojimo u ovom povjerenstvu na stajalištu da je zakon rađen prema općim normama i da nije prekršeno pravilo da se mijenja više od dopuštene količine propisa.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Predsjedavajući, Vama može da bude, ali ja se borim za neku stvar i pokušavam ...

MLADEN IVANIĆ:

Nema šanse, vidim da nema šanse.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne, ne, pa ništa, molim vas, ako ovaj naš razgovor ima šanse da sljedeći put kad bude novi zakon ne bude izmjenjena, nek bude novi zakon, ja sam postigla ono što sam htjela.

Dakle, nema veze i broji se sve, i izmjena i dopuna i sve se broji, i to kad se sve izbroji je 52 člana se promijenilo, znači 60% zakona. I znači, bili su svi osnovi, ali ja, to nije krivica ove komisije, to je krivica sekretara komisija koji vas ne upozoravaju na ono što bi trebalo da upozoravaju. Dakle, samo je u tome dilema, treba novi zakon kad je toliki broj izmjena.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala.

Mi se sad izjašnjavamo o zakonu. Ovo je prvo čitanje, dakle, glasamo o zakonu u prvom čitanju.

Pripremite se za izjašnjenje.

Možete glasati!

Konstatujem da je, sa 14 glasova „za“, bez glasova „protiv“, bez „suzdržanih“, ovaj zakon usvojen u prvom čitanju.

Prelazimo na 10 tačku:

Ad. 10. Prijedlog zakona o maloljetnim počiniocima krivičnih djela i kazneno-popravnoj zaštiti djece i maloljetnika (prvo čitanje) – predlagač: Savjet ministara BiH

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona kao i Mišljenje nadležne komisije. Komisija je prihvatila principe predloženog zakona. Predlaže nam da se održi javna rasprava zajedno sa Ustavnom pravnom komisijom Predstavničkog doma. Predstavnički dom je usvojio zakon u prvom čitanju, sa zaključkom da se održi javna rasprava. Ovo je prvo čitanje. Vodi se rasprava o neophodnosti i principima.

Ko se javlja za riječ?
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Poštovani predsjedavajući, nama je danas podijeljeno pismo Visokog sudskog i tužilačkog vijeća u kojem se traži od Vijeća ministara, a ujedno se i mi obavještavamo, traži se povlačenje ovog zakona, zbog toga što zakon na potpuno drugačiji način regulira pitanje pripremnog postupka prema maloljetnicima, ne znam koliko znate, prema maloljetnim počiniocima krivičnih djela se ne vodi istražni postupak. Taj postupak se zove pripremi postupak i njega vode sudije za maloljetnike prema postojećem zakonodavstvu, krivičnom zakonodavstvu BiH. Ovaj zakon ima jednu suštinsku novinu, a to je da se taj pripremi postupak prenosi na tužioca za maloljetnike. Znači, uvodi se poseban tužilac, to je tužilac za maloljetnike koji sada treba da provodi taj pripremi postupak, tu istragu prema maloljetnim počiniocima krivičnih djela. Mi smo 2003. godine imali reformu krivičnog zakonodavstva kad smo ukinuli istražnog sudiju, pa smo uveli tužioca koji provodi istragu, koji je odgovoran za otkrivanje i vođenje istrage protiv počinioca krivičnih djela. Imali smo situaciju u kojoj je preko noći u naš krivičnopravni sistem uveden tužilac kao osoba koja oficijelno vodi istražni postupak, a izbacili smo istražnog sudiju iz krivičnopravne procedure.

Druge zemlje kada prave ovakvu reformu krivičnog zakonodavstva, vjerujte, ostave veoma dugi vakacio legis. To je rok od dana stupanja na snagu zakona do početka njegove primjene. Pa nekada to bude, taj rok, i godinu dana, nekad kad se uvede i jedan probni period u kojem će se probati kako će se taj zakon u praksi primjenjivati. BiH je morala preko noći da usvoji krivično procesno zakonodavstvo. Ja se sjećam 2003. da je 29. jula stupio na snagu Krivični zakon Federacije, a od 1. avgusta se primjenjivao. Nismo imali ni osam dana vakacio legis za jednu tako ozbiljnu reformu u krivičnom procesnom zakonodavstvu i krivično materijalnom zakonodavstvu. Sad imamo ovaj zakon pred nama o malodobnim počiniocima krivičnih djela, to je i materijalni i procesni zakon istovremeno. Znači, reguliše i materijalno krivično pravo i procesno pravo kad su u pitanju maloljetni počinioci krivičnih djela, uvode tužioca za maloljetnike. Imamo dopis veoma ozbiljne institucije, Visokog sudskog i tužilačkog vijeća koji, kaže, traži povlačenje tog zakona, jer se stručnjaci iz ove oblasti nisu izjasnili o ovom zakonu, znači oni koji treba da provode taj zakon, tužioci i sudije u ovoj zemlji.

Ja bih podsjetila na jednu poslovničku odredbu, to je član 100. stav (4) Poslovnika koji kaže da se zakon može povući: 'Predlagač ima pravo povući prijedlog zakona do zaključenja rasprave o prijedlogu zakona u prvom čitanju.'

Zakon je prošao prvo čitanje u Predstavničkom domu, ovdje još uvijek nismo zaključili raspravu i ja pozivam onoga ko ima pravo da povuče taj zakon da se izjasni hoće li povući zakon, jer mislim da samom javnom raspravom nismo u mogućnosti otkloniti sve ove dileme koje ostaju u zakonu, a o kojima se struka nije imala prilike izjasniti. Pa evo, ministar pravde je tu. Da li on ima ovlaštenja Vijeća ministara i da li oni trebaju zauzeti odgovarajući stav povodom pisma Visokog sudskog i tužilačkog vijeća? Ja bih voljela da čujem.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Za riječ se javila gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Samo dopuna još onog što je gospođa Čolo rekla. Jedan materijal koji smo dobili, zahtjev od Visokog sudskog i tužilačkog savjeta, drugi od Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice koji isto to traži, dakle Koordinaciono tijelo za praćenje provođenja Strategije protiv maloljetničkog prestupništva za BiH traži da se povuče zakon iz procedure, jer ima veliki broj primjedbi na njega. Tako znači dvije veoma značajne institucije traže da se zakon povuče. E, sad bi znači bilo dobro da Ministarstvo to uradi, da ne bismo mi dalje.

MLADEN IVANIĆ:

Tu je gospodin ministar Čolak, pa ja predlažem da on u ovom svom obraćanju prvo razriješi ove dileme.

BARIŠA ČOLAK:

Gospodine predsjedavajući, cijenjene izaslanice, izaslanici Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH, evo već ste čuli da ovaj zakon je prošao u prvom čitanju na Zastupničkom domu i tada se pojavio jedan prijedlog povlačenja od strane Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice. Znaite i da je donesena odluka, odnosno zaključak da se provede javna rasprava. Sve je istina ovo što je cijenjena izaslanica rekla da smo mi od 2003. uveli nove institute u naš kazneno-pravni sustav i ovo je sad samo praćenje toga, dakle što smo već napravili. I u jednoj oblasti koja je iznimno značajna, koja je iznimno osjetljiva, jer se radi o malodobnim počiniteljima kaznenih djela, tu postoje naravno međunarodne konvencije koje uređuju ovu oblast, ali treba kazati da su dakle svi oni koji su trebali biti konzultirani u izradi ovog zakona bili konzultirani, imali mogućnost sudjelovati i mene malo ljuti zašto zapravo kad zakon dođe u ovu fazu postupka se na ovaj način. Mislim da to nije dobro, jer naprosto to onda odugovlači čitav proces, a ovo je jedna materija koja se mora urediti i mislim da je jako dobro da se sada uređuje na jednom mjestu u jednom zakonu. Jer postoje i materijalni i procesni zakon, postoji zakon naravno koji govori o izvršenju kaznenih sankcija prema maloljetnicima na državnoj razini, postoje naravno isto tako entitetski zakoni. Ukoliko ovaj zakon bude evo u dogledno vrijeme usvojen u parlamentarnoj proceduri, onda će naravno i entiteti i Distrikt Brčko svoje zakonodavstvo iz ove oblasti također

uskладiti sa ovim promjenama koje su evo već predložene ili eventualno budu nešto drugačije ... putem amandmana promijenjene, dakle usvojene od strane Parlamentarne skupštine BiH.

Prije svega, ja želim kazati da su svi oni koji su, evo već sam to i rekao, trebali biti konzultirani jesu konzultirani, koji su trebali sudjelovati u izradi ovog zakona jesu sudjelovali. Ja sam odgovorio Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću 28.11. ove godine i rekao im ... da je Nacrt zakona uradila jedna radna grupa koju su sačinjavali, evo samo hoću vam pročitati, Jasmina Kosović, sutkinja Suda BiH, Miodrag Simović, sudac Ustavnog suda BiH i profesor Pravnog fakulteta u Banjoj Luci, Hajrija Sijerčić, profesorica Pravnog fakulteta u Sarajevu, Jasmina Pećanac, tužitelj u Kantonalnom tužiteljstvu Sarajevo i dr. kao i predstavnici Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice, nevladine organizacije i drugi. Navedeno ukazuje i pobija navode iz ovog akta koji je nama dostavljen od strane Visokog sudbenog i tužiteljskog vijeća da u pripremi teksta zakona nisu sudjelovali profesionalci iz ove oblasti. Konačna verzija je upravo proizvod navedenih osoba iz ovih navedenih institucija.

Ali ja želim kazati i sljedeće, da je ovo ministarstvo, prije znači procedure usvajanja ovog nacrta zakona, dostavilo na konzultacije davanje prijedloga i preporuka kao i mišljenja i Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću BiH, i to dana 19. 3. 2008. godine; Federalnom Ministarstvu pravde BiH 19. 3. 2008. godine; Ministarstvu pravde RS-a isto 19. 3.; Pravosudnoj komisiji Brčko Distrikta 19. 3.; te pravnim fakultetima u Sarajevu, Banja Luci, Mostaru; Ministarstvu za ljudska prava i izbjeglice, svi dakle 19. 3. Također, novim aktom od 14. 5. 2008. godine ponovo smo Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću BiH dostavili Nacrt zakona i ovaj organ zamolili da u skladu sa člankom 17. točke 28. Zakona o VST-u da svoje mišljenje. U skladu sa pravilima i konzultacijama, Nacrt zakona bio je u travnju i svibnju tekuće godine na web stranici ovog ministarstva, 30 dana koliko to pravila konzultacija dopuštaju. Međutim Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće BiH kao i veći dio ovih navedenih, je li, institucija i tijela nije dostavio traženo mišljenje, niti su uopće odgovorili na naše akte. Ministarstvo pravde je, očekujući mišljenje, Nacrt zakona dostavilo Vijeću ministara BiH tek 29. 8. tekuće godine.

Pored ovog, ja vas želim izvijestiti da je 1.12. znači Parlamentarna skupština BiH odredila termin, dakle tad su oni donijeli za javnu raspravu ovaj termin o malodobnim počiniteljima kaznenih djela, ne znam, mislim da je taj termin, nisam siguran kad je, ali je.

MLADEN IVANIĆ:

16.

BARIŠA ČOLAK:

16. je li? 16. evo dobro, to je to. Sad ja mogu, naravno, ovo sam htio odgovoriti na ova pitanja, naravno, ako ima potrebe o samom zakonu da o tome mogu.

MLADEN IVANIĆ:

Ali, ako sam ja shvatio, Vi ne povlačite zakon.

BARIŠA ČOLAK:

Ne.

MLADEN IVANIĆ:

Dobro, ima li još zainteresovanih?
Gospodin Koprivica.

_____ (?)
/nije uključen mikrofona/

MLADEN IVANIĆ:

Molim? Ja nemam, vjerujte mi, evo, a imam, izvinjavam se. Gospodine Koprivica, moram prvo dati gospodinu Zrno. Izvinjavam se, pa ću onda.

BRANKO ZRNO:

Pa, dobro, gospodine predsjedavajući, meni je žao što nisam dobio riječ prije gospodina ministra. Neke sam stvari već, ovo sam pogledao, sebi pribilježio i uglavnom na fonu ovoga što je kazano, jer ovaj dopis ja jednostavno ne mogu ga čak ozbiljno ni prihvatiti. On govori o problematici samo iz jednoga kuta, iz ekspertskoga kuta. Gospodo, Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH jeste ekspertno u slučajevima provedbe zakona, prema tomu ne mogu uvjetovati donošenje zakona. Eksperti provode ono što se zove zakon. I zato me malo čudi ovaj alibi, zaključak: 'Postoji li dovoljan broj tužilaca u Tužiteljstvu, da li će se ovaj zakon odraziti na unutarnju organizaciju Tužiteljstva?', što je izvan pameti, uistinu izvan pameti. Šta su to oni? Zatvoreni prostor sa strogo utvrđenim figurama koje se ne smiju pomjerati, prostor u koji nitko ne smije ući, prostor koji ne dozvoljava jednu novu funkciju koju je predvidio i ovaj zakon. Uvažavajući uistinu njihovu ekspertnost, ja sam pretpostavio i dao sebi za pravo kazati da duboko vjerujem, s obzirom na ozbiljnost Ministarstva, da su konzultirani, evo iz ovoga ponuđenoga, vidjeli smo da jesu – da su konzultirani svi koji su trebali biti konzultirani. Bez, ovo ja ne govorim bez, ovo ja ne govorim da bih branio niti stav ministra, niti Ministarstva, niti ovaj zakon. Zato što smo mi sami sebi dopustili makar u onomu domu, a nadam se da ćemo i ovomu, ovo je zapravo rasprava ali i izjašnjavanje o čemu: o principima. Mi smo ostavili sebi dovoljno prostora da u javnoj raspravi, u javnoj raspravi, ne znam, nisam vidio zaključke Zastupničkoga doma – da li su uključeni ovi koji nam pišu. Neka se uključe u javnu raspravu, neka djeluju na dopune i izmjene svojim prijedlozima dopuna i izmjena, naravno preko nas, jer zakon je u Parlamentu. Dopune i izmjene ovoga zakona? Ništa nemam protiv toga, ali mislim da ne možemo i ne trebamo zaustaviti proceduru koja je od iznimnog značaja za cijelu jednu populaciju i za ovu državu u cjelini.

Hvala lijepa.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Ma ja bih stvarno zahvalila ministru na dodatnim pojašnjenjima, jer mi je pomogao da i sama razumijem šta je pozadina ovog pisma koje je poslalo Visoko sudsko i tužilačko vijeće. Iz radne grupe koju je ministar naveo koja je radila na ovom zakonu se vidi da su to najrespektabilniji ljudi iz oblasti krivičnog procesnog prava, kako teoretičari tako i praktičari. Jer tu su dva profesora sigurno najrespektabilnija koja se bave ovim i sudije koje ja poznajem koje su sudije koje dugo godina prakticiraju postupke i rade u postupcima protiv maloljetnih počinitelja krivičnih djela. Tako da vjerujem da iza ovog dopisa stoje stavovi Tužilaštva da nisu osposobljeni za procesuiranje po ovom zakonu i, vjerujte, moja primjedba je bila više iz opreza. Jer je ovo materija koja je jako ozbiljana i zadire u temeljna ljudska prava, kako počinitelja krivičnih djela tako i onih koji su oštećeni tim krivičnim djelima, i evo i zbog procedure sam pitala ministra, jer sam mislila da imaju oni stav – da li će povući zakon? I naravno da mislim da će naš klub podržati, evo slažemo se svi, podržati principe ovog zakona. Ono što ovi praktičari nisu usaglasili sami između sebe, neka to predlože u javnoj raspravi, pa ćemo amandmanski probati popraviti ovaj zakon.

Još jednom hvala ministru.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala.

Gospodin Ivo Miro Jović, neka se spremi gospodin Koprivica.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

Mi smo na Ustavnom pravnom povjerenstvu našeg doma kod razmatranja Prijedloga zakona, što smo ga dobili od Vijeća ministara, bili malo zatečeni. Sastavni dio Vijeća ministara je jedno ministarstvo koje daje drugačije mišljenje o Prijedlogu zakona. Međutim, mi smo dobili evo danas na stol, članovi i ovog Ustavnom pravnog povjerenstva, pismo što ga je uputilo Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće kroz predsjedatelja gospodina Novakovića. I u samom gore zaglavlju, vidjet ćete da nema odnosa spram Parlamenta BiH jednakopravno prema dva doma. Ustavnom pravno povjerenstvo Zastupničkog doma ovo je pismo dobilo pravovremeno, a naše Ustavnom pravno povjerenstvo ovog doma to dobija tek danas na stolove. Ako pogledate datume, onda ćete vidjeti da je to pismo stiglo u ovu zgradu ili u naš dom prije nego što je Ustavnom pravno povjerenstvo Doma naroda to razmatralo. Sasvim drugačije bi mi imali i raspravu i donosili svoj sud i mišljenje o cijeloj problematici.

Međutim, ovo što je uvaženi zastupnik Zrno rekao, upada u oči dvije stvari, bojažljivost posla, ako se dadne takvoj instituciji, to je čini mi se krupan problem bojati se posla. Šta ako se desi pa nam se dadne još taj dio posla? Nemamo tužitelja, ne znam ni ja organizacija će se narušiti onakva kakva jeste itd? Poglavitito što me smeta poziv na javnu raspravu, a da u njoj sudjeluju prvenstveno sudije i tužitelji. Itekako kod donošenja ovakvih zakona i mjera prije svega su pozvani oni što se zovu roditelji, odgajatelji, obrazovni sustav i duhovnici itd. nego oni koji provode represiju nad nečim što se već učinilo neko djelo. I u samom zakonu ovdje imamo, ... evo, jedan naslov samo 'Uloga tijela starateljstva'. Što u starateljstvu ima tražiti sudac i tužitelj? Ili nešto slično, druga, ... mislim da ovaj sami dopis je na neki način u grču napravljen i

tako imam pravo suditi o njemu, da nisu znači pobrojani svi čimbenici koji su trebali nužno i jednakopravno u oba doma, da je došlo do izostavljanja onih stvarnih stvari koje bi ukazivale na to zašto treba povući zakon, jer ovdje nema ni jednoga elementa osim onog da se čovjek boji posla. Kao institucija, to je tijelo vlasti, odnosno sudbeno tijelo vlasti koje treba raditi posao i ono što mu zakon naloži, a mi smo zaduženi za donošenje zakona. Valjda ćemo i razmisliti i o tome o opterećenosti posla, pa povećavati broj tužitelja ako je to nužno i potrebno. A koji je problem u društvenoj zajednici ova problematika čime se ovo bavi? Pa mi smo trebali jučer donijeti zakon, a ne sutra! Zato nikako nisam da danas ne donesemo odluku o tome onako kako vam sugerira Ustavnopravno povjerenstvo našeg doma.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Koprivica, neka se spremi gospodin Vidović.

ZORAN KOPRIVICA:

Hvala, gospodine predsjedniče.

Ja ... nemam isto mišljenje kao što je gospodin Jović u prethodnom svom izlaganju rekao. Ja zaista podržavam ono što smo konstatovali u prethodnim diskusijama da s obzirom na situaciju da imamo i takve stavove i tumačenja takvih institucija kao što je Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH, te kao što je Ministarstvo za ljudska prava BiH, a takođe i činjenicu da još neke značajne institucije na svim nivoima vlasti u BiH imaju različite stavove i mišljenja kada je riječ o donošenju ovakvog zakona, kao i određene kontradikcije u smislu tumačenja same nadležnosti za donošenje ovakvog zakona, predlažem da izjašnjavanje o ovom zakonu odložimo za narednu sjednicu, a da u tom periodu dobijemo jednu jasniju sliku, kako mi delegati tako i gospoda iz Ministarstva, imajući u vidu sve ove razloge koje smo čuli za i protiv donošenja odluke na ovoj današnjoj sjednici.

Toliko.

MLADEN IVANIĆ:

Prvo gospodin Vidović, pa onda gospođa Majkić.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

I ja sam član Ustavnopravnog povjerenstva. Evo, predsjedatelj gospodin Jović je govorio o našem zaključku kojeg imate ovdje i glasovao sam za ovaj zakon, pa evo sad osjećam potrebu da kažem zašto. Dakle, pod broj 1 – zato što je službeni predlagatelj na Ustavnopravnom povjerenstvu, a danas je to ministar Čolak i jasno potkrijepio dodatnim obrazloženjem, kazao da je zakon važan, da je ozbiljan zakon, da je potreban zakon, da je obiman, vidimo naravno po samom njegovom broju stranica. A naročito ono što je bitno kazati da su u izradi ovog zakona sudjelovali ne samo predstavnici nadležnog ministarstva nego i eksperti iz ove oblasti, evo pobrojani za govornicom, ministar Čolak je to jasno obrazložio. I mislim da sve moguće dileme o evo u ovom trenutku povlačenju ovog zakona su otklonjene kod mene, dakle apsolutno. Uvažavajući instituciju Visokog sudskog i tužiteljskog vijeća, možda je najveća greška što ovako upozorenje nije došlo na samom početku, je li, pa bi se možda te dileme otklonile i u samoj izradi zakona. Ja naravno da podržavam načela ovog zakona u ovoj fazi apsolutno, jel.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

U ime kluba tražim pauzu 15 minuta prije glasanja.

MLADEN IVANIĆ:

Po Poslovniku moram zadovoljiti zahtjev predsjedavajućeg kluba. 15 minuta pauze, ali molim vas da budete 15 minuta.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Možemo li da napravimo da bude pauza za ručak, pa da se vratimo poslije toga?

MLADEN IVANIĆ:

Odosmo, rano je za pauzu za ručak. Imamo puno tačaka, hoću da vas malo natjeram da malo više radimo.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dobro. Hajmo onda 15 minuta.

MLADEN IVANIĆ:

Ja mislim da je dovoljno i 10.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Jel' ne radimo?

MLADEN IVANIĆ:

Ja mislim da je dovoljno i 10. Je li dovoljno 10? Deset minuta pauze.

/PAUZA/

MLADEN IVANIĆ:

Pošto je gospođa Majkić tražila pauzu, red je da i obrazloži zahtjev za pauzu.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Pa, evo ovako, mi smo pokušali da se snađemo u svemu ovome, dakle mi ne možemo da zanemarimo da postoje znači dva pisma. Dakle, Visoki sudski i tužilački savjet i Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice. Dobro, zaista je ovo upitno da iz jednog ministarstva dođe prijedlog, a

iz drugog ministarstva dođe zahtjev za povlačenje. To je, to je stvar o kojoj bi se trebalo raspraviti na Savjetu ministara.

A druga stvar je da između ovoga ko je u pravu – sa svim poštovanjem za gospodina Čolaka, ja zaista znam da je on ozbiljan čovjek i da njegovi prijedlozi uvijek prolaze – ali zbog ove stvari koja nam se dogodila, ja vas molim da mi ne bismo bili u dilemi, mi ne možemo glasati napamet. Dakle, ja vam predlažem da se izjašnjavanje o ovom zakonu odgodi dok se ne završi javna rasprava. Ništa nismo izgubili, jer ćemo ga usvojiti onda, čućemo primjedbe na javnoj raspravi. Je li to toliki broj primjedbi koliko navode ove dve institucije. Je li istina ... jer gospodin Safet Halilović potpisuje u ime ovog Koordinacionog tijela za praćenje provođenja Strategije. Pa ne mogu da kažem da meni ništa ne znači takvo pismo.

Dakle, ja vas molim da odgodimo izjašnjavanje o ovoj tački dnevnog reda ... da ne bismo doveli zakon u pitanje.

Eto, hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Ima li primjedbi ili da prihvatimo ovo? Možemo li prihvatiti? Pošto smo se eto na taj način, onda da se ne izjašnjavamo nego da konstatujemo da je Kolegij u dogovoru sa predsjednicima klubova naroda prihvatio da se izjasni nakon javne rasprave. To znači da i naši predstavnici mogu učestvovati u javnoj raspravi, da se razumijemo.

Hvala lijepo. Hoćemo li ipak da odlučimo.

Dobro, pripremite se onda za izjašnjenje.

Ko je za ovakav zaključak koji sam predložio?

Možete glasati!

Hvala, konstatujem da je ovaj zaključak usvojen, sa 14 glasova „za“.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda, to je:

Ad. 11. Prijedlog zakona o zaštiti i dobrobiti životinja (prvo čitanje)

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Prijedlog zakona kao i Mišljenje nadležne komisije. Komisija je prihvatila principe predloženog zakona. Predstavnički dom je usvojio zakon u prvom čitanju. Ovo je prvo čitanje. Prvo se vodi rasprava o principima na kojima je zakon zasnovan.

Ko se javlja za riječ?

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, postoji nekoliko razloga zaista zbog kojih bi ovakav prijedlog zakona trebalo podržati. Prvi razlog je da je ovo prvi zakonski akt na nivou BiH kojim se reguliše oblast zaštite i dobrobiti životinja. I zaista ovoj zemlji je ovakav zakon neophodan.

Drugi razlog je evidentna neodgovornost prema životinjama u BiH. Zato donošenje ovakvog jednog zakona predstavlja minimum standarda koje treba ispoštovati.

Treći razlog je da treba ispoštovati principe, njegove principe ... Ovim zakonom vrši se usklađivanje sa evropskim zakonodavstvom, njime se poboljšavaju standardi držanja i odnosa prema životinjama.

I na kraju, ... donošenjem ovakvog jednog zakona, BiH pokazuje da je na putu evropskog partnerstva, jer je to jedan od zakona koji se nalazi u obavezama iz evropskog partnerstva i da treba da ovim njegovim donošenjem ona pokazati spremnost da kreće se evropskim putem.

Dakle, mi smo vidjeli, dobili smo u prilogu da je Kraljevsko društvo za sprečavanje okrutnosti nad životinjama, kao najstarija svjetska organizacija za dobrobit životinja, osnovana 1824. godine, pozvala parlamentarce da podrže ovaj zakon. Dakle, na osnovu svih ovih činjenica koje sam vam rekla, Klub srpskih delegata će podržati principe ovog zakona.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Nema više prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Pripremite se za izjašnjenje.
Možete glasati!
Konstatujem da je, sa 14 glasova „za“, zakon dobio većinu i da je usvojen u prvom čitanju.

Prelazimo na 12. tačku:

Ad. 12. Izvještaj o izvršenju Budžeta institucija BiH i međunarodnih obaveza BiH za period januar-decembar 2007. godine

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Izvještaj o izvršenju Budžeta, kao i izvještaj nadležne komisije. Predstavnički dom usvojio je Izvještaj.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ?
Prijava, gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Osjećam potrebu samo nekoliko rečenica da kažem. Vidi se da je Izvještaj ovako dosta koncizan. Vidjeli ste da, praktično, smo podijelili institucije u pogledu izvršenja Budžeta. Znači, prvih 17 institucija, to su institucije koje su imale izvršenje između 90% i 100%. Drugi dio institucija koji ima izvršenje između 80% i 90% i najveći broj institucija, 29, ima izvršenje između 13% i 80%. To je ovako, možda najviše pada u oči po osnovu nerealizovanih, znači neizvršenja Budžeta, ukupno je u BiH preostalo 72 miliona neiskorištenih sredstava koja su mogla biti upotrebljena za ko zna kakve namjene i pitanje se samo postavlja: Šta zbog toga što ovoliko novca nije izvršeno, odnosno realizovano, koji to poslovi ili projekti nisu završeni?

Ovdje je decidno stavljeno šta je u stvari, gdje su najveći problemi, ali ja predlažem da Dom, pored usvajanja ovog izvještaja, usvoji ove zaključke kojim se nalaže Ministarstvu finansija i trezora da preduzme neophodne mjere s ciljem unapređenja procesa planiranja kontrole izvršenja Budžeta i da o preduzetim mjerama obavijesti Komisiju za finansije i budžet.

Takođe, skreće se pažnja Ministarstvu finansija i trezora da je nužno poštovanji odredbe člana 22. stav (2) Zakona o finansiranju institucija BiH i redovno u Parlamentarnu skupštinu dostavljati šestomjesečne izvještaje o izvršenju Budžeta institucija BiH i međunarodnih obaveza, jer uglavnom se desi da izvršenje budžeta dođe kao jedan izvještaj na koji mi više ne možemo uticati. Znači, nemamo šestomjesečnu informaciju o stanju izvršenja budžeta.

Pod 3., Dom naroda traži od Savjeta ministara BiH da poštuje zakonske rokove, da se radi na izradi prijedloga zakona o budžetu institucija BiH za narednu godinu.

I također, broj 4., Dom naroda traži od Savjeta ministara da Prijedlog zakona o Budžetu institucija BiH za 2009. godinu u što kraćem roku dostavi Predsjedništvu kako bi se ovaj zakon našao u parlamentarnoj proceduri.

Ja znam da je dostavljen, ali nismo održali sjednicu prije toga tako da je to otprilike Izvještaj sa zaključcima koje je predložila Komisija.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala, hvala lijepo.
Nema više prijavljenih.

Možemo pristupiti izjašnjenju, dakle sada glasamo o Izvještaju.

Pripremite se za glasanje.
Možete glasati!

Hvala lijepo, konstatujem da je, sa 14 glasova „za“, ovaj izvještaj usvojen.

Sada glasamo o zaključcima koje je predložila nadležna komisija.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati sada: o zaključcima nadležne komisije.
Konstatujem da su, sa 14 glasova „za“, ovi zaključci usvojeni.

Prelazimo na tačku 13., to je:

Ad. 13. Informacija o stanju u oblasti imovinskih delikata u Bosni i Hercegovini, s naglaskom na krivično djelo otuđenja vozila u 2006. i 2007. godini i u prvih šest mjeseci 2008. godine

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Informaciju, kao i Mišljenje nadležne komisije koja je podržala Informaciju. Predstavnički dom je primio k znanju Informaciju.

Otvaram raspravu. Da li se neko javlja za riječ?
Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Imam obavezu da kažem nekoliko riječi o Informaciji, budući da sam i prošle godine diskutovao o ovoj temi. S obzirom da je u pitanju djelo koje je prošle godine, bukvalno da kažem, treslo Trebinje i Hercegovinu gotovo sedam-osam mjeseci i da je u pitanju djelo koje se, nažalost, i u ovome trenutku javlja na tome području, ali ja vjerujem da će nadležni organi učiniti sve da spriječe dešavanje ovoga djela koje je prošle godine nanijelo ogromnu štetu ovom dijelu RS-a.

Naime, u ovome izvještaju na dva mjesta spomenuto je da se ukradena vozila najvećim dijelom iz BiH prebacuju u Srbiju i Crnu Goru. Kada smo prošle godine bili u posjeti Odjeljenju Granične policije u Čapljini, rečeno nam je da je jedan broj puteva na tome dijelu bosanskohercegovačke granice nezapriječen, a kao razlog za to je naveden nedostatak finansijskih sredstava. E, upravo ti nezapriječeni putevi su jedan od glavnih razloga zašto se ta ukradena vozila veoma lako mogu prebaciti na teritoriju susjednih država. I zato ja zaista smatram da u ovoj narednoj godini se u Budžetu BiH trebaju obezbijediti finansijska sredstva koja će omogućiti Graničnoj policiji da izvrši zaprečenje tih puteva, jer nam je tada u Čapljini rečeno da je glavni razlog zašto to ne mogu uraditi nedostatak finansijskih sredstava. Ja vjerujem, ja očekujem da će se to u ovoj godini uraditi, da će Granična policija dobiti ona finansijska sredstva koja će joj omogućiti da taj dio posla završi u narednom periodu, jer ja smatram da je to zaista neophodno da se uradi na tome dijelu granice.

Inače, kada se priča i kada se govori o ovome izvještaju, onda je moja, hajde, osnovna jedna primjedba da Informacija o stanju u oblasti imovinskih delikata u BiH, sa naglaskom na krivično djelo – ne otuđenja nego krađe vozila. Zakon ne poznaje otuđenje, zakon poznaje krađu. Dakle, mi moramo ovu informaciju nazvati pravim imenom i punim imenom onako kako ona zaista treba da glasi. A kada govorimo o prijedlogu mjera i radnji koje su date ovdje, ja zaista

mogu da ih prihvatim, ali ono što inače nedostaje svim mjerama i radnjama koje se predlažu: to je nedostatak nosilaca aktivnosti i rokova koji će jasno i precizno obavezati određene institucije šta treba da urade u narednom periodu. To je isto prisutno i kod ovih prijedloga mjera i radnji. Ja smatram da ovakve mjere i ovakvi prijedlozi ne mogu dati rezultata sve donde dok se jasno i precizno ne navedu nosioci aktivnosti i rokovi u kojima će se te mjere i radnje ispuniti.

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Ja imam još: gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepo.

Vrlo kratko. Mi smo na Ustavnompravnom povjerenstvu razmatrali ovu informaciju, predložili smo Domu da primi k znanju, ali ja ne mogu a da ne kažem i ovdje, evo uvaženi zastupnik Šaraba je rekao, samo jednu od primjedbi. Jer u ovoj informaciji nekoliko puta se govori o tome: nabrojane su teške krađe, onda izvršilo se teških krađa, teških krađa je registrirano, vršenje teških krađa, a samo je otuđenje vozila. Ne znam koja je razlika između i da li ima, da li je u pravnoj praksi otuđenje. Ja znam ima ono marksističko otuđenje u filozofiji. Ali da ima baš da neko drpi nešto pa ... da to bude otuđenje, čudno mi je, to je radi kvalifikacije djela, o tom ja govorim. I nekako nam zvuči to iz prošlog vremena kad su tatini sinovi to radili.

Drugo što sam htio reći ili primjerice je drugo, ne bih vas umarao, kaže, 'broj kaznenih djela i protiv imovine'. Meni je to malo, ja ne znam da netko kad krade je protiv te imovine, nego je protiv tuđe imovine. Znae o čemu govorim? Nekako mi je čudno to, evo znači u jezičnom smislu, u eksplicitnosti i jasnoći Informacije imam primjedbu.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala.

Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Evo, ... samo malo da se osvrnem na ovo što je gospodin Ivo Miro Jović rekao. Istina ta se djela u zakonu zovu 'imovinska krivična djela', 'krivična djela protiv imovine', ima posebna glava Krivičnog zakona.

A što se tiče ovog naziva 'otuđenja motornih vozila', to je sudbina svih ovih informacija koje neozbiljno dolaze u Parlament, to je raniji neki naziv, jer smo mi ranije u našem zakonodavstvu imali 'krivično djelo oduzimanje vozila na motorni pogon', nemamo ga od 2003. godine, to je krivično djelo krađe. A teška krađa je samo način izvršenja tog krivičnog djela obijanjem i provaljivanjem u zatvoreni prostor.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Nemam više prijavljenih.

Sada trebamo da se izjasnimo o tome hoćemo li ili ne primiti k znanju Informaciju?

Pripremite se za izjašnjenje.
Možete se izjasniti.

Konstatujem, samo malo da vidim šta konstatujem, da je, uz 12 glasova „za“, jedan „suzdržan“, Informacija primljena k znanju.

Hvala lijepo.

Kroz Informaciju su primljeni i zaključci, je li tako, k znanju.

Idemo dalje. Prelazimo na 14. tačku:

Ad. 14. Izvještaj Zajedničke komisije za usaglašavanje Prijedloga za imenovanje ombudsmena u Instituciju ombudsmena za ljudska prava BiH

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Izvještaj Zajedničke komisije. Zajednička komisija je postigla saglasnost za imenovanje ombudsmena u Instituciju ombudsmena za ljudska prava BiH, i to: Jasminku Džumhur iz bošnjačkog naroda, Ivu Bradvicu iz hrvatskog naroda. Predstavnički dom je usvojio Izvještaj ove komisije. Po članu 118. Poslovnika moramo glasati o Izvještaju Zajedničke komisije.

Prije toga ja ipak otvaram raspravu. Ima li zainteresovanih?

Ima, je li tako, gospođa Čolo prva? Ne, onda je to ostalo od ranije. Samo malo, samo malo da vidim ... gospodin Neimarlija, pa gospođa Majkić, pa gospodin Božo Rajić. To je ono što imam, pa imam tri zasad, dok malo očistim, pa ću vidjeti koliko ide dalje.

Gospodin Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

... na kojoj je donesena odluka o formiranju ove zajedničke komisije, time se uvjerilo u formalnu valjanost tog izbora, bez obzira što je ta valjanost bila problematizirana prethodno i prihvatio sam argumentaciju da procedure izbora, mogu i treba da slijede proceduru donošenja zakona. I u međuvremenu, ova komisija je obavila taj svoj posao, a mi smo dobili, pretpostavljam svi delegati to što sam i ja dobio, predstavku ili dvije predstavke od gospodina Mariofila Ljubića kojom nas obavještava da je procedura povrijeđena i da je njemu učinjena nepravda. Odnosno, proceduralno je došlo do spornog prešućivanja na sjednici koju smo imali, jel', njegovog izbora ili izbora ombudsmena u Predstavničkom domu. To je kolega Rajić postavio kao pitanje. I ja sad doista imam dilemu oko valjanosti procedure, s jedne strane, i na

njoj zapravo insistiram. S druge strane, imam i jedan dodatni osnovni razlog, da tako kažem, u poštovanju zaista Mariofila Ljubića kao ombudsmena i kao našeg predvodnika u ovom parlamentu, dodatnu, mada imam prije svega u vidu ovu proceduralnu spornost, za mene, i predlažem da se o ovome ne izjasnimo prije nego što se odgovori na pitanje koje je kolega Rajić postavio i razjasni se da li je doista povrijeđena procedura, koja, s te strane, dovodi u pitanje ispravnost one naše odluke koju smo prošli puta donijeli.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Dakle, i ja želim da kažem nekoliko riječi o ovoj kompleksnoj situaciji u kojoj smo pali, mislim nepotrebno, ali evo dogodilo nam se. Znači, Zajednička komisija je napravila ovaj prijedlog zaključka, odnosno ovaj izvještaj kakav je napravila i tu nije sporno, vidimo, da su napravili dogovor. Ali napravila je čini mi se jednu grešku, jer je ona u Izvještaju o usaglašavanju dala zaključak u kome se traži od Ministarstva pravde da dostavi mišljenje u pogledu valjanosti procedure Zajedničke komisije za usaglašavanje Prijedloga za imenovanje. Pitanje je: usaglašavanje je regulisano Poslovníkom, Poslovník tumači Kolegij, a ne Ministarstvo pravde, tako da predlažem da se ovakav zaključak ne usvoji.

Ono što još bih htjela da kažem, postoji zaista tu veliki broj otvorenih pitanja i sigurno ... da će se pitanje ombudsmena još provlačiti značajno kroz ove sve naše krugove i na kraju pitanje je šta će se ustvari od cijelog to postupka i dogoditi, jer se zna da je jedan broj ljudi uložio žalbu na ovaj konkurs, znači tužbu Sudu BiH. Drugo je, drugi koji misle da će ovim izborom biti izabrani pitaju: Kad mi to počinjemo raditi? Ja to pitanje zaista ne znam. Ko može da im odgovori, kako uopšte počinje, kad počinje taj mandat, ko saziva primopredajnu sjednicu? Sve su to pitanja koja su ostala bez odgovora.

Ono zbog čega ja sam uopšte se javila da odgovorim, da govorim o ovoj tački je upravo taj razlog ... što smo se mi, znači i jedan i drugi dom, nepotrebno smo se našli u poziciji u kojoj jesmo. Ovo je ujedno, ja mislim, dobra poruka Kolegiju, kad bi kolegiji jednog i drugog doma češće imali zajedničke sjednice na kojima bi usaglašavali ovakve stvari, to se ne bi događalo. Ovako ćemo nepotrebno ući u svu ovu problematiku, eventualne sudske sporove i pitanje na koji način će se sve ovo regulisati. Znači, ja ne dovodim u pitanje glasanje o ovome, ali se bojim da se ovim ne završava stvar na izboru ombudsmena.

Eto toliko.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Hvala.

Ja ću se nadovezati na ovaj dio rasprave o kojoj je gospodin Neimarlija govorio. Dakle, ja ne dvojim, ja sam uvjeren da je povrijeđena procedura i da nema valjanog poslovničkog i bilo kakvog drugoga temelja za formiranje mješovitih povjerenstava koja će usuglašavati imena. Mi smo tu preuzeli logiku: usuglašavanje dvaju različitih usvojenih tekstova od dva doma ili, možda, u nekoj drugoj varijanti, da smo išli na onu slobodnu interpretaciju da iz neke opšte nadležnosti Doma da može zaključkom rješavati to. Međutim, zaključkom se ne mogu rješavati pitanja izbora i imenovanja. Dakle, ja ne dvojim o tom, ja sam u to siguran.

Da o tome pitanju dvoji i ovo mješovito povjerenstvo ukazuje najbolje njihov prijedlog zaključka. Jer oni predlažu, dakle implicira se prijedlog njihov da se usvoji njihovo izvješće i rješenja koja oni nude uz zaključak da to prethodno u proceduralnom smislu utvrdi valjanost nadležno Ministarstvo pravosuđa BiH u sastavu Vijeća ministara. Dakle, i oni na taj način pokazuju da nije bilo suglasja i da i oni dvoje o tome, kako je gospodin Neimarlija rekao, postoji li valjan temelj za formiranje i odlučivanje ovakvog povjerenstva.

Iz toga razloga i iz razloga što sam, reći ću, i zašto sam išao pitanjem, a ne zaključkom, znao sam da zaključak neće imati, možda, dovoljnu potporu da prođe, a pitanjem me ne možete odbiti, pa sam zato išao pitanjem i zato predlažem da se Izvješće Komisije (jednako je ovome i u sljedećem pitanju da se ne javljam kada bude riječi i o nalazu Zajedničke komisije u pitanju izbora revizora, dakle imam potpuno isti stav i o jednom i o drugom pitanju), predlažem da se o ovom izvješću ne izjašnjavam prije nego što dobijem odgovor koji sam tražio danas, u urgentnom roku, i prije nego što se o ovome očituje Ministarstvo pravde BiH da vidi je li ova procedura uopće valjana. Da ne govorimo o učinku jedne procedure ako ne znamo, prije toga, valja li ta procedura. Naravno, pravnici me sada mogu zasuti svojim pravnim tumačenjima, međutim neće ništa promijeniti u mom gledanju na taj problem, da govore devet dana. Dakle, ja smatram da se ovdje radi o povredi zakonitosti i uplitanju politike, dizanju iznad zakonskih normi.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Sljedeći je gospodin Vidović.

RUDO VIDOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Prije nego bilo što kažem, dakle, apsolutno podržavam ovaj prijedlog kolege Bože Rajića. A ono što želim sad govoriti je zapravo obrazloženje zbog čega smo mi prošli put kad se izglasovalo ovo povjerenstvo za usuglašavanje kandidata bili protiv, a i pismo koje je jedan od predloženih, odnosno kandidiranih ombudsmana gospodin Mariofil Ljubić je detaljno obrazložio zapravo i pogreške koje su u proceduralnom smislu napravljene. A one su sigurno evidentne, jer mnogi će se složiti sa mnom da imenovanje ne poznaje termin usuglašavanja. Dakle, tekstovi se usuglašavaju, imenovanje se vrši izborom većine glasova. Dakle, i u povjerenstvima i u domovima i svagdje. Dakle, većinom broja glasova, matematika je tu nemilosrdna. Mislim, usuglašeni kandidati većinom glasova, također meni nepoznata. Pa, i kad gledamo Izvješće ovog povjerenstva, ja iščitam da se nije postigla suglasnost. Jer, kod glasovanja za ombudsmana iz

reda hrvatskog naroda je bilo pet „za“, jedan „protiv“. Dakle, to nije suglasnost, to je preglasovanje, preglasovano.

Dakle, iako bi se evo moglo tumačiti, pravnici će o tome ... govoriti, možda kod evo usaglašavanja ombudsmana iz reda bošnjačkog naroda bilo je jednoglasno, pa evo možemo govoriti da su se usuglasili prijedlozi jednoglasno. Prema tome, po meni je, evo na tragu iz zadnjeg našeg promišljanja, jedino rješenje: ponoviti javni natječaj. Ja neću naravno, ako dođe do izjašnjavanja, neću podržati Izvješće Komisije, zato što mislim da ni u ovom slučaju, ni u narednoj točki dnevnog reda, nije usaglašeno, jer i tamo, jer su bila dva suzdržana. I dakle, podržavajući prijedlog gospodina Bože Rajića, da se ne javljam ja i po sljedećoj točki dnevnog reda, mislim da je ... moja diskusija potpuno jasna, evo.

Hvala lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Šaraba.

Iako meni malo neke stvari nisu jasne ako je ovdje, kaže, 'da je Zajednička komisija postigla saglasnost', a vi sad tvrdite da nije. A evo gospodin Rančić je rekao da ... on ima.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, poslije kolega Vidovića i Rajića gotovo da nisam imao ni potrebu ni da diskutujem, s obzirom da će se najvećim dijelom ponoviti u svojoj diskusiji, sa onim što su moje uvažene kolege rekle. Dakle, ono što pada odmah u oči kada se pogleda ovaj izvještaj da nema nigdje pozivanja u Izvještaju na neki član Poslovnika. Naravno, ova komisija koja je to radila nije ni mogla to da uradi, s obzirom da ne postoji nigdje poslovnička mogućnost da se tako nešto uradi. Usaglašavati se mogu tekstovi zakona, i to je potpuno jasno i precizno definisano. O imenima se apsolutno ne može izvršiti nikakvo usaglašavanje, i to ja lično mislim da je potpuno jasno. Dakle, u tom pravcu sam ja diskutovao i na prošloj sjednici Doma kada je formirana ova komisija koja je izvršila ovaj posao. Dakle, ja smatram da je ovo povreda apsolutna Poslovnika i da ova komisija nije mogla da uradi ovaj posao koji je preuzela na sebe i za koji je dobila zaduženje na prošloj sjednici.

Zahvaljujem.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala, poštovani predsjedavajući.

Dakle, u skladu sa članovima 116., 117. Poslovnika koji propisuju rad zajedničke komisije za usaglašavanje i sam tok usaglašavanja, Ad hok komisija koju je izabrao jedan i drugi dom, dakle, Predstavnički dom i Dom naroda u vama poznatom sastavu, kako stoji u Izvještaju je na sjednici 5.11. izvršila po nalogu oba doma usaglašavanje Prijedloga za imenovanje

ombudsmena u Instituciju ombudsmana za ljudska prava BiH. Nesporno, nesporno sa šest glasova „za“, dakle sa svim glasovima „za“ Ad hok komisije je utvrđen prijedlog gospođe Jasminke Džumhur iz reda bošnjačkog naroda i sa pet glasova „za“ i jednim glasom „protiv“ Ive Bradvice iz reda hrvatskog naroda.

Nesporno je, dakle ponavljam, da je ova komisija ovo usaglasila u skladu sa ovim članovima i sa nalogom jednog i drugog doma. Zaključak koji je slijedio iza toga ne dovodi u pitanje prethodno usaglašenu odluku nas iz Ad hok komisije. I izglasali smo je iz razloga jedne kolegijalnosti (kolega koji je to predložio insistirao je na tome), ali uz našu napomenu i razjašnjenje i na samoj komisiji šta se može potvrditi i od strane članova Ad hok komisije i možda tamo kroz zapisnik sekretara ove komisije da zaključak kojim se traži od Ministarstva pravde da dostavi mišljenje u pogledu procedure ne dovodi u pitanje usaglašenost imena, dakle ove odluke o imenovanju ombudsmena. I isto tako smatram da Ministarstvo pravde nema nadležnosti za tumačenje, je li, i primjenu Poslovnika. Radi se o skupštinskoj proceduri, poslovničkoj proceduri, proceduri dva doma i Ministarstvo pravde nije nadležno uopće da daje mišljenje o ovom pitanju. Evo toliko, a to, ovo mogu da potvrde i kolega Zrno koji je bio u ovoj komisiji i kolega Ljubičić iz našeg doma, a, naravno, i kolege iz Predstavničkog doma i, na kraju krajeva, oni su ovo sve usvojili.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Rajić ima repliku, pa onda se javio Ivanić, pa onda Čolo.

BOŽO RAJIĆ:

Ja sam maloprije rekao da riskiram da ću ući u dvoboj sa pravnicima i tu sam tanji, kraćih rukava i vjerovatno ću izgubiti. Ali neću izgubiti činjenično, izgubit ću formalno. Gospodin Rančić govori – zamislite sad, molim vas malo, proanalizirajte ono što je on rekao – rekao je da djelo može biti učinjeno protivno zakonu, ali djelo ostaje. Dozvolite, ja Vas nisam prekidao, gospodine Rančiću. Vi kažete da zaključak po kojemu Ministarstvo pravde treba ocijeniti je li postupak valjan nije bitan za odluku koju je to provjerenstvo donijelo. Ako je to pravno tumačenje, hvala Vam lijepa, nemojte mi više objašnjavati ništa iz prava.

MLADEN IVANIĆ:

Molim vas, prije, pošto je bila replika još jedna prije, prije Vas je bila, na Vas je, ja mislim, replika.

Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem.

Uvaženi kolega Rančiću, dakle, ja sad ispred sebe imam ovaj zaključak koji ste Vi potpisali i kojim tražite od Ministarstva pravde da dostavi svoje mišljenje. Sada povlačite to i očito tražite nešto drugo. Ali volio bih da mi zaista pročitate članove iz Poslovnika u kojima decidno imate pravo da uradite ovo što ste uradili i da izvršite usaglašavanje imena. Jer u članu 116. i 117. govori se o usaglašavanju teksta zakona.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Rančić.
Jeste Vi na Rančića imali?

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:
Prvo Rančić, pa onda Vi.

HAZIM RANČIĆ:

Dakle, poštovani kolega Rajić je govorio da sam ja izrekao da je učinjeno neko djelo šta nije apsolutno tačno. Ni o kakvom djelu, ni prekršaju ni disciplinskom ni, ne daj Bože, krivičnom, ja uopće nisam govorio, rekao sam o činjenicama. I ako meni ne vjeruje, neka provjeri kod kolega da li je apsolutno sve ovo tačno što sam rekao.

A uvaženi kolega Šaraba, da, ovo je zaključak tamo bio na Ad hoc komisiji. I ja ne mogu, ovo nije moja privatna stvar, ja ne mogu reći da ovo sad, 'uzmi gumicu pa prebriši', ili da ja kao predsjednik ne sačinim u izvještaju ono šta je tamo bilo. Da, bilo je, ali smo prije toga i razjasnili da osnovna stvar je da naše odlučivanje ne dovodi u pitanje ovaj naknadni zaključak. Uostalom, nismo li mi mnogo puta o nekom osnovnom materijalu nešto izglasali, a onda uz još neke dodatne zaključke koji ne dovode u pitanje ono osnovno odlučivanje izglasali, prihvatili ili nismo prihvatili. To je bilo više puta, to je bilo više puta, dakle, a nemam potrebe, i Vi ste kolega pravnik, da vam čitam one članove 116. i 117. Vi ćete to sami pogledati.

MLADEN IVANIĆ:
Prvo gospođa Majkić, pa gospodin Rajić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

U pravu su oni koji govore o članu 116. i 117., a niko ne čita član 160. koji se zove 'Tumačenje Poslovnika' ... kad nije jasno i eksplicitno napisano nešto, 'Kolegij odlučuje, kad je to potrebno, o tumačenju ovog poslovnika dok Dom ne odluči drugačije zaključkom ili amandmanima!'. Dakle, ne zaboravite da postoji taj član Poslovnika.

MLADEN IVANIĆ:
Gospodin Rajić, pa gospodin Šaraba. Replike su ovo sve, pa.

BOŽO RAJIĆ:
Gospodin Rančić danas malo o sebi ... čuje,

MLADEN IVANIĆ:
Ja sam prvi govornik.

BOŽO RAJIĆ:

... pa kaže da sam ja rekao da je učinjeno neko djelo. Ovo je djelo, ja nisam rekao da je nedjelo. Ovo je djelo kad neko odluči da neko će biti izabran, a da neko neće biti izabran, to je djelo. Nisam ja rekao da je nedjelo, ali posljedice ostaju. Ako se utvrdi sutra mišljenje Ministarstva pravde BiH u Vijeću ministara da je postupak nevaljan ili ono što će se sigurno desiti poslije ovoga, kako god mi odlučili, ako ne budu zadovoljne, stranke će ići na uvođenje sudskog spora. Ako sud pokaže da nije bilo valjanog pravnog osnova, ja bih onda volio: Hoćete se Vi ispričati ovdje javno, svi koji tvrdite da imate pravni osnov? Samo to tražim ništa drugo. Ja samo kažem da ja ne vjerujem u valjanost ovoga akta, imena se ne mogu usuglašavati, jedini pravilni postupak je bio kad su izabrani različiti ljudi u dva doma – poništenje natječaja ..., sve drugo je politička igra.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Mojoj uvaženoj kolegici Dušanki Majkić. Dakle, Kolegijum odlučuje i ... piše ovdje ali kada je nešto nejasno. Ali ovdje je potpuno jasno, u članu 117. jasno se govori da zajednička komisija odlučuje o usaglašavanju identičnog teksta. Ovdje nema teksta, ovdje su ljudi.

MLADEN IVANIĆ:

Zaključujem replike, a riječ dajem delegatu Ivaniću.

Evidentno je, kakvu god mi odluku donesemo da će ona očito završiti na sudu i meni je to od samog početka bilo jasno. Ali mislim da ovaj proces više ne treba da stoji u ovom našem Domu naroda i da nekako treba završiti. Ja sam kao član Kolegija imao problem jednom i taj problem je suštinske prirode i ja lično mislim da je teško naći drugo rješenje osim sudskog rješenja tog problema. Mi donesemo odluku o nekom imenovanju i neko od ljudi se žali Kolegiju, Kolegij nema pravo da to pitanje više stavlja na dnevni red uopšte. Jer, onaj ko je nezadovoljan, on mora ići na sud i na sudu oboriti cijelu proceduru. Jer, ako bi Kolegij svaku žalbu, bila ona opravdana ili ne, stavljao na dnevni red, mi bi imali neograničeno stavljanje na dnevni red jedne te iste tačke. I zato sam ja rekao, kad smo jednom donijeli odluku, to se mora završiti na sudu. I zato hoću da se, evo kažem iskreno, danas donese. Ja ću podržati Izvještaj Komisije, sa željom da se to danas završi, svjestan činjenice da ide na sud, jer ne vidim kako drugačije mi možemo doći do rješenja. Onda ćemo svaki put na svaku žalbu imati ponovo na dnevnom redu odluke i tako unedogled. I nikad nećemo moći doći do krajnjeg rješenja.

Ali slažem se sa onima koji kažu: ako sud ovo obori, onda je red da se svi koji smo se zalagali za to jasno izvinimo i da znamo da se to više nikad poslije toga neće desiti i neće ponoviti. Jer će nam sud dati onda, u tom slučaju, jasnu instrukciju kako da se ide. Ovo sam namjerno htio reći zato što ovo nije jedini slučaj. Žalbi Kolegijumu je bilo jako puno i Kolegij je zauzeo stav po žalbama. Mi nismo nadležan organ. Jedini nadležan organ je sud, nakon što je doneseno jednom, a mi te tačke dnevnog reda više ne razmatramo.

I slažem se s gospođom Majkić, mislim da je ovaj zahtjev Komisije, nemojte se ljutiti, ali stvarno suvišan, nelogičan. Čak i da kaže i tačno je i nije tačno, opet nema posljedice, jel' će krajnja pravna posljedica biti odluka suda na koju će se neko žaliti.

Evo, to sam htio samo da kažem.

Sljedeći je gospodin Filipović, pa Čolo. Ja sam rekao da ste Vi zadnji.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Gospođa Čolo pa ću ja.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođa Čolo, pa će gospodin, uglašeni gospodin Filipović.

ALMA ČOLO:

Hvala gospodinu Filipoviću, a i Vama, predsjedavajući.

Ja ne mislim da se trebamo ikome izvinuti, jer ova rasprava sva koju smo vodili sad je trebala da bude vođena na prethodnoj sjednici kad je ovaj dom donio zaključak da se ide na usaglašavanje. Znači, tad su trebali svi ovi koji su danas ovo govorili trebali reći da postupak usaglašavanja se ne može primijeniti na konkretan slučaj, da se ne radi o zakonu, da ovaj dom ne može donijeti zaključak kojim će to pitanje regulirati na ovakav način. Sad to post festum stvarno nema smisla i mislim da nije uredu i ja se ne mislim nikome izvinjavati.

Međutim, ja bih željela samo da vas podsjetim, neko od kolega je govorio da nije postignuta saglasnost. U Poslovniku kad je postupak usaglašavanja je propisano kako se postiže ta saglasnost. Procedura glasanja u komisiji za usaglašavanje je veoma precizno regulirana, potrebna je većina svih članova, znači većina svih od šest. Potrebno je da prisustvuje po jedan pripadnik svakog naroda i potrebna je većina iz svakog doma. Znači, ja sam bila u ovoj drugoj komisiji za usaglašavanje. Procedura po Poslovniku je u cijelosti ispoštovana i tu većinu, znači trostruku većinu smo imali i u jednom i u drugom slučaju, tako da ta primjedba da nije postignuta potpuna saglasnost ne stoji, jer takva potpuna saglasnost se i ne traži.

Kad je u pitanju postupak usaglašavanja, znači, sve ovo što smo govorili sad, trebali smo reći tad, ali mi smo rekli: našim poslovníkom je rečeno da se zakoni samo usaglašavaju. Međutim, Poslovnik prati, ima jedna odredba člana 143. gdje je rečeno da svi drugi akti, odluke, rezolucije, preporuke, sve ono o čemu Dom odlučuje prati osnovni zakonodavni postupak, što se analogijom može tumačiti da i sve ono o čemu Dom odlučuje o svemu se može izvršiti usaglašavanje isto kao kad je u pitanju zakon i što je Dom i uradio – donio zaključak da se ide na usaglašavanje. Prema tome, može gospodin Ljubić misliti i ovako i onako, ali ja smatram da smo mi tu proceduru definirali ... zaključkom, a sve ono što nije regulirano Poslovníkom ovaj dom može urediti zaključkom. Poslovnik je naš akt i zaključak je naš akt, ispoštovana procedura donošenja tog zaključka, tako da ne vidim nikakvih zakonskih smetnji.

A što se tiče sudskih procedura, pa pravo je svakoga da pokrene sudski spor, to u svakom izboru imate pravo, pa njegova zadovoljština će biti ishodovana rezultatom tog sudskog spora. I ja neću imati ništa protiv ukoliko neko dobije sudski spor da se ova odluka promijeni.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Repliku ima Božo Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Uz dužno poštovanje kolegice Čolo, moram pitati je li ona bila na sjednici Doma kada je donesen ovaj zaključak. Imam dojam da nije, jer da je bila onda bi znala da smo mi, manje-više, svi koji danas govorimo, isto to govorili onda, jer smo preglasani i donesena je odluka protivna našim ... Prema tome, mi smo ista stajališta imali tada kao što imamo i danas. Onda, ako ste previdili tu činjenicu, evo ja Vam to neću uzimati u bilo kakav propust.

Međutim, ono što mene zabrinjava, zabrinjava me jezik pravnika ovdje, nekoliko pravnika, koliko sam čuo, koji kažu da se analogijom mogu rješavati tako bitna pitanja kao što su vrhunski autoriteti za zaštitu ljudskih prava i sloboda. Hvala vam na tom pravu. Analogijom se rješavaju neka sporedna pitanja kad se nisu baš precizno normirala. Zašto onda ne idemo zaključkom umjesto natječaja, idemo zaključkom rješavati sva pitanja? Što će nam institucija natječaja? Ipak, ja mislim da te igre riječima i te pravne finese koje su vama naravno po struci bliže, to možete koristiti u ovome domu koliko god hoćete. Ja nisam ni računao da se Vi trebate izvinuti, niste ni govorili prije toga, nego sam govorio i primarno sam mislio na kolegu Rančića. Ako se pokaže da je ovo povreda procedure, da je povreda prava izašla iz povrede procedure, da bi onda neko trebao kazati, ljudi, ja nisam bio u pravu, o tom se radi. A analogija, ako mislite rješavati stvari, onda napišite samo jedan članak u Poslovniku i kažite da se sve drugo rješava analogijom. Imate Kolegij koji objašnjava sve, kao što vam inače objašnjava sve do sada.

MLADEN IVANIĆ:

Repliku ima gospodin Vidović.

RUDO VIDOVIĆ:

Dakle, ja sam govorio da za mene ovo nije usaglašeno. I nisam pravnik i tumačenje pravnika poštujem, ali nitko me danas nije uvjerio da je ovo usuglašeno. Moguće je da je usuglašeno kod izbora ombudsmana iz reda bošnjačkog naroda zato što je Ad hoc povjerenstvo jednoglasno usuglasilo. Ali kod ovog izbora ombudsmana iz reda hrvatskog naroda je došlo do preglasavanja i ad hoc povjerenstva za usaglašavanje različitih tekstova mogu raditi na ovaj način, dakle da sjednica se može održati ako su predstavnici iz oba doma iz sva tri konstitutivna naroda i većinom glasova ti različiti tekstovi se mogu izglasovati. Ovdje se radi o imenovanjima ljudi, dakle imenovanjima ljudi na određene pozicije manje važne ili prevažne, po meni. Ako je postojala neusuglašenost, ako ćemo evo i prihvatiti moguće tumačenje Kolegija da se moguće neka pitanja mogu ovako razriješiti, onda je dakle iz reda bošnjačkog naroda to usuglašeno, kako sam ja sad to iščitao, a iz reda hrvatskog naroda nije. Prema tome, Institucija ombudsmana nije završena i jedino rješenje, dakle, po meni, je pravno raspisivanje javnog natječaja od početka.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa za riječ.

Dakle, ja moram braniti instituciju Kolegija u kojem sjedim. Mi nismo uradili ništa što je suprotno Poslovniku našega doma, a ma nijedan potez. U odnosu na ovo što je rekao gospodin Vidović sad posljednju rečenicu da taj postupak usuglašavanja nije gotov, on je gotov i on će biti okončan, čini mi se, danas na sjednici našega doma. A da bi se uopće došlo ponovno u ovu priču usuglašavanja sukladno opet Poslovniku Doma naroda, ali ne odredbi koja govori o usuglašavanju, nego sukladno drugim dvjema odredbama, jednu od njih je već spomenula gospođa Čolo, i ne bih ulazio u njenu priču, ja ću vam reći samo, pozvat ću vas, vašu pozornost na članak 158. Poslovnika našeg koji nam je dao pravo na Kolegiju Doma naroda i na Kolegiju Zastupničkog doma da se ponovno vratimo na priču o ombudsmanima, jer je od prevelikog značenja imati, a od prevelike štete ne imati Instituciju ombudsmena u BiH. I da se vratimo ponovno na priču, dakle, ovog što kolege govore, riječ je o imenima kad je proračun u pitanju, riječ je o brojkama, a usuglašavanje Poslovnik predviđa za zakone. I tu ste potpuno u pravu. Dakle, oni koji su pravnici razumijt će me, a oni koji hoće razumjeti tumačenje koje je Kolegij prihvatio moguće je da promijene svoje stajalište kad vam pročitam članak 158. Poslovnika.

Tako je postupio i jedan i drugi dom na prijedlog Kolegija i jednog i drugog doma. Dva su stavka, vrlo kratko, pročitat ću vam to: 'Dom zaključkom može regulirati određeno pitanje koje nije nikako', pazite nikako 'ili nije precizno regulirano ovim poslovníkom'.

Konkretno, Poslovnik nije regulirao što učiniti kod imenovanja, evo u pitanju su osobe? I različito dakle u domovima izabrane osobe, da ne govorim sada o tome da je Dom naroda izabrao drugoga po redosljedju koje je kao takve kvalificiralo Povjerenstvo, a da je Zastupnički dom izabrao četvrtoga po redu kad je u pitanju kvalifikacija. No, evo da kažemo da su potpuno istog tretmana. Ako su istog tretmana, onda poštuemo Poslovnik i poštuemo preporuku Kolegija Doma naroda o čemu je odlučio Dom naroda i imenovao Povjerenstvo za usuglašavanje. Tako je učinjeno i u Zastupničkom domu. Mi ovo pitanje koje danas trebamo, prihvaćajući izvješće, dakle Povjerenstva o usuglašavanju, prihvatiti, okončavamo proceduru i imat će ova država ombudsmana.

Stavak drugi ovog članka 158., kojeg sam pročitao, kaže: 'Zaključak je obvezujući samo za konkretno pitanje iz stavka (1) ovog članka.' Mi smo donijeli zaključak da idemo na usuglašavanje, jer tu stvar imamo šuplju u Poslovniku, u biti je uopće nemamo u Poslovniku. I primjenjuje se samo na konkretnu stvar, a odnosi se na ombudsmana i odnosi se ... imamo sljedeću točku: imenovanje i neizabrane zamjenike glavnog revizora. Dakle, imenovana dva povjerenstva za ova, za ova dva pitanja. Dvojbe koje netko ima? Dakle, ja dvojbi nemam i gotovo sam siguran, dakle teško je biti siguran kad je u pitanju tumačenje pravnih normi, jer ono može biti na višoj instanci i drugačije. Ali uvjeren sam da ovakva odluka danas koju donese Dom i koju je već donio Zastupnički dom ne može pasti ni na kakvoj sudbenoj instanci.

Glede izjašnjavanja Povjerenstva, dakle dijelom je to rekla gospođa Čolo, mislim da je to članak 117. On je potpuno jasan i potpuno je precizan, dakle i pravniku i nepravniku je jasno kako se odlučuje u zajedničkom povjerenstvu. Pročitat ću stavak (2) članka 117. 'Zajedničko povjerenstvo nastoji postići sporazum o istovjetnom tekstu. Za postizanje sporazuma nužna je većina glasova svih članova zajedničkog povjerenstva i u toj većini', molim vas lijepo, 'zastupljenost sva tri konstitutivna naroda, kao i većina iz svakog doma', što je udovoljeno, tako da ovaj zaključak koji prati ovo izvješće nije ni od kakvog značaja za naše odlučivanje danas. Nas ne priječi da mi o tome danas odlučimo, niti nas priječi postavljeno pitanje uvaženog zastupnika gospodina Rajića oko onoga što smo čuli u zastupničkim pitanjima.

Dakle, mi imamo sasvim otvoren prostor odlučiti u meritumu, dakle već je ovo odluka Doma i imamo danas ombudsmana, ombudsmance BiH.

Hvala lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Diskusija gospodina Filipovića proizvela je dvije replike, prvo gospodin Šaraba; tri, dobro.

SLOBODAN ŠARABA:

Ja zaista moram da repliciram mom uvaženom i poštovanom kolegi Filipoviću. Ja bih prihvatio ovo njegovo obrazloženje koje je on dao na član 158. da se u ovom poslovniku uopšte ne spominje pitanje usaglašavanja, ali usaglašavanja teksta zakona. Ako se spominje usaglašavanje teksta zakona, onda se ne može primijeniti član 158., jer je to regulisano, i to precizno regulisano upravo ovim članom 117. na koji se pozvao moj uvaženi kolega gospodin Filipović i čak pročitao taj član i čak spomenuo riječ koja je jako bitna i odlučujuća u svemu ovome, a to je tekst. Dakle, tekst je zakon. Kada se govori o usaglašavanju teksta, onda se, apsolutno sam ubjeđen u to, misli na usaglašavanje teksta zakona.

Zahvaljujem.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Rajić.

BOŽO RAJIĆ:

Ja ću svog kolegu Filipovića nešto pitati. Dakle, laici mogli bi postaviti najteža pitanja za stručnjake. Ja priznajem da sam laik, a da je gospodin Filipović stručnjak. Tražim samo da mi objasnite znači li to da odredbe članka 158. i stavak (1) i (2) daju pravo da se zaključkom ponište odluke Doma ranije donesene?

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hoćete odmah ili da još gospodin Vidović?

ILIJA FILIPOVIĆ:

Ako mogu samo kratko? Dakle, ja nisam ovdje ničiji odvjetnik, niti, ako je upućeno pitanje meni, ja ću reći svoje jasno stajalište oko toga što me pitate.

Zaključak je donio Dom čime je omogućio da se izađe iz jedne pat situacije različitih imena u oba doma. Dakle, Dom je donio, Dom je donio, na način kako se odlučuje u ovom domu, kako je propisano donijeti i zakon, nije drugačije odlučeno. Bilo je to bez Vašeg glasa, ali nije bio nužan da bi odluka prošla.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Vidović.

RUDO VIDOVIĆ:

Dakle, ja sam maloprije govorio da riječi pravnika danas me neće uvjeriti, dakle mogu i ja pročitati Poslovnik u ovom dijelu. I idalje, kolega Šaraba je jasno rekao, dakle i dalje sve to stoji ali, kad govorimo o tekstovima, ovdje se radi o imenovanjima ljudi na važne pozicije. Prema tome, možda pravnik pravnika razumije u tumačenju Poslovnika i onda bi možda u budućnosti bilo dobro da se kod izbora zastupnika i izaslanika preferiraju isključivo pravnici da sjede ovdje, jer mnoge dileme će ..

MLADEN IVANIĆ:

Tek onda neće biti dogovora, tek onda neće biti dogovora. Koliko pravnika toliko mišljenja, to znam. Zato sam uvijek bio u tijelu gdje ima samo jedan pravnik. Iscrpljena je, pa dobro, ja kažem iskreno, iscrpljena je lista prijavljenih.

Uz svo uvažavanje ja mislim da se mi moramo izjasniti i o tome prihvatamo li ili ne Izvještaj Komsije. Mi se dakle izjašnjavamo o Izvještaju Komisije.

Pa vas ja molim da se pripremite za glasanje i da se izjasnite o Izvještaju Komisije.

10 glasova „za“, tri „protiv“, jedan „suzdržan“, postoje entitetske većine, konstatujem da je Izvještaj Komisije usvojen.

Prelazimo, hoćemo li glasati o ovom zaključku? Pa ne, čekajte, ne možemo, to je sastavni dio ovog izvještaja, druga je stvar što ja mislim da je on besmislen, ali je sastavni dio ovog izvještaja. Pa nismo uvijek radili.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Stavljam onda na glasanje. Samo malo, dopustite, ja vodim sjednicu. Gospođu Majkić, Vi njih nekad znate upozoravati da ne pričaju ...

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Stavljam na glasanje i ovaj zaključak Komisije kojim se traži od Ministarstva pravde da se o tome izjasni.

Pripremite se za glasanje.
Možete glasati!
Konstatujem da je, uz jedan glas „za“, 10 „protiv“ i tri „suzdržana“, ovaj zaključak odbijen.

Prelazimo na tačku 15. dnevnog reda, to je:

Ad. 15. Izvještaj Zajedničke komisije za usaglašavanje Prijedloga za imenovanje zamjenika generalnog revizora

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Izvještaj. Zajednička komisija je postigla saglasnost za imenovanje zamjenika generalnog revizora, i to Dževada Nekića iz bošnjačkog naroda. Predstavnički dom je usvojio Izvještaj Zajedničke komisije. Mi takođe moramo glasati o ovom izvještaju Zajedničke komisije.

Otvaram raspravu i pitam ima li prijavljenih za glasanje?
Gospodin Ljubičić.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege delegati, članovi Savjeta ministara, uvaženi ostali gosti, ja sam dobio zadaću kao član Ad hok komisije za izbor zamjenika generalnog revizora, pa iz tog razloga se ja i javljam. Izvinjavam se što ću vam pročitati dio samo teksta iz ovog izvještaja koga ste vi sigurno pročitali, ali evo na takav način pokušavam da uradim svoju zadaću. 'Predmet usaglašavanja je bio Prijedlog kandidata iz bošnjačkog naroda. Nakon rasprave, u kojoj su učestvovali svi članovi, Zajednička komisija je sa četiri glasa „za“ i dva glasa „suzdržan“, uključujući i zastupljenost sva tri konstitutivna naroda, kao i većinu iz svakog doma, postigla sporazum o usaglašenom Prijedlogu za imenovanje zamjenika generalnog revizora iz bošnjačkog naroda, i to Dževada Nekića. Zajednička komisija za usaglašavanje Prijedloga za imenovanje zamjenika generalnog revizora iz bošnjačkog naroda predlaže Predstavničkom domu i Domu naroda Parlamentarne skupštine BiH da usvoje ovaj izvještaj i prihvate navedeni Prijedlog za imenovanje zamjenika generalnog revizora iz bošnjačkog naroda.'

Mislim da sam ja s ovim svojom zadaću i uradio kao član te komisije. Samo da vas upoznam s ovim. Iako sam ja i na ovoj komisiji bio suzdržan, znači ja sam imao obavezu da pročitam ovu odluku ove komisije i danas ću biti suzdržan, ali nadam se da će biti ispoštovana ovaj prijedlog ove komisije i da će biti izabran gospodin Nekić.

Hvala vam.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Eto, malo kad u životu sam bila u dilemi kakvu danas imam i zaista mi je teško, kao čovjeku, da donesem ovu odluku. Prvo, ako Klub srpskih delegata glasa protiv, idemo na treći konkurs, a to znači da je to ponovo vrzino kolo i to znači da će sa velikom mogućnošću da se kandidat koji je predložen od strane Bošnjaka da se ponovo imenuje na tu funkciju. Dakle, nepotrebno odugovlačenje vremena. Ako budemo suzdržani, odluka neće biti donesena. Dakle, mi smo praktično prisiljeni da ovu odluku donesemo.

Zašto je meni, kao čovjeku, teško? Da ne predsjedavam Komisijom za finansije i budžet, ja bih drugačije sudila o ovome. Ali vidimo šta se dešava kad su u pitanju revizorski izvještaji i koliko nam je to značajna funkcija i dolazak čovjeka koji nikad se nije bavio revizijom je za mene nešto što ja u normalnim okolnostima nikad ne bih mogla glasati. Pošto Klub Bošnjaka imao je više mogućnosti, više prijedloga, ali je isključivo na tu funkciju predlagao samo jedno i jedino ime i on je, evo, to ime je i danas prijedlog za nas, kod nas. Nesreća je što institucija revizije bi trebala da bude nezavisna i nepolitička i nesreća je zaista što se sad na jednom mjestu toliko snažan zahtjev reflektuje da ja, u ime srpskog naroda, nemam pravo da zaustavim ovaj izbor. I u tom smislu, ja se nadam, ako dva člana iz reda srpskog kluba budu glasala za, da će taj prijedlog proći i tako da, evo gospodine Ivaniću, pozivam Vas da nas dvoje glasamo za i da narušimo stranačku disciplinu, a da završimo konačno sa ovom pričom o revizoru.

MLADEN IVANIĆ:

Ja, kao predsjednik, teško mogu narušiti svoju stranačku disciplinu, jer sam određujem šta je. Ali se šalim, nema nikakvih problema.

Ima li još zainteresovanih?

Gospođa Čolo.

ALMA ČOLO:

Ja stvarno, predsjedavajući, ne znam, ne poznajem, evo lično govorim, ne poznajem ovog čovjeka, ali me stvarno interesuje zašto je ova komisija kojoj je ovaj dom dao povjerenje i onaj drugi dom zašto je ovog čovjeka rangirala na prvo mjesto? Stvarno mi nije jasno, ako je to neko ko je neuk za reviziju i neko ko taj posao neće raditi dobro. Gospođa Majkić je sjedila u toj komisiji, stvarno mi nije jasno, ja bih voljela da mi to neko objasni.

DUŠANKA MAJKIĆ:

... zato što je to postala politička funkcija, zato, kolegice Čolo. Da je to nepolitička funkcija, onda bi se vodilo računa o tome kakav put je prošao taj čovjek. Pošto to nije bitno, u ovoj zemlji više niko ne gleda ni na šta, i pošto je važno samo izglasati, evo završićemo i to danas.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Filipović, pa gospodin Šaraba.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Evo, vrlo kratko. Dakle, ja uopće ovog čovjeka također ne poznajem. Prošla je procedura, čovjek će prvi puta ući u ovaj posao. Ima ovdje ljudi koji sjede prvi puta u Domu naroda i kvalitetno rade svoj posao. Dakle, nije mi nikakav argument to što čovjek nije nikad bio u reviziji. On nije bio nikad u reviziji, to je evidentno, vjerujem da je to tako i da ste Vi to preispitali, ali taj čovjek nije mogao ni pogriješiti radeći ovaj posao, jer nije nikad radio taj posao. Ja bih mu dao šansu. Pređite preko toga, onako skinite teret sa svog srca, ne znate čovjeka kao ni ja, niti mi, i dajte mu šansu kao što mnogi dobijaju prvi puta šansu u životu. Dakle, biti nešto negdje, radeći nekakav posao.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala, hvala.
Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Kratko jednu rečenicu, gospodine predsjedavajući. Poštujući svoju stranačku disciplinu, ja ću glasati protiv.

MLADEN IVANIĆ:

Iscrpljena lista, iscrpljena lista za glasanje.

Pripremite se za izjašnjenje o Izvještaju Zajedničke komisije.
Možete glasati.

Sa devet glasova „za“, dva „protiv“, dva „suzdržana“, uz potrebnu entitetsku većinu, usvojen je ovaj izvještaj i praktično izvršeno imenovanje gospodina Dževada Nekića.

Ja mislim da je ovo i jedno i drugo, kako god ko pojedinačno tumačio. Bitno da je završeno, da je izišlo iz ovih klupa. To sigurno neće tu stati, otiće, ali bitno je da smo mi završili posao ovdje. I zahvaljujem se ... jednom članu posebno.

Prelazimo na 16. tačku:

Ad. 16. Izvještaj o radu Državne komisije za reviziju odluka o naturalizaciji stranih državljana u BiH za period od 1. 1. 2008. do 30. 6. 2008.

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Izvještaj, kao i Izvještaj Zajedničke komisije. Predstavnički dom usvojio je Izvještaj.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ?
Samo momenat da ja ovo tehniku riješim.
Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ono što je bitno je da smo o radu ove komisije raspravljali i prije sedam-osam mjeseci. A ono što je činjenica da se sada mi ovdje bavimo i raspravljamo o problemima koji su nastali u radu ove komisije u zadnjih deset mjeseci. Ovaj izvještaj je korektno napravljen, međutim ono što nedostaje ovome izvještaju je da pored ovih problema koji su oni naveli i koje predlažu da se riješe na strani 6. je trebalo da navedu i prijedlog rješenja kako te probleme riješiti.

Dakle, činjenica je da su u radu ove komisije iskristalisala se tri problema. To je administrativni problem i činjenica da se spisi koje treba rješavati nalaze u više organa. Drugi problem je pogrešna primjena materijalnih propisa koji nastaju prilikom rada pojedinih institucija kada vrše odobravanje državljanstava. I treći problem su lica sa područja bivše Jugoslavije koja nemaju ni adresu, ni prebivalište u BiH. I to je činjenica i to je tačno da su to problemi u radu ove komisije. Ali, u svakom slučaju, mislim da bi bilo daleko operativnije i daleko bolje da je ova komisija jasno i precizno rekla šta predlaže kako da se ovi problemi riješe ili je to ostavila ovdje nama u ovim klupama. Ja lično mislim da su sva tri problema rješiva. Mislim da postoji način kako da se ovo prevaziđe, a odmah nakon toga ova komisija nam je i iznijela u suštini možda i glavni razlog zašto se ona obraća nama, a to je činjenica da 10 mjeseci Savjet ministara apsolutno nijednog trenutka toj komisiji nije odobrio i doznačio odgovarajuća finansijska sredstva koja su potrebna za njihov rad.

Ja zaista smatram da je to greška, da Savjet ministara treba da ispravi tu pogrešku prema ovoj komisiji, da joj treba obezbijediti ona finansijska sredstva koja i pripadaju toj komisiji i u skladu sa zaključcima 2. i 4. ovoga parlamenta da je potrebno u narednom periodu utvrditi jasne i precizne prijedloge kako da se ovi problemi riješe i kako da ova komisija ispuni one zadatke koji su joj stavljeni u nadležnost za njeno rješavanje.

Zahvaljujem.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa.

Volio bih da sam i ja i vi malo odmorniji kad razgovaramo o ovoj temi. Jer ona zaslužuje vjerojatno i da budu oba doma zajedno i da se ostavi jedan dan iz razloga što vidimo da BiH za razliku od susjeda, čini mi se, riješit će pitanje viza. Ako ste čitali i bili u tijeku ovih dana, i Crna Gora i Srbija, čini mi se, dobijaju ... vize. Sve dok ova problematika ne bude izvedena na čistac, neće oni koji nas prate, koji su nam nužno potrebiti, promisliti na način da kažu: radi se o ozbiljnoj zemlji i treba joj pružiti šansu. Zavaravaju se oni koji misle da bez ovog predmeta riješenog mogu se druga pitanja rješavati. Ja, i kao i do sada, i sada želim reći da ovo povjerenstvo koje je imenovano za rješavanje ovih pitanja od 1. ožujka 2006. godine pa do sada radi vrlo težak, pa zašto ne reći i opasan, ozbiljan posao za korist svih ljudi i građana ove zemlje, a da nije na adekvatan način prepoznato od tijela vlasti što žalosti.

Isto tako želim reći da, evo, i kako je uvaženi kolega Šaraba rekao, ovo povjerenstvo je nastavilo istim intenzitetom raditi i ovih deset, jedanaest mjeseci, da je po mojim saznanjima, a i vašim ako se upustite u ... njihovo izvješće, preko 100 tisuća dokumenata uneseno i obrađeno elektroničnim putem. Također su ti dokumenti uvedeni u evidenciju. Isto tako treba reći da se precizno vodi računa tko, gdje i kada je pogriješio kod uvrštavanja ljudi, bilo da su, kako se govori, oni koji su građani bili zajedničke države Jugoslavije ili su iz nekih drugih zemalja evidentirali, koje tijelo je pogriješilo i na koji način. A onda imamo za posljedicu da nam se kaže ovdje da ljudi nailaze na probleme u svom poslu i radu tako da kada se pozovu ljudi koji su dobili najčešće faksom zahtjev i faksom upis u državljanu, a ja ću reći samo jedan paralelan podatak – tri godine i dva mjeseca bijem bitku da čovjek rođen u Grudama bude državljanin ove zemlje, a koji je spreman ogromno investirati, koji ima kuću 15x20 na četiri kata u ovoj zemlji. Njemu se traži rodni list iz Los Angelesa, a čovjek rođen u Grudama. Za to isto vrijeme imamo faksom dobijena državljanstva, i da od ukupno 4 tisuće ljudi, koliko se vodi na evidenciji, da su takvim putem dobili državljanstvo, samo se 15 osoba prijavilo i podnijelo dokumentaciju da je ispravno, neispravno ili da želi biti i dalje državljanin BiH.

Ja se pitam gdje je onih 3.985 ljudi, što oni rade i kako predstavljaju BiH? Izražavam sumnju, poglavito prema Izbornom povjerenstvu kada se tako grlato i grčevito borilo, sjećate se, i ovdje u Parlamentu i pitanja koje je uvaženi dopredsjedatelj Filipović postavio prema njima kad je bilo u pitanju ne 2.080 nego 7.045 ljudi, velikim dijelom iz Posavine, kada nisu mogli pristupiti glasovanju. A ja tvrdim da ovi ljudi koji nikad nisu imali adresu u BiH, koji nikad nisu imali CIPS su na listi za glasovanje i glasuju, a nikad u životu ovu zemlju možda nisu ni vidjeli. Isto tako želim ovim ovdje da ukažem na obrazloženja kada glodari pojedju dokumentaciju! Ne znam kolike trbuhe imaju i kolika je njihova brojnost, za toliki broj ljudi! Ili, s druge strane, kad pogledam da ono što dva doma Parlamenta BiH donesu još u veljači ove godine ne interesira Vijeće ministara ni nadležno ministarstvo. A mi se ovdje oglušimo i ništa ne poduzimamo da uradimo nešto što bi, ponavljam, bilo izuzetno korisno za ovu zemlju.

Želim također reći da su naša oba doma, znači u veljači, iznijeli nekoliko zaključaka, pa između ostalog, kako u ovom povjerenstvu imamo i tri čovjeka koji su iz inozemstva i kako ti ljudi dolaze privremeno ovdje, što je normalno da oni odlaze i često su upražnjena ta mjesta. Tri puta ovo povjerenstvo Vijeću ministara šalje prijedlog, uz suglasnost tih osoba, da postanu članovi tog povjerenstva, Vijeće ministara ne razmatra, ne donosi odluku i ne informira. Tvrdim

da se krupne stvari iza ovoga kriju, da Vijeće ministara namjerno ne želi donijeti odluku o financiranju ovih ljudi da bi uradili do kraja ovaj posao. Ako to možete razumjeti optužbom, ja optužujem.

Znači, da je Vijeće ministara ozbiljno pristupilo zaključcima jednog i drugog doma i postupilo što je sukladno zakonu potrebno da oni urade, nisu uradili i mi imamo situaciju, ja ću vam reći još nešto, ako imamo goru ... nego kad smo oformili ovo povjerenstvo, jer za mnoge ove prve radnje nismo ni znali, a nakon ovolike dokumentacije, ovoliko činjenica do kojih se došlo kroz ovaj posao, tako se ponašati, to, ne da je nedogovorno, to je, reći ću, protiv države, to je djelovanje protiv države.

Zato ne mogu a da ne predložim da kad budemo raspravljali i o zapisima bude uvršten i onaj: da se nužno poziva Vijeće ministara provesti zaključke i jednog i drugog doma, 13. i 25. veljače ove godine, u dijelu kako to i nalažu propisi.

MLADEN IVANIĆ:

Samo malo da ja taj zaključak upišem. Dobro. Riječ nema više niko. Bio si ti, pa se poništio, pa zato pitam.

Gospodin Ljubičić.

DRAGO LJUBIČIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja ću pokušati da diskutujem kao član Zajedničke komisije za ljudska prava i istovremeno kao član Zajedničke komisije za nadzor nad radom Obavještajno-bezbjednosne agencije. Gospodin Ivo Miro Jović je dosta toga rekao pa mi je pomogao, pa ću ja pokušati svoju diskusiju i da skratim. Pomogao mi je u tome što sam i ja imao namjeru da upravo kažem o radu ove komisije i pitanjima i problemima kojima se bavila ova komisija. Kao član Komisije za ljudska prava prateći izvještaje ove komisije, imali smo ih nekoliko do sada u ovom periodu, shvatio sam da je u ovoj oblasti očito puno problema i da je bilo puno nezakonitih radnji. I uvažavam i podržavam rad ove komisije upotpunosti i ono što je govorio gospodin Ivo Miro Jović kada je u pitanju rad ove komisije podržavam da ona nastavi ovaj posao i pokuša sa svojim izvještajima, znači preko nadležnih institucija ove države, uvesti više reda u ovoj oblasti. Mislim da je do sada bilo ipak puno problema i dosta nereda. S te strane, znači ponavljam, podržavam rad ove komisije da nastave sa ovim i da pokušamo zajednički, znači opet ponavljam, uvesti što više reda u ovoj oblasti. Takođe, podržavam i diskusiju u smislu naših zaključaka od ranije, a ima tu problem kada je u pitanju finansiranje rada ove komisije da Savjet ministara to dovrši. Znači, to je zadaća prema Savjetu ministara i da se isplate nadoknade za rad ove komisije.

Dalje što želim da kažem, kao član opet ove komisije i jedne i druge, pitanje naturalizacije stranih državljana očito da je vrlo osjetljivo, specifično pitanje, ali istovremeno i vrlo važno i bitno za ovu državu. Skoro sam prisustvovao jednom seminaru, kao član Komisije za nadzor nad radom Obavještajno-bezbjednosne agencije, imao sam prilike na tom seminaru ovako da čujem dosta nekih informacija od strane pripadnika te agencije kada su u pitanju opasnosti za BiH. A opasnosti, znači evidentne opasnosti za BiH su vezane za trgovinu: trgovina droge, trgovina oružjem, trgovina ljudima i jedno vrlo opasno pitanje, jedna velika opasnost koja

je dostigla nivo globalne jedne opasnosti, a to je terorizam. Zaključak je tokom rada tog seminara i nas koji smo prisustvovali kao članovi komisije i ovih ljudi iz ove agencije – a jasno je to, ja mislim, svima – da BiH nije izolovana iz nijedne od ovih opasnosti. Pitanje je sada samo u kojoj mjeri, znači šta je više izraženo, znači više ili manje. Ali jasno je da znači kao država nismo izolovani ni od jednog od ovih problema, da ne govorimo o nekim drugim opasnostima koje su takođe na tom seminaru istaknute i konstatovane kao eventualne opasnosti za ovu državu.

Lično vjerujem da imamo vjerovatno određen broj ljudi koji su dobili dokumenta ove države koji su uključeni u ove opasnosti. I s te strane, znači, takođe podržavam diskusiju gospodina Jovića i lično mislim kao čovjek da ova komisija treba da nastavi ovaj svoj posao da institucije ove države znači po ovim izvještajima rade svoj posao, da ne govorim sada na koje institucije ja lično mislim, a znamo svi ko treba da dovrši taj posao. I da zajednički pokušamo, kažem, uvesti više reda u ovoj oblasti, u ovoj državi i zbog vremena ... koje dolazi i zbog naših obaveza, znači kada je u pitanju ovaj Sporazum o pridruživanju, mi znamo koje su obaveze i po tom sporazumu i po ovom pitanju. Znači, jednostavno, evo to je bio moj komentar na ovaj izvještaj i podržavam ovaj izvještaj i podržavam zaključke koje je ova komisija predložila.

Hvala vam.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Zrno.

BRANKO ZRNO:

Dobro, neću, mislim da je već dovoljno kazano oko ovoga izvješća. Ja bih samo, mislio sam samo upozoriti na nešto. Ovo izvješće makar meni ovdje, a i vjerujem i ostalim kolegama, po svemu je netipično. Na tipično mi smo naučili. Jednostavno, na ovakva izvješća, mi dobivamo izvješća na koja smo naučili. Naučili smo na ona koja dobivamo preko povjerenstava, pa odradimo posao na povjerenstvu, onda raspravimo do kraja stvar u Parlamentu. Prihvatimo ili zadužimo i tako završimo posao.

Međutim, čovjek kada pročita ovakvo izvješće prosto osjeća u jednom trenutku i određenu nelagodu, jer ako pokazatelji tamo tvrde da više od 60% osoba koji imaju državljanstvo ovdje niti imaju osobnu kartu, ni prebivalište, ni adresu stanovanja, bez obzira o kojoj cifri se radi, je li to 3.000, 20.000 ili 200 ljudi. Zapravo, postavljam pitanje kakva smo to mi država? Jesmo li ozbiljna ili neozbiljna? Ovdje govorim na razini najobičnije statistike, ne na razini znanosti, ne na razini nekakvog relevantnog podatka koji svaka država mora imati makar o svojim građanima. Mi, nažalost, nemamo ni te podatke. Sada, logično je, ... vežemo, ja osobno ne poznavajući dovoljno ovu problematiku jer rijetko se i susrećemo, nažalost, evo i na Parlamentu sa ovakvim izvješćima, onda nam postane jasno i logično što se u određenom odnosu sve ovo dovodi i u odnos sa vizama, sa prohodnošću, sa našim stanjem u kojem i jesmo u kontekstu odnosa evropskih zemalja prema nama, da ne širim i ne idem dalje na ono što je kolega Ljubičić govorio.

Zato mi se nelogičnim čini – ja neću kvalificirati onako kako je okvalificirano to nepoštvanje odluka ili zaključaka oba doma Parlamentarne skupštine o utvrđivanju rada i djelovanja ove komisije i logičnoj nadoknadi za te ljude – ja mislim da je ovo jedina komisija koja je formirana po nalogu Parlamenta kojoj nije dato ono što joj po zakonu pripada. Znači,

Vijeće ministara se oglušilo o odluku Parlamentarne skupštine. Tu sada, bez obzira na izvješće, mi sami trebamo i moramo postaviti pitanje u kojoj su poziciji Parlamentarna skupština, odnosno njeni domovi u odnosu na Vijeće ministara. Ako Vijeće ministara nema potrebu provoditi zaključke parlamentarne komisije, onda nam to treba ovdje priopćiti da se i mi znamo odrediti.

Ne bih, vjerujem da smo svi pročitali ovo izvješće, ja bih, iako meni puno stvari ni sada u njemu nije jasno, ja bih volio kada bismo dobili još malo opširnije i detaljnije izvješće o ovoj problematici.

Hvala lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Koprivica.

ZORAN KOPRIVICA:

Hvala, predsjedavajući.

Kao što je poznato, Predstavnički dom je na svojoj 38. sjednici usvojio ovaj izvještaj i tom prilikom usvojeni su i određeni zaključci koje smo mi dobili. Mislim da ne bi bilo loše da i ovaj dom u tom smislu donese odgovarajuće zaključke kojim se obavezuje ova Državna komisija za reviziju odluka o naturalizaciji stranih državljana, Ministarstvo bezbjednosti, Služba za poslove sa strancima, Granična policija, te Ministarstvo civilnih poslova BiH, Direkcija Projekta CIPS da u roku od tri mjeseca od ove komisije preuzmu bazu podataka o oduzetim državljanstvima BiH, stečenim naturalizacijom, i inkorporiraju je u CIPS i informacioni sistem za strance, na način da je učine operativnom i dostupnom organima za sprovođenje zakona u BiH.

Drugi zaključak je bio: da se obavezuje Državna komisija da u što kraćem roku u Službenom glasniku BiH objavi sva imena lica kojima je oduzeto državljanstvo BiH ... tim putem i da to ubuduće čine najmanje jedanput mjesečno.

Treći je bio: da se zahtijeva od Državne komisije efikasniji rad u reviziji državljanstava BiH stečenih naturalizacijom u skladu sa zakonima BiH.

I četvrti je: da se zahtijeva od SIPA-e, Tužilaštva da u što kraćem roku podnesu izvještaj o preduzetim mjerama protiv lica koja se dovode u vezu sa nezakonitim dodjelama državljanstava BiH po osnovu naturalizacije u ovom periodu od 18. aprila '92. do 1. januara 2006. godine, za sve nivoe vlasti u BiH.

I na kraju sam htio samo reći još jednu konstataciju. Na nedavno održanoj sjednici, zajedničkoj sjednici oba doma Parlamentarne skupštine BiH, upravo sam ja postavio pitanje Vijeću ministara: 'Zbog čega se ne poštuje zaključak u smislu plaćanja ... naknade članovima ove komisije.' Dobili smo odgovor da je to u okviru njihovih redovnih poslova i aktivnosti i da Vijeće ministara ne planira vršiti posebna plaćanja članova te komisije.

Dakle, ja predlažem da ove zaključke koje smo imali priliku čuti, odnosno koje je usvojio i Predstavnički dom i mi prihvatimo, prihvatajući Izvještaj Zajedničke komisije koji smo dobili za ovu današnju sjednicu.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Nemam više prijavljenih.

Podsjećam vas da je Zajednička komisija, je li tako, predložila zaključke koji kažu: prihvata se Izvještaj, podsjeća na obavezu što ste Vi tražili, gospodine Joviću, da se izvrše zaključci, raniji zaključci Parlamenta, ... da se dostavi svim resornim ministarstvima. E, sad da li ovo pokriva i ove zaključke koje je predložio gospodin Koprivica, ova tačka 2.? Ti zaključci nisu bili 13. 2. i 25. 2., to su drugi zaključci. Dakle, Vaš je prijedlog da glasamo i o tim zaključcima ponovo, iako smo ih jednom usvojili, je li. Dobro. Čisto da znam metodološki kako ćemo, kako ćemo ići.

Predlažem, dakle prvo da se izjasnimo o zaključcima Zajedničke komisije, a tu je da se prihvata Izvještaj i ovo sve što je rečeno, pa da se ova tri zaključka.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati!

Zaključeno je glasanje. Konstatujem ... da je za ovaj zaključak glasalo devet, svi su bili „za“, niko „protiv“, niko „uzdržan“, dovoljna entitetske većina.

Prema tome, zaključci su usvojeni, a time i Izvještaj.

Sada bi se trebali izjasniti o ovim zaključcima gospodina Koprivice koji su iz ovog drugog doma, je li tako. Je li to iz Predstavničkog doma bilo?

Pripremite se za glasanje. Predlažem da idemo u paketu, svi zaključci. Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Konstatujem da je za ove zaključke glasalo 12; tri „za“, niko „protiv“, dovoljna entitetska većina i da su i ovi zaključci usvojeni.

Prelazimo na 17. tačku:

Ad. 17. Privremeni izvještaj o radu Interresorne radne grupe na izradi Prijedloga zakona o imunitetu

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Privremeni izvještaj. Predstavnički dom je ovaj izvještaj primio k znanju.

Otvaram raspravu. Javlja li se neko za riječ?

Koliko vidim, niko.

Glasamo o ovom izvještaju.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Konstatujem da je 10 delegata glasalo „za“, niko „protiv“, niko „uzdržan“, da se ovaj izvještaj primi k znanju.

Dakle, Privremeni izvještaj Interresorne radne grupe je primljen k znanju.

Idemo na 18. tačku:

Ad. 18. Godišnji izvještaj o napretku (praćenje sprovođenja Akcionog plana 1 Strategije reforme javne uprave u Bosni i Hercegovini – materijali Savjeta ministara BiH)

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Godišnji izvještaj o napretku. Predstavnički dom je primio k znanju i usvojio zaključak.

Otvaram raspravu. Da li se neko javlja za riječ?

Nema prijavljenih za raspravu. Zatvaram raspravu.

Glasamo o ovom izvještaju.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Konstatujem da je devet glasalo „za“.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Ja se izvinjavam, ja ovdje imam samo jednog izaslanika, ma nije gotovo, samo jedan delegat iz RS-a „za“ ovaj zakon.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Koji zakon?

MLADEN IVANIĆ:

Ovaj izvještaj.

DUŠANKA MAJKIĆ
/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Pa, molim Vas, tek sad idemo na izjašnjenje Komisije i prijedloge zaključaka Komisije.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Na koju tačku?

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Tačka 17. je završena. Pa, ne mogu ja, išla je tačka redovno, izglasano sve, sve završeno. Došli na 18. i glasamo o 18.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ja se izvinjavam, je li mogu samo jednu rečenicu da pitam.

MLADEN IVANIĆ:

Zašto, za?

DUŠANKA MAJKIĆ:

Za tu tačku prethodnu, samo da pitam. Je li moguće da sam ja .../nije uključen mikrofon/... i od nas se traži stav o tri pitanja, jer Komisija kaže ne možemo dalje da radimo.

MLADEN IVANIĆ:

Mi smo osnažili naše zaključke od 25. 2. i 13. 2. kojima smo dali nalog da se pare obezbijede toj komisiji.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Govorim o 17. tački. I to smo glasali, je li?

MLADEN IVANIĆ:

Primili k znanju.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Evo, možda će ovo, stvarno nije mi jasno, ljudi traže od nas pomoć. Pomoć traže.

ALMA ČOLO:

.../nije uključen mikrofon/... zato što je ovaj izvještaj došao davno, 26. 9., u proceduru u Dom naroda. Predstavnički dom je dao već smjernice i mi smo na posljednjoj sjednici utvrdili tekst Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o imunitetu. On ide u proceduru, tako

da je sada ovo bespredmetno. Mi nismo mogli čekati sugestije ovog doma, nego smo postupili po sugestijama Predstavničkog doma.

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Molim vas, molim vas, završili smo tačku 17. Prešli smo na tačku 18. Molim sve, ponavljam glasanje. Molim vas, ponovićemo. Nije dovoljno bilo. Povodom tačke 18. molim sve delegate koji sjede da se izjasne ili su „za“ ili „protiv“, a ne da ne glasaju.

Pripremite se za glasanje povodom tačke 18. dnevnog reda.

Možete glasati.

Uz 13 „za“, bez glasova „protiv“, bez glasova „uzdržan“, konstatujem da je ovaj izvještaj primljen k znanju.

Sada treba glasati o zaključcima Ustavnopravne komisije našeg doma koji su vam predloženi i dati u ovome svemu, a to su praktično četiri zaključka. Jesam li u pravu, predsjedavajući. Jesam. Je li tako, četiri ova zaključka?

Pripremite se za glasanje o ovim zaključcima.

Možete glasati o ovim zaključcima.

Konstatujem da su zaključci dobili 13 glasova „za“, niko „protiv“, niko „suzdržan“.

Prelazimo na 19. tačku dnevnog reda, to je:

Ad. 19. Deklaracija o dobroj upravi – predlagač: Predstavnički dom

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Deklaraciju i Izvještaj nadležne komisije koja predlaže Domu donošenje ove deklaracije.

Otvaram raspravu.

Za raspravu se javio gospodin Ilija Filipović i gospodin Rančić.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa za riječ, gospodine predsjedavajući.

Dakle, javio sam se za riječ iz jednog prostog razloga što sam, iščitavanjem teksta Deklaracije o dobroj upravi, došao do zaključka da nije bila nakana Zastupničkog doma dostaviti ovo Domu naroda na izjašnjavanje, jer bi u protivnom ovdje umjesto jednog doma koji misli da je to Parlament, a nije jer Parlament su oba doma, stoji samo Zastupnički dom. Javio sam se zbog toga što mislim da je naša dužnost i oni koji opslužuju jedan i drugi kolegij, jedan i drugi dom, a to je Tajništvo Parlamentarne skupštine BiH – poštivati Ustav BiH. Ništa neću reći izvan Ustava

ali vrlo principijelno i vrlo jasno ću reći da se protiv vrlo često, što nije bio slučaj u prošlom sazivu Parlamentarne skupštine BiH, vrlo često minimiziranju ili zaobilazi Doma naroda, kao da je to tamo neki prateći dom za pljeske nekom drugom, za pljesak. Zanimljivo je činjenica da je Dom naroda jednakog zakonodavnopravnog kapaciteta kao i Zastupnički dom i da samo kao takav može pridonijeti uspješnosti rada Parlamentarne skupštine BiH.

Molim vas lijepo, u preambuli Deklaracije stoji da se ona donosi sukladno Poslovniku Zastupničkog doma i ne spominje se članak 143. stavak 2.a) Poslovnika koji nalaže da je deklaracija akt Parlamentarne skupštine BiH, a ne akt jednoga doma. Netko se naknadno sjetio pa je onda stavio u potpisu i dr. Mladena Ivanića ali je zaboravio intervenirati na preambuli na točki 1., na točki 2., na točki 3. Deklaracije gdje stoji eksciplite samo Zastupnički dom, a treba stajati u trećem redu točke 1. umjesto Zastupnički dom – Parlamentarna skupština BiH, u točki 2., početak točke 2. treba stajati Parlamentarna skupština BiH, u točki 3. treća riječ također treba biti Parlamentarna skupština BiH. Potpuno smo jasno ovdje prepoznali jedno ne postupanje sukladno Ustavu, dakle i to eklatantan primjer kršenja Ustava BiH, odnosno članka IV koji govori i koji regulira pitanja Parlamentarne skupštine, gdje govori o dva doma i to navodi: Doma naroda, pa onda Zastupnički dom. I moram reći da tako piše u Ustavu, tako piše na ulaznoj tabli u ovu zgradu, ali tako ne piše u memorandumima ovog parlamenta, ove Parlamentarne skupštine.

Mislim, tu nije kriv ni jedan dom, ni drugi dom. Krivi smo mi svi pojedinačno što ne upozoravamo one koji su dužni poštovati Ustav kada predlažu, kada pišu, kada pripremaju određene akte za povjerenstva, za Kolegij, za jedan i drugi dom. Najozbiljnije tu prigovaram Tajništvu Parlamentarne skupštine, tajniku jednog i drugog doma. Čuvati moramo autonomnost Doma naroda koji ni po čemu nije manje vrijedan dom. Dapače, on je tretiran u Ustavu kao gornji dom. Gornji domovi u drugim parlamentima, znate šta imaju zajedničko sa donjim domovima? Ulaz u zgradu, čak ni to nije u svim zemljama, jer sam bio u najvećem broju dvodomnih parlamenata; imaju ulaz u zgradu, imaju jednu tablu koja govori ako je to u jednoj zgradi. U nekim zgradama to nije slučaj, u nekim slučajevima, dakle oni su na dva mjesta i imaju neke nužne prostorije u toj zgradi. Imaju svoje ... prostorije, dakle ono što mora čovjek imati, i imaju svoje tajništvo, imaju svoje službe, imaju svoj proračun itd. Mi se ovdje dovodimo u poziciju malog od kuhine - to ćeš ti tamo. Dakle, mi jesmo malobrojniji od Zastupničkog doma ali nam Ustav daje jednu potpuno identičnu zakonodavnopravnu poziciju. Dakle, pozicija Doma naroda i Zastupničkog doma ničim nije različita.

Zbog toga, dakle sam pažljivo pročitao ovaj tekst Deklaracije i vidio kako je on u trku popravljen i poslat je Domu naroda na odlučivanje, a bilo bi jako lijepo da smo u jednoj sinergiji, u jednom dogovoru, kroz određena naša tijela koja imamo, stalna tijela, i jedan i drugi dom, razmotrili ovu deklaraciju, vidjeli da smo uočili i u jednom i u drugom poslovniku, ne da se krši Ustav krši se i Poslovnik kao niži akt, ali mislim ne poštuje se ni Ustav. Dakle, to je nešto strašno kada Parlament i u Parlamentu kada se ne poštuje Ustav, onda je to nešto najstrašnije. A toga se događalo. Znači, ako nam netko drugi, kao što je Ustavni sud, mora reći kako treba nešto vratiti pa ponovno o tome odlučivati, pa mi smo neodlučivanjem, sukladno Ustavu, primorali Ustavni sud da nam kaže - ne radite dobro. A šta je to već kršenje Ustava, po kojem moramo raditi. Dakle, poštuju načela otvorenosti, odgovornosti i efikasnosti javne uprave ali to je samo akt koji mogu donijeti oba doma u identičnom tekstu, da se ne razlikuju, čak, ni u jednom zarezu.

Volio bih da, evo, shvatite i prihvatite ovo kao moju dobru nakanu, da nam se ovo više ne događa. I ako treba proizvesti nekakav zaključak, sve je jasno iz ovoga što sam ja rekao, zaključak se lako može uputiti prema drugom domu. O drugim eklatantnim primjerima koje sam bar ja uočio, o tome sam podijelio mišljenje sa uvaženom kolegom Ivanićem, dakle još bismo mogli govoriti. Jako je puno tih primjera gdje se dovodi u pitanje, dakle da li je nešto što se čini odluka ili akt koji izlazi iz ove kuće, akt Parlamentarne skupštine BiH ili je to akt jednog doma. Da li je izaslanstvo koje odlazi po pozivu ili kome netko dolazi ili s kojim se komunicira, dakle izaslanstvo Parlamentarne skupštine BiH ili je to izaslanstvo samo jednog doma.

Mi smo danas na Kolegiju donijeli zaključak. Uputit ćemo ga Kolegiju Zastupničkog doma, s molbom da više ne prakticiramo da nam jednodomna izaslanstva idu predstavljati Parlamentarnu skupštinu BiH. Vjerujem da dijelite mišljenje svi ovdje bez obzira kom klubu pripadamo. Nije Parlament jedan dom. Kada ode samo izaslanstvo iz jednog doma i o tome se usuglase oba kolegija, molim lijepo, to je legalno i legitimno i tu nema dvojbe. Ali ako o tome sebi uzme pravo odlučiti samo jedan Kolegij, u kojem nema niti jednog člana niti iz jednog kluba Doma naroda, onda je to nešto što bi nas moralo zabrinuti, i sjest ćemo sa kolegama. Dakle, prvo ćemo im to uputiti, na prvoj sjednici Zajedničkog kolegija oba doma otvoriti ovo pitanje.

Hvala lijepo.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Rančić.

HAZIM RANČIĆ:

Hvala lijepo, poštovani predsjedavajući.

Dakle, ja sam mislio govoriti o ovim problemima u smislu različitosti teksta, dakle o tome što je sporno to što se ne poziva u tekstu u preambuli Deklaracije na naš poslovnik i o nedostatku našeg doma, u smislu da smo i mi sastavni dio Parlamentarne skupštine i da smo kao Parlamentarna skupština donijeli ovaj akti. I s obzirom da je to kolega govorio, naravno ja od tog dijela odustajem i, evo, sada samo iznosim svoju dilemu kako da ovo shvatimo, ovu manjkavost. Kao normativno-tehničku ili usvajanje teksta ove deklaracije sad u različitom, je li, obliku, pa eventualno usaglašavanje, ali je neophodno u suštini da mi, je li, kao Parlamentarna skupština oba doma trebamo usvojiti u identičnom tekstu ovu deklaraciju.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Potpisujem sve ovo što ste, gospodine Filipoviću, rekli, izuzev da mi mnogo i često kumujemo sami tome. Često se kaže - hajde, nemoj bolan govoriti, usvojeno na Predstavničkom domu, ne moramo mi. Ja mislim da se mi trebamo dostojno baviti svakim pitanjem, bez obzira šta je Predstavnički dom, i nije nama jedanput bilo da smo mi pobili neke stavove koje je Predstavnički dom onako naoko.

Sad ću vam na ovom primjeru dokazati i to. Dakle, Deklaracija o dobroj upravi koja se sada nalazi pred nama je napravljena 2006. godine. I tada se pričalo da bi je trebalo pustiti u

proceduru, pa iz nekih razloga nije, to je zabačeno u neke papire i sada je neko iz Predstavničkog doma našao ovaj papir i nabrzinu i brzopleto, pa je pri tome zaboravio da postoji drugi dom, pa napisao tri reda ćirilica, dva reda latinica, pa napravio jedan, ovo je sramota da dođe u Parlament. Dakle, poslati ovakav dokument, još gore staviti ga na dnevni red Doma, pa zaista je degutantno. Ja vas molim da ne dozvolimo uopšte da se izjašnjavamo o ovom dokumentu. Dakle, donositi Deklaraciju o dobroj upravi, kada je napravljena Strategija, kada se već maloprije usvojilo šta se uradilo po tome, jer je degutantno. Ja vas molim da se ne izjašnjavamo o ovom dokumentu.

MLADEN IVANIĆ:

Ja moram reći da ćemo se mi izjašnjavati, što ne znači da moramo prihvatiti. Tačno je, ima tri reda ćirilice, pa dva reda latinice, to se i ranije događalo da ima u jednom tekstu i ćirilice i latinice, to je mislim stvarno, u jednoj rečenici, pretjerivanje sa ravnopravnošću, moram tako da kažem, ali nije poznato po našem poslovniku, jer mi imamo dokumente na ćirilici, na latinici, na srpskom, na hrvatskom i na bosanskom jeziku.

Ne znam, ja lično mislim da je pametnije ovo odbiti, uz dužno poštovanje, i zbog teksta i svega i vratiti na ponovnu proceduru pa da se to onda na bolji način pripremi, evo.

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIR JOVIĆ:

Ja bih samo upitao uvažene kolege i Vas, gospodine predsjedatelju, šta priječi ovaj dom da donese ovakvu deklaraciju ili sličnu koju bi mi napravili? Da bude to zaključak.

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Prvo, ako mogu da kažem.

/zajednička diskusija/

IVO MIRO JOVIĆ:

Ne, ja sam za to da mi danas odbijemo ovo ...

MLADEN IVANIĆ:

Ja mislim da ćemo mi stvari ubrazati i riješiti adekvatnije. Ako ne dobijemo, pa onda ona ne može stupiti na snagu, mora se ponovo vratiti i može se vratiti.

Prvo, ovdje bi trebalo izmijeniti i ubaciti član Poslovnika na bazi koga mi možemo donijeti odluku. Onda bi trebalo u tački 1. umjesto Predstavnički dom da stoji Parlamentarna

skupština BiH, pa u tački 2. bi trebalo da stoji Parlamentarna skupština BiH, u tački 3. već stoji Parlamentarna skupština, barem u tekstu koji ja imam, ovdje ima, u mom tekstu ima Parlamentarna skupština, tako da onda u tim elementima ja mislim.

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Molim, gospođu Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Predlažem da se izjasnimo. Pripremite se za izjašnjenje.

Glasajte!

Konstatujem da, uz 10 glasova „protiv“, jedan „suzdržan“, nije usvojena ova deklaracija i biće vraćena predlagачu, sa svim obrazloženjima zašto se Dom opredijelio za ovakav stav.

Ovo da konstatujem. Mislim da je ovo jedini put, otkako sam ja barem u Predstavničkom domu, da je skoro pa jednoglasno dobijena odluka o odbijanju nečega što je Predstavnički dom već usvojio, što je takođe vrlo, pa da je baš jednoglasno ne vjerujem, ali evo ovo je prvi takav slučaj.

Prelazimo na sljedeću tačku. Dakle, vrtićemo i obrazložiti sa svim ovim sugestijama o kojima je gospodin Filipović govorio.

Prelazimo na 20. tačku dnevnog reda:

Ad. 20. Prijedlog zaključka povodom Informacije o krivičnim djelima protiv života i tijela, sa naglaskom na nasilje u porodici za 2006. i 2007. godinu te tendencijama u prva tri mjeseca 2008. godine

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste zaključke Ustavnopravne komisije koje je navedena komisija usvojila na osnovu održane javne rasprave.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ?

Je li gospođa Majkić ovo, ne nije. Onda, samo pardon, da ja ovo isprovjeravam, moram više puta.

Nema ni prijavljenih za raspravu o ovoj tački.

Prema tome, mi se sada izjašnjavamo o Prijedlogu zaključka.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Konstatujem da je ovaj zaključak dobio 12 glasova „za“, niko „protiv“, niko „suzdržan“ i da je usvojen.

Prelazimo na 21. tačku dnevnog reda:

Ad. 21. Izbor članova Upravnog odbora Agencije za razvoj visokog obrazovanja i obezbjeđivanje kvaliteta (Rang-lista Savjeta ministara BiH)

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Rang-listu kao i Mišljenje nadležne komisije. Predstavnički dom je usvojio Rang-listu koju je utvrdio Savjet ministara.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ?

Za riječ se javio Mladen Ivanić, pa gospodin Jović, pa Šaraba.

Ja samo jedno pitanje, a to je: Da li jedna mala komisija unutar Ministarstva civilnih poslova može imati pravo da predlaže domovima imenovanje? Ako ja razumijem, mi imenujemo i praktično biramo kao domovi članove ovih savjeta. Principijelne prirode je pitanje. Ja nemam ništa protiv sastava, samo isključivo principijelne prirode. Ja razumijem i potrebu efikasnosti ali zaista da li pomoćnici i, hajde da kažem, državni službenici, onda daj da to uradimo i drugdje, da ne pravimo ad hoc komisije nego da onda pravimo, jednostavno, komisije iz nadležnih ministarstava.

Gospodin Ivo Miro Jović.

IVO MIRO JOVIĆ:

Hvala lijepa, gospodine predsjedatelju.

Ako imamo u vidu da smo pune tri godine radili i znamo pod kojim okolnostima i kako smo donijeli Okvirni zakon o visokom obrazovanju, ako imamo u vidu da je presudna za visoko obrazovanje u BiH 2010. godina, sa aspekta zemlje potpisnice pristupanja bolonjskom procesu, ako imamo u vidu da punih pet-šest ili sedam mjeseci radi se na tome da se ova Agencija za razvoj visokog obrazovanja ustoliči da krene raditi, onda mi ne daje za pravo puno polemizirati i govoriti kako i na koji način se došlo, Bogu hvala da se došlo do prijedloga formiranja ove agencije, ali, ja ne mogu a ne ukazati da u ovom ministarstvu rade se stvari koje nisu dobre i jednu od njih ste i Vi sada ukazali. Je li moguće, ovdje se radi o Upravnom odboru ili Vijeću Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta, da unutar jednog ministarstva ljudi, koji nisu povezani sa ovom materijom, osiguravaju provjere profesora doktora znanosti, koji trebaju raditi u tome poslu i donose sud o njima. To je jedno. A pitam ja, i mene i vas, je li raspisan natječaj, člankom 51. Okvirnog zakona, sukladno zakonu i što je tim člankom predviđeno za Ministarstvo, a što za Parlamentarnu skupštinu, pa ćete vidjeti da je uzurpacija ovlasti.

Ponovit ću, ja danas mislim da bi bilo važno da ću se izjasniti i podržati ovu listu samo iz onih razloga što sam prije rekao ali sigurno od sada pa nadalje neće moći prijedlozi ovog ministarstva prolaziti na ovakav način.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Šaraba.

SLOBODAN ŠARABA

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, prije nego što nešto kažem, ja ću pročitati član 51. stav (9) Okvirnog zakona o visokom obrazovanju koji jasno i precizno kaže: 'Parlamentarna skupština BiH bira članove Upravnog odbora Agencije na mandat od tri godine.'

Šta mi radimo ovdje? Mi ovdje samo potvrđujemo ono što je uradio neko drugi. Dakle, neko drugi je raspisao konkurs, odlučio gdje će se objaviti, prikupio molbe, izvršio bodovanje, napravio ovu rang-listu, dao je nama i mi to sada samo ovdje potvrđujemo. Dakle, ja sam potpuno siguran i potpuno uvjeren da je ovo što mi radimo danas ovdje nezakonito, suprotno članu 51. stav (9) Okvirnog zakona o visokom obrazovanju, jer je naša uloga apsolutno sporedna. Mi ovdje primamo na znanje ono što je neko drugi uradio i potvrđujemo samo ono što je neko drugi uradio.

Zato ja predlažem da ovaj posao uradimo onako kako je to zakonom definisano, a to je da ovaj posao izbora uradi Parlamentarna skupština, a ne Ministarstvo koje je to uzelo sebi za pravo. Uradilo cijeli posao i dalo nam, na kraju, gotovu stvar koju mi samo treba da primimo k znanju. Zato na ovakav način želim, uvaženi kolega i profesore Ivaniću, da Vam pokušam, (naravno, mislim da se mi potpuno razumijemo), da pojasnim i kažem svoje mišljenje, a ono je, uvjeren sam, potpuno u skladu sa članom 51. stav (9) Okvirnog zakona o visokom obrazovanju.

Zahvaljujem.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Zrno.

BRANKO ZRNO:

Pa, ništa novo što je već kolega Slobodan rekao. Mi moramo razriješiti ovu dilemu. Ako ćemo se pozivati na Zakon o visokom obrazovanju, onda moramo znati članak 51. gdje Parlament BiH, Parlamentarna skupština raspisuje natječaj, formira komisiju i daje povjerenje predloženim kandidatima. Ovdje je proces, mi smo ostali samo u ovom trećem segmentu, znači dignuti ruke ili pritisnuti dugme. E, sada hoćemo li ovim pritisnuti sebe, hoćemo li pritisnuti ustavnost, zakonitost ili, ja ne znam kakav su izlaz našli, neka mi neko, zna li netko od nas kakav su izlaz našli u Zastupničkom domu. Ako možemo prihvatiti taj da izađemo iz ove situacije, ali uistinu ovo, na ovo moramo sve upozoriti, ovo moramo konstatirati ili u zaključku ili na neki drugi način. Ne možemo sada. Ako direktno idemo samo na potvrđivanje, mi u suštini kršimo zakon. Znači moramo izlaz iz ovoga naći.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Gospodin Neimarlija.

HILMO NEIMARLIJA:

Na Ustavnopravnoj komisiji mi smo ovo doista sve pretresli i naravno kolega Šaraba je vrlo dosljedno i pošteno ponovio to što je kazao i na ovoj komisiji. Svi smo imali, kao i predsjedavajući, i ostali razumijevanje za ove, je li, razloge koje je iznio i za svojevrsno, hajde da kažem, ako ne krešenje, ono zaobilaženje zakona, prepuštanje drugom da obavlja naš posao, ali samo, evo da kažem šta je još, uz ono što je kolega ... spomenuo, šta nas je opredijelilo, ipak, uprkos svim ovim pitanjima da donesemo odluku koju smo donijeli i da od vas zatražimo da je i vi prihvatite i da je podržite.

Jednostavna činjenica, kolega Ivaniću, da se javilo na natječaj 18 ljudi, odnosno 19. U sedam listova je oglašavano. Dakle, sam odziv potencijalnih kandidata je obeshrabrujući. Očigledno, i mi da smo proveli cijelu proceduru, rezultat bi bio isti. Imali bismo istu situaciju da imamo 20 ljudi koji nisu sporni, većinu, i vi znate, naravno, kolega Ivaniću, kao što ih i ja znam, međutim objektivno je obeshrabrujuće je li sada razlog tome što je ovo da prvi puta se bira, biraju članovi Agencije, što ovo treba i afirmirati i .../ne razumije se /... uz ovo što je kolega Ivo Miro Jović rekao, našu pritisnutost terminima, Bolonjom, rokovima koje imamo i ova činjenica da nam se, doista ljudi, javilo samo 19 kandidata je obeshrabrujuća ali i ona nas je, vjerujte, navela da evo preporučimo odluku i vama da je donesemo jer, bojim se, ako sada vratimo, ako mi budemo imenovali našu komisiju, ako mi budemo pokrenuli proceduru da sve obavimo, izgubit ćemo vrijeme, a imat ćemo istu situaciju.

Hvala.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Gospodin Vidović.

RUDO VIDOVIĆ:

Ja, također, uvažavam razloge i potrebu da se ovo pitanje riješi ali, evo, tu postoje izrečene dileme a neke od njih su i kod mene. Dakle, kolega Šaraba je jasno upozorio nas sve i ja sam prilično na njegovom fonu i, evo, gospodin Zrno također.

I ovo povjerenstvo koje je imenovalo Ministarstvo ... u svom detaljnom izvješću je posložilo redosljed aktivnosti, raspisivanje javnog natječaja. Na natječaj su stigle 22 prijave, jedna nije u roku, dakle 21. Od 21 je 19 dakle pristupilo intervjuu. Dva kandidata nisu pristupili, dakle otpali su, i napravljena je, po prvi put zaista čujem, Rang-lista najboljih kandidata za izbor članova Upravnog odbora Agencije. Meni ostaje jedna dilema: šta je sa ovih ostalih devet, koja su to imena? Ako nisu po Poslovniku, koje je ovo povjerenstvo definiralo, osvojili više od 40 bodova, pa valjda su četiri boda osvojili i da vidimo o kome se radi. Da li je tu postojalo određenih pristrasnosti, rekao bih tako, ili eliminiranja nekih mogućih kandidata? Ne

osporavajući sve ove ljude jer vidi se zaista da su to ljudi, dakle intelektualci, sveučilišni profesori. Takvi i trebaju biti u ovakvoj agenciji ali evo i sama ta činjenica zašto u ovom izvješću nema onih koji nisu osvojili dovoljan broj bodova i nisu rangirani najbolje, ne znam, kod mene dovodi dilemu i ja, u ovom sam trenutku, sam najbliže razmišljanju kolege Šarabe.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ:

Hvala lijepa za riječ.

Dakle, za šta sam se javio? Javio sam se zbog toga jer znam koliko se dugo rađao Okvirni zakon u Parlamentarnoj skupštini BiH. To su bile mukotrpne rasprave na svim razinama, od samog povjerenstva koje je formiralo Vijeće ministara pa preko Vijeća ministara, preko radnih tijela Parlamenta oba doma itd. Na kraju je taj zakon završio i na Ustavnom sudu.

Mi smo tek, dakle u prvom sazivu je bila ta duga borba, sjeća se toga profesor Neimarlija, imali smo nekada vrlo identična stajališta, a nekada smo se jako, jako razilazili i mislim da je došlo do jednog kompromisnog rješenja u zakonu koji se zove Okvirni zakon o visokom obrazovanju. Donesen je Okvirnom zakonu o visokom obrazovanju na početku našega saziva, ... Okvirni zakon o visokom obrazovanju i iz njega je trebalo proisteći, trebalo je proisteći 11 zakona. Jedan će donijeti Narodna skupština RS-a, mislim da ga je donijela, čak je i izmjene i dopune imala, koliko sam pratio, i trebalo je da sukladno ovlastima, isključivim ovlastima na razini županija, odnosno kantona da zakone donesu županijske, odnosno kantonalne skupštine. Moja informacija, moja saznanja su da sve županije, odnosno svi kantoni još uvijek nisu donijeli zakone o visokom obrazovanju, samo je Tuzla donijela. Vidite, to je: od 10, donijela samo Tuzla!

Implementacija Okvirnog zakona ide strašno, strašno teško. Ide strašno teško zbog toga što je primjena bolonjskog procesa jedno bolno pitanje na sveučilištima, odnosno na univerzitetima. Ja sam svjedokom, obišao sam svaku sredinu i u jednom i u drugom entitetu gdje je sjedište univerziteta, odnosno sveučilišta, provodeći javnu raspravu o Okvirnom zakonu o visokom obrazovanju. Nijednu nisam propustio. To su porazna stanja na koja smo mi, ...dakle rasprava je bila dva ustavnopravna povjerenstva oba doma, to su porazna saznanja do kojih smo mi dolazili. Od toga da imamo profesora koji nemaju objavljen niti jedan udžbenik, da imamo profesora koji ne znaju strane jezike, da imamo kabineta na tehničkim fakultetima koji nisu opremljeni, da prostorno sveučilište, odnosno univerziteti nisu spremni prihvatiti bolonjski proces, sa radom studenata u malim skupinama. Dugo bih vam, dugo mogao još pričati o drugim problemima neshvaćanja prenošenja bodova i načina kako to Bolonja zahtijeva itd. To je jedno strašno nesnalženje ili strašan otpor jednom važnom pitanju. Što u okviru jednog univerziteta ili sveučilišta vi imate 5, 10 ili 15 fakulteta, što Okvirni zakon nalaže ukidanje pravnog subjektiviteta svakom fakultetu, jer to postaje jedinica, odnosno ustanova u okviru sveučilišta koje jedino ima pravni subjektivitet. I tu je problem u svim županijama da se donesu zakoni o visokom obrazovanju.

Ako mi danas ne prihvatimo argumentaciju, ja ne znam kakva je bila na Zastupničkom domu ali pretpostavljam da su se vodili činjenicom da i neutemeljenjem ove agencije, nakon raspisanog natječaja Ministarstva za civilne poslove, koje, ovdje imamo u aktu, pogledajte posljednju stranicu, Poslovnik, članak 30. Poslovnika daje pravo Ministarstvu da raspiše taj natječaj, a onda je Ministarstvo i Vijeće ministara dobilo to na stol, dakle mogli su prigovoriti, a jednoglasno donesena odluka, donesena odluka i pušteno u parlamentarnu proceduru i dostavljena ova imena da Agencija počne raditi.

Ja iznosim svoje stajalište, nemam nakanu promijeniti vaša mišljenja ali želim da znate činjenice o kojima, možda, još do sada niste razmišljali. Ako spriječimo i formiranje Agencije, koja ima izuzetno važnu zadaću koju joj daje Okvirni zakon, bojim se da će proći i ovaj mandat, da mi nećemo imati implementiran Okvirni zakon o visokom obrazovanju u BiH. Ja sam blizak ideji da sugeriram vama, dragim kolegama, da mi prihvatimo ovo izvješće, da prihvatimo ove osobe koje će sada tvoriti i početi raditi u toj agenciji i da istodobno donesemo jedan zaključak vrlo jasan: da se obvežu Vijeće ministara i da obavijestimo o tome i javnost i Vijeće ministara i Federaciju i sve kantone, dakle sve županije, da se što žurnije, jer su svi rokovi probijeni (šest mjeseci je bio predviđen, dakle, prekluzivni rok u kojem su trebali biti doneseni zakoni o visokom obrazovanju). To trpe sveučilišta i univerziteti, to trpe i studenti. To trpe studenti u prvom redu, zato sam ih i stavio na prvo mjesto, to trpi primjena bolonjskog procesa, gibanje i ta protočnost studenata s jednog na drugi i univerzitet i sveučilište itd., pa, ako hoćete, da izađu iz BiH na neke druge fakultete i univerzitete koji primjenjuju bolonjski proces u susjedne zemlje, u Zapadnu Evropu itd., da počnu u jednoj a završe u drugoj treću godinu, u trećoj, i diplomiraju u četvrtoj zemlji koja ima bolonjski proces.

Dakle, ovdje imate jasno rečeno da je člankom 30. Poslovnika o radu Vijeća ministara raspisan natječaj, obavljen jedan krupan posao. Stavljeno to na stol Vijeću ministara, Vijeće ministara je to prihvatilo, stavilo u parlamentarnu proceduru, uz sve ove primjedbe koje smo čuli, prihvatio je to Zastupnički dom, da to prihvatimo i mi i da definitivno omogućimo implementiranje Okvirnog zakona o visokom obrazovanju.

Hvala vam lijepa.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Nema više, koliko ja imam, prijavljenih za raspravu. Predlažem da se izjasnimo.

Ja moram reći da mislim da je Dom morao, odnosno Parlamentarna skupština, ali evo ja, da ne bih kočio, neću biti protiv, iako mislim da je to ministarstvo preuzelo na sebe veću ulogu nego što mu pripada. No, dobro.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Konstatujem da je 10 glasova „za“, jedan „protiv“, jedan „suzdržan“ – usvojen ovaj izbor.

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Molim vas, molim vas, bez dalje, gospodin Jović je još tražio, Ivo Miro Jović je traži riječ.

IVO MIRO JOVIĆ:

.../nije uključen mikrofon/... što ste mi omogućili da rekнем jednu rečenicu. Rekao sam svoje razloge zašto prihvaćam ovakav nakaradan rad i uzimanje ingerencija koje mu ne pripadaju. Pošto ćemo od sutra već imati situaciju novih agencija, neka se ne uzdaju da će tako proći.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.

Tačka 22.

Ad. 22. Zahtjev ustavnopravnih komisija oba doma Parlamentarne skupštine BiH za davanje ovlaštenja za utvrđivanje prečišćenog teksta Zakona o Sudu BiH i Zakona o Tužilaštvu BiH

MLADEN IVANIĆ:

Ustavnopravne komisije oba doma podnijele su Zahtjev Domu naroda i Predstavničkom domu da ih ovlasti za utvrđivanje prečišćenog teksta Zakona o Sudu BiH i Zakona o Tužilaštvu BiH. Predstavnički dom dao je traženo ovlaštenje ustavnopravnim komisijama oba doma.

Otvaram raspravu. Ima li zainteresovanih? Konstatujem da nema.

Glasamo o Zahtjevu za davanje ovlaštenja. Dakle, ko je za to da damo ovlaštenje ustavnopravnim komisijama oba doma za utvrđivanje prečišćenog teksta Zakona o Sudu BiH i Zakona o Tužilaštvu BiH?

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Konstatujem da je Dom naroda sa 11 glasova „za“ dao ovlaštenje ustavnopravnim komisijama oba doma za izradu prečišćenog teksta Zakona o Sudu BiH i Zakona o Tužilaštvu BiH.

Prelazimo na 23. tačku:

**Ad. 23. Inicijativa za izradu novog zakona o javnim nabavkama BiH – predlagač:
delegat Dušanka Majkić**

MLADEN IVANIĆ:

Dobili ste Inicijativu koju je podnijela gospođa Majkić.

Otvaram raspravu. Ima li zainteresovanih?
Gospođa Majkić.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Samo nekoliko riječi. Vidjeli ste razloge koji su. Predstavnički dom je donio odluku da se uradi novi zakon o javnim nabavkama koji treba u šestom mjesecu da bude upućen u parlamentarnu proceduru.

Agencija za javne nabavke i njen kolegij koji se bavi time nisu mogli postići međusobni dogovor, pa su stavili ovaj zakon novi na sajt, Prijedlog zakona su stavili na sajt, ali niko nije dostavio nijednu primjedbu. Mi smo htjeli da ljudi čitaju to. U međuvremenu je ispred Kancelarije za razmatranje žalbi napravljen novi zakon koji čeka sad da vidi hoće li Agencija dati svoj ili neće. Kakav god stav bio, ja sam predložila i ovdje sam dala, pored ovih razloga koje sam navela, dva zaključka.

- Da tražimo da Savjet ministara, u roku od 60 dana, pusti u parlamentarnu proceduru novi prijedlog zakona.

- Dom naroda traži da se u novi zakonski prijedlog ugrade odredbe koje Agenciji za javne nabavke daju veća ovlaštenja i odgovornost u pogledu obuke ugovornih organa i dobavljača, kao i monitoringu u procesu javnih nabavki.

70% revizorskih izvještaja ima primjedbu na Zakon o javnim nabavkama. Dakle, ispalo je da su 70% institucija lopovi. Ovakvo stanje ne može više da traje. Dakle, sama Kancelarija za razmatranje žalbi, ova Kancelarija za reviziju kaže da treba u što kraćem roku razmotriti odredbe novog teksta zakona, jer ovako ne mogu ni oni više da rade.

Evo, mislim u najkraćem, da ne zadržavam skup, mislim, ne znam da ko još ima, misli ...

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Šaraba. Ademe, i Vi, je li.

SLOBODAN ŠARABA:

Pa, samo kratko, gospodine predsjedavajući. Dakle, jedna od glavnih primjedbi iz sredine u kojoj ja dolazim su upravo uvijek primjedbe na Zakon o javnim nabavkama i velika potreba da se on što prije izmijeni i da dobijemo novi zakon, zakon koji će omogućiti da se ovaj proces obavlja puno fleksibilnije i puno jednostavnije. Zato ja mislim da je ova inicijativa jako dobra, jako korektna, da je treba prihvatiti i da trebamo dobiti zakon po mjeri onih koji ga koriste, a mi u ovom trenutku nemamo takav zakon.

MLADEN IVANIĆ:

Hvala lijepo.
Gospodin Ibrahimpašić.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

... kao i dosad uvijek ne znam zašto se mora kazati novi zakon. Ima, ja sam skinuo sa tog sajta ovaj zakon koji je uradila Agencija, čini mi se, veoma utemeljen, ne znam šta je uradilo Ministarstvo. Dakle, zašto mi sada treba da budemo veći katolici od pape, da me izvinete, pa da mi sada forsiramo nešto, nešto što je već u opticaju, što je gotovo. Dajte to što ima da se donese ovdje pa da mi to. Zadnji put smo imali taj, pa je zakon propao, je li tako, nedostatak entitetske većine. Ne možeš to praviti kao Nasrudin hodža kuću na točku, pa vrti lijevo, desno, ... može svakome se svidjeti ...

Dakle, ja nisam za ovu formulaciju i neću glasati za ovo – izrada novog zakona. Je li on nov, je li stari popravljen, što se radilo, kaže, izmjene zakona. U ovom slučaju .../ne razumije se/... nego samo da se to što ima što prije dostavi u proceduru, pa da se o tome izjasnimo.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođa Majkić, replika.

DUŠANKA MAJKIĆ:

Ne može se staviti promjena starog zakona, jer je on, promjene koje se rade ... da se postupi. Znači, taj zakon su uradili stranci i on ne može takav opstati. Ljudi ga ne razumiju, institucije se muče sa tim zakonom. Pitajte jednu instituciju koja nije za promjenu zakona. Nije korektno, Ademe, sjediti u Domu, gledati s visine i reći ja nisam protiv, to nije korektno, a sjedi u Komisiji za finansije i budžet i vidi da 70% institucija ima problem sa Zakonom o javnim nabavkama.

Dakle, imamo stari zakon koji takav kakav je važi do donošenja novog i taj novi treba donijeti da odgovara domaćem zakonodavstvu.

MLADEN IVANIĆ:

Delegat Ibrahimpašić, replika.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Dakle, prvo ja ne znam koliko je toga promijenjeno, nisam sravnjavao i jedan i drugi.

DUŠANKA MAJKIĆ

/nije uključen mikrofon/

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Samo malo, ne, ne, ja nisam, nisu ni ostali. Drugo, tvrdim vam da budžetski korisnici ne planiraju uopšte, uvijek se ne planira nabavka nego onda pred kraj godine da bi potrošio pare, zato imamo ovakvu katastrofu u utrošku sredstava, onda pođu i navale, a to ima svoju proceduru pa ne može. Dakle, sve je u planiranju i nemojte me uvjeravati u nešto drugo. Ljudi ne planiraju nego ho ruk, hoće da se ponašaju kao prije. Ne kažem da to ne treba olakšati. Mislím da im treba olakšati ali ne na ovaj način. Prema tome, ne znam ja koliko je tog novog u tom zakonu koji sam ja gledao i ne mogu prihvatiti ovo kao činjenicu, eto. Prema tome, dajte to što ima da dobijemo ovdje pa ćemo vidjeti šta će biti.

MLADEN IVANIĆ:

Dakle, ako Vas razumijem, da svedemo raspravu na praktično, Vi samo riječ novi da izbacite i uredu je, je li? Da se izbací riječ novi zakon.

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Pa, moram ja konkretizovati prijedlog, da vidim.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Pa evo, ja predlažem da ovdje inicijativu da to što postoji u Ministarstvu i u Agenciji ...za javne nabavke dođe u parlamentarnu proceduru pa da se o tome izjašnjavamo. Šta sada? To ne valja nego treba još nešto novo?

MLADEN IVANIĆ:

Pa nije rekao da ne valja.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

Ne, ne, ali tako ispada. Mi znamo da ti zakoni postoje. Ja ga imam kod kuće, skinuo ga ja sa tog sajta.

MLADEN IVANIĆ:

Gospođo Majkić, odgovara li Vama da se izbací riječ novog ... da se što prije donese zakon o javnim nabavkama? Je li može tako?

/zajednička diskusija/

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ:

.../nije uključen mikrofon/... prije dostavljanja u proceduru ima i Ministarstvo takav zakon, da bi se mi o njemu izjasnili.
/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Ma ništa, ja ću onda staviti na glasanje Vaš prijedlog, pa šta ću sada. Ja pokušavam da dođem do kompromisnog rješenja da svima odgovara. Da li vam odgovara da ta inicijativa bude: da Savjet ministara razmotri opravdanost izmjena i dopuna.

Izvolite, Branko.

BRANKO ZRNO

/nije uključen mikrofon/

ILIJA FILIPOVIĆ:

Uključite se, gospodine Zrno.

BRANKO ZRNO

/nije uključen mikrofon/

/zajednička diskusija/

MLADEN IVANIĆ:

Ma ne, ja sam rekao.

ADEM IBRAHIMPAŠIĆ

/nije uključen mikrofon/

MLADEN IVANIĆ:

Molim vas, hej, molim vas samo da javljate se za riječ. Gospodin Zrno je dao svoj prijedlog kompromisa.

BRANKO ZRNO:

Dobro. Ako ne može tako, molim vas, ono u kojoj se god formi pojavi, ja sjedim kao u birtiji, čovjek baš kao gospodin, kao u birtijetini, u kojoj god se formi pojavi, ili ako ga dobijemo kroz izmjene i dopune, ili ako ga dobijemo u jednoj sasvim novoj formi – on je nov opet, on je novi zakon. On više nije stari zakon. Znači, o čemu /ne razumije se.../ ovo je jedna meni, apsolutno, prihvatljiva inicijativa, inicijativa da bismo dobili odgovarajući zakon. Da bismo dobili odgovarajući zakon koji uistinu odgovara, koji će odgovoriti potrebama svih institucija ove zemlje.

MLADEN IVANIĆ:

Može li ovako, to je dobro – odgovarajućih zakona. Inicijativa za donošenje, gospođo Majkić, odgovarajućih zakona o javnim nabavkama, možemo li tako?

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Konstatujem da je ova inicijativa dobila podršku, uz ovu izmjenu, 12 delegata, niko „protiv“, niko „suzdržan“.

Predlažem delegatima da vodimo zajedničku raspravu i ako ne bude razloga i zajedničko izjašnjenje o tačkama:

Ad. 24. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o kreditu između Bosne i Hercegovine, koju zastupa Ministarstvo finansija i trezora BiH, i Bank Austria Creditanstalt AG – Projekat izgradnje vodovoda Fojnica-Kiseljak i kanalizacionog kolektora Lepenica-Kiseljak;

Ad. 25. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Savjeta ministara Republike Albanije o recipročnom unapređenju i zaštiti investicija;

Ad. 26. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Ugovora o finansiranju između Bosne i Hercegovine i Federacije BiH i Evropske investicione banke – Projekat vodovoda i kanalizacije u Federaciji BiH;

Ad. 27. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Evropskog sporazuma o dostavljanju molbi za pravnu pomoć.

MLADEN IVANIĆ:

Jesmo li saglasni?

Konstatujem da postoji ... saglasnost i otvaram raspravu o ovim ratifikacijama.

Pitam ima li zainteresovanih za raspravu?

Konstatujem da prijavljenih nema. Zaključujem raspravu. Iz toga izvlačim zaključak da ćemo se izjašnjavati jedinstveno o davanju saglasnosti za sve četiri tačke.

Pripremite se za glasanje.

Možete glasati.

Konstatujem da je sa 13 glasova „za“ data saglasnost ... za ratifikaciju sporazuma po tačkama 24., 25., 26. i 27.

Prelazimo na 28. tačku:

Ad. 28. Imenovanje članova Ad hoc komisije za izradu izmjena i dopuna Poslovnika Doma naroda i izradu prečišćenog teksta

MLADEN IVANIĆ:

Iz reda srpskog naroda prijedlog je da član Ad hoc komisije bude gospođa Majkić. Jesam li u pravu? Saglasni. Iz reda hrvatskog naroda Filipović, uredu. Iz reda bošnjačkog naroda gospodin Rančić.

Molim vas da se pripremite za izjašnjenje o ovim prijedlozima.

Možete glasati.

Konstatujem da je ovaj prijedlog dobio podršku 13 delegata, niko nije glasao „protiv“, niko „suzdržan“.

Na ovaj način zaključujem 23. sjednicu Doma naroda.

Hvala vam svima na prisustvu i saradnji.

Sjednica je završena u 16,10 sati.